

ในข้อบังคับการประชุมในครั้งนี้ ในร่างของกรรมาธิการแล้วก็ร่างของคณะกรรมการยกกว้างข้อ ๑๗ เขียนไว้ว่า ก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม ประธานสภาอาจอนุญาตให้สมาชิกหรือปัญหาที่เกี่ยวกับความเดือดร้อนของประชาชนหรือปัญหาอื่นใดได้ และให้ประธานสภาส่งเรื่องดังกล่าวให้รัฐมนตรีหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องชี้แจงภายในสามสิบวัน และแจ้งให้สมาชิกทราบ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเองได้แปรญัตติ ขอดัดถ้อยคำนะครับ ในบรรทัดที่ ๒ ขออนุญาตอ่านท่านประธานนะครับ ก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม ประธานสภาอาจอนุญาตให้สมาชิกหรือปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความเดือดร้อนของประชาชน ผมดัดถ้อยคำ หรือปัญหาอื่นใดได้ ตัดออกไป และให้ประธานสภาส่งเรื่องดังกล่าวให้รัฐมนตรีหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องชี้แจงภายในสามสิบวัน และแจ้งให้สมาชิกทราบ เหตุผลที่ผมได้ดัดถ้อยคำ คำว่า หรือปัญหาอื่นใดได้ ออกไป เนื่องจากว่าในการประชุมสภาของเราอาศัยข้อบังคับเป็นเรื่องสำคัญ ในช่วงที่เรายังไม่มีข้อบังคับเราใช้ข้อบังคับ ปี ๒๕๔๔ โดยอนุโลม แล้วท่านประธานเองก็เสมือนทดลองให้สมาชิกได้มีโอกาสนำเอาเรื่องปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน และเรื่องอื่น ๆ เข้ามาหารือในสภาแห่งนี้ กระผมเองเห็นว่า หลังจากมีข้อบังคับแล้วนี่ปัญหาเรื่องอื่น ๆ ปัญหาอื่นใดที่ไม่ใช่ความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ถ้านำมาหารือในสภาแห่งนี้คิดว่าประโยชน์ที่เกิดขึ้นมีน้อยมาก หรือแทบจะไม่มี หรืออาจจะเป็นชนวน หรือเป็นเรื่องที่น่าสู้ข้อขัดแย้ง แต่ถ้าเป็นเรื่องที่เป็นความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ด้วยระยะเวลาเราจำกัดมาก ท่านประธานอาจจะให้เวลาแค่ ๓๐ นาที กรณีถ้ามีคณะกรรมการสามัญมาดูแลแล้ว เรามีเวลาเอาเรื่องเหล่านั้นมาพูดคนละ ๒-๓ นาที เรื่องความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน พื้นที่ชัดเจนครับ ผู้เดือดร้อนก็ชัดเจน หน่วยงานที่รับผิดชอบก็ชัดเจน พอหารือแล้วการดำเนินการของสภาก็สามารถส่งต่อไปตามผู้ที่รับผิดชอบที่ชัดเจนได้ การดำเนินการแก้ไขปัญหาก็เป็นมรรคเป็นผลไป แต่ถ้าเรื่องใดที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ผมไม่อยากจะยกตัวอย่างนะครับ สภาแห่งนี้เห็นตัวอย่างอยู่แล้ว เกิดจากข้อหารือครับ มันไม่มีเจ้าภาพรับผิดชอบ ถ้าเป็นเรื่องอื่นใดนี้ถึงแม้จะเป็นเรื่องของสมาชิกนะครับ ซึ่งผมเองพยายามเอาเรื่องของสมาชิกมากราบเรียนหารือท่านประธานอยู่ประจำ เช่น เรื่องทางด้านการแพทย์

๑๐๒

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สุทธาทิพ ๔๓/๓

การสาธารณสุขต่าง ๆ ซึ่งเห็นว่าจำเป็น ขณะนั้นยังมีกรรมาธิการ เป็นเรื่องเหล่านี้ปู่เราก็
เอาเข้ากรรมาธิการ ซึ่งเขาจะดูแลอยู่แล้ว ผมคิดว่าเพื่อไม่ให้สภาแห่งนี้มีปัญหาในการทำงาน -----

- ๔๔/๑

แล้วก็สามารถตอบสนองต่อความต้องการของพี่น้องประชาชนในระยะเวลาที่รวดเร็วและจำกัดได้ เห็นควรจะตัดคำว่า หรือปัญหาอื่นใดได้ ออกไป กราบขอบพระคุณท่านประธาน

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านสมาชิกครับ สภาผู้แทนราษฎรขอต้อนรับนักศึกษาโครงการปริญญาโทสำหรับผู้บริหาร คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี รุ่นที่ ๒๒ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้วยความยินดีครับ ขณะนี้สภาผู้แทนราษฎรกำลังพิจารณาข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่..) พ.ศ. ในวาระที่ ๒ อยู่ขณะนี้ครับ ท่านอลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ความจริงในข้อ ๑๗ ซึ่งถือได้ว่าเป็นข้อบังคับใหม่ที่เรายังไม่เคยมีการกำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรหรือว่าวุฒิสภาในอดีตที่ผ่านมา แล้วก็ต้องถือว่าเป็นการปรับปรุงเพื่อให้สภาได้มีโอกาสทำหน้าที่ในการสะท้อนปัญหาของพี่น้องประชาชนได้มากขึ้นกว่าในอดีต ซึ่งผมเห็นด้วยกับการที่เพิ่มเติมในส่วนนี้ แต่ว่าการไปแก้ไขในถ้อยคำ แม้ว่าจะเป็นถ้อยคำที่แตกต่างเพียงเล็กน้อย แต่มันมีความหมายที่แตกต่างค่อนข้างมาก กล่าวคือว่า ในข้อ ๑๗ เขียนไว้ว่า ก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม ประธานสภาอาจอนุญาตให้สมาชิกหรือปัญหาที่เกี่ยวกับความเดือดร้อนของประชาชนหรือปัญหาอื่นใดได้ และให้ประธานสภาส่งเรื่องดังกล่าวให้รัฐมนตรีหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องชี้แจงภายในสามสิบวัน และแจ้งให้สมาชิกทราบ ประเด็นอยู่ที่ว่าคณะกรรมการได้เพิ่มคำว่า ปรีक्षा ที่ผมต้องท้วงติงตรงนี้ เพราะว่าเมื่อได้อ่านข้อบังคับเลยไปถึงข้ออื่น ๆ ก็ได้เห็นการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเช่นกัน นั่นก็คือในข้อบังคับข้อ ๒๕ ขอรหัสที่ต้องอ้างอิงเกี่ยวข้อง เพราะว่าจะมีความหมายเดียวกัน และเมื่อถึงข้อ ๒๕ กระผมก็คงจะไม่ต้องใช้เวลาในการอภิปรายอีกครั้งหนึ่ง ในข้อ ๒๕ เขียนว่าประธานมีอำนาจปรีक्षाที่ประชุมในปัญหาใด ๆ คณะกรรมการก็เพิ่มคำว่า หรือ ไป

ถ้าตรวจดูในข้อ ๑๗ ข้อ ๒๕ กรรมวิธีการก็คงจะหมายถึงว่า ต้องการเขียนข้อความให้เหมือนกัน แต่ความจริงต่างกันครับ ต่างกันเพราะว่าในข้อ ๑๗ เป็นเรื่องที่ประธานสภาอาจอนุญาตให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือ แต่ในข้อ ๒๕ นั้นเป็นเรื่องประธานมีอำนาจปรึกษาที่ประชุม คำว่า ปรึกษา นั้นหมายความว่า ต้องการที่จะฟังความเห็นของที่ประชุม ส่วนในข้อ ๑๗ ตามเจตนาและข้อปฏิบัติที่เราได้ปฏิบัติมาแล้วก็คือ การที่สมาชิกลุกขึ้นหารือ ใช้สิทธิหารือ ไม่ได้มีการต้องให้มีการปรึกษาโดยองค์ประชุมของสภา ผมไม่ทราบว่าเจตนาที่มีการเพิ่มเติมตรงนี้มีความแตกต่างต่อสาระที่ผมได้อภิปรายหรือไม่อย่างไร ขอกรรมวิธีการช่วยชี้แจงด้วย

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณสมบุญณ์ อุทัยเวียนกุล ครับ

นายสมบุญณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสมบุญณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับข้อ ๑๗ เนื่องจากเป็นเรื่องใหม่ที่บรรจุเข้าไปในข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรในครั้งนี้ เดิมจริง ๆ แล้วก่อนหน้านี้ในปี ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๘ กว่าที่องค์ประชุมของเราจะครบยากเย็นเหลือเกินในสมัยนั้น เพราะเป็นโอกาสที่ดีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางท่านที่มีโอกาสมาถึงสภาด้วยกันก่อน ท่านประธานก็เลยได้เปิดโอกาสให้ทุกคนได้หารือนำความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนมาให้ทางสภาได้มีโอกาสแจ้งทางรัฐบาลแก้ไข ท่านประธานครับ ในช่วงแรก ๆ เราก็หารือกันหลายเรื่องครับ เรื่องความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ในขณะที่น้ำมันดิบตัวสูงขึ้นไปถึงลิตรละ ๓๖-๓๗ บาท ปุ๋ยมีราคาแพงจาก ๕๐๐-๖๐๐ บาท เป็นกระสอบละ พันกว่าบาท ข้าวสารตอนนี้กิโลกรัมละ ๔๐ กว่าบาท ถนนหนทางยังไม่ได้ลาดยาง -----

น้ำไม่มีจะกินนะครับ เราเอามาปรึกษาหารือกับท่านประธาน ท่านประธานก็ทำหน้าที่ไปถึงหน่วยงาน ถึงรัฐมนตรี ก็ได้รับการแก้ไข ได้รับการดูแล แต่ก็ต้องยอมรับว่าบางท่านใช้ช่องทางตรงนี้มาสำหรับเสียดสีคนอื่น ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า แม้แต่เมื่อตอนช่วงบ่ายวันนี้ก็มีการเสียดสีกันถึงพรรค ผมขอเรียนว่า มีการเสียดสีถึงพรรคประชาธิปัตย์ บางคนก็บอกว่าไม่ได้พูดถึงพรรค แต่ถ้าเกิดคนที่มีวุฒิการศึกษาไม่ใช่วุฒิการศึกษาปลอมก็จะรู้หมดครับว่าเขาพูดถึงพรรคอะไร ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานฟัง เพราะฉะนั้นเพื่อป้องกันในกรณีอย่างนี้ครับ ในการเสียดสีเขาในการให้ร้ายเขา ผมคิดว่ากราบเรียนถึงท่านคณะกรรมการทั้งหลายนะครับว่า ได้ช่วยเพิ่มเติมข้อความเข้าไปนะครับ เช่น ข้อ ๑๗ ก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม ประธานสภาอาจอนุญาตให้สมาชิกปรึกษาหารือปัญหาที่เกี่ยวกับความเดือดร้อนของประชาชนหรือปัญหาอื่นใดได้ โดยให้นำความในข้อ ๖๑ มาบังคับใช้โดยอนุโลม นั่นคือมาบังคับใช้เรื่องการอภิปรายในสภาครับท่านประธาน เพราะว่าถ้าเกิดมีการเสียดสีหรือพาดพิงทั้งหลาย ท่านประธานจะได้หยุดการอภิปรายในครั้งนั้น หรือให้ผู้ที่ถูกพาดพิงได้อภิปราย เพราะเมื่อที่ผมถูกพาดพิงก็ไม่ได้มีการชี้แจง ผมก็เลยขออนุญาตท่านประธานถึงคณะกรรมการว่า ขอได้เพิ่มตรงนี้ไปเถอะครับ เพื่ออย่างน้อยในอนาคตด้านหน้าเราจะได้ทำงานกันได้อย่างสะดวกที่สุดครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณภราดร ปริศนานันทกุล ครับ

นายภราดร ปริศนานันทกุล (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ภราดร ปริศนานันทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอ่างทอง พรรคชาติไทย ต่อข้อบังคับ ข้อ ๑๗ ที่เรากำลังหารือกันอยู่ในขณะนี้ ผมคิดว่าเรื่องการปรึกษาหารือ ก่อนที่จะเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม นั้น ผมคิดว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อพี่น้องประชาชน เป็นประโยชน์ที่จะให้เพื่อนสมาชิกได้ลุกขึ้นบอกเล่ากับประธานเกี่ยวกับเรื่องปัญหาความเดือดร้อนเพื่อที่จะส่งผ่านไปถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพราะว่าถ้าหากว่า

จะให้ เป็นไป ตามกระบวนการ อย่างเช่น การยื่นญัตติ หรืออย่างเช่น การยื่นกระทู้ถาม
 กระบวนการนั้นค่อนข้างที่จะใช้เวลาเนิ่นนาน จนบางครั้งไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหา
 ให้กับพี่น้องประชาชนได้ทันท่วงที เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นด้วยที่จะให้มีการบัญญัติเรื่องนี้
 เอาไว้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นท่านประธานคงจะเห็นว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาเรามีการประชุม
 กันเกือบจะทุกครั้ง ท่านประธานคงจะเห็นว่า มีเพื่อนสมาชิกบางท่านก็ใช้เวทีการหารือนี้ไป
 จาบจ้วงผู้อื่น ใช้เวทีการหารือนี้ไปพูดถึงในเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับความเดือดร้อนของ
 ประชาชน ไปพูดถึงเรื่องที่อยู่อกสภา ใช้เวทีนี้ไปให้ร้ายป้ายสีคนอื่น ซึ่งผมคิดว่าในส่วนนี้
 ไม่เกิดประโยชน์ต่อทั้งสภาแห่งนี้ และอีกทั้งยังเป็นการเสียเวลาของที่ประชุมอีกด้วย
 ส่วนของท่านคุณหมอชลน่านที่ท่านกรุณาแปรญัตติเอาไว้ว่า ให้ตัดในส่วนที่พูดว่า
 หรือปัญหาอื่นใดได้ ให้ตัดในส่วนนี้ทิ้งไป ผมเห็นอย่างนี้ครับ ผมเห็นว่าในส่วนนี้เราไม่ควร
 จะตัดออก เพราะว่าปัญหาอื่นใดไม่ได้หมายถึงเพียงแต่ปัญหาที่นำมาซึ่งความขัดแย้ง
 หรือปัญหาที่นำมาซึ่งข้อพิพาทเพียงอย่างเดียว ปัญหาอื่นใดอาจจะหมายรวมถึงเรื่องที่เป็น
 ประโยชน์ อย่างเช่น เรื่องของการปรับปรุงในส่วนของสภาให้ดีขึ้น อย่างเช่น เรื่องของ
 คอมพิวเตอร์ที่มีเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้หารือก่อนหน้านี้ ในส่วนนี้ก็ยังคงเป็นประโยชน์
 ต่อที่ประชุมแห่งนี้ ต่อสมาชิกทุกท่าน -----

๑๐๗

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

จงถนอม ๔๖/๑

ผมจึงคิดว่าให้คงตามร่างที่ทางกรรมาธิการได้ยกร่างเอาไว้ แต่อยากจะให้เพิ่มในส่วนต่าง อีกนิดหนึ่งครับ อยากจะให้เพิ่มเข้าไปว่า ก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม ประธานสภา อาจอนุญาตให้สมาชิกปรึกษาหารือปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความเดือดร้อนของประชาชน หรือปัญหาอื่นใดได้ เพิ่มเข้าไปว่า ตามหลักเกณฑ์ที่ประธานสภากำหนด เพื่อที่จะเป็นการกำหนดกรอบให้เพื่อนสมาชิกได้หารือในส่วนที่เป็นประโยชน์อย่างแท้จริง โดยให้ท่านประธานเป็นผู้กำหนดกรอบ ผมคิดว่าถ้าหากว่าเพิ่มในส่วนนี้เข้าไปจะทำให้เกิดประโยชน์มากขึ้น จึงขอเสนอแนะอย่างนี้ครับ กราบขอบพระคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
อาจารย์ประกอบ รัตนพันธ์ ครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม ประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ต่อประเด็นร่างข้อ ๑๗ ท่านประธานครับ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้เพิ่มเติมคำว่า ปรึกษา เข้าไปเพื่อที่จะให้คำสละสลวยยิ่งขึ้น แต่ผมกราบเรียนว่าร่างเดิมนี้ชัดเจนอยู่แล้วครับ เพราะคำว่า ปรึกษากับหารือ นั้นมีความแตกต่างกัน ที่ค่อนข้างจะชัดเจน คำว่า ปรึกษา ไม่จำเป็นต้องมีคำตอบอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร พูดคุยกันคือปรึกษากัน แต่คำว่า หารือ นั้นต้องมีความชัดเจน ในเรื่องของกฎหมาย ต้องตอบให้ชัดเจน เพราะฉะนั้นร่างเดิมที่บอกไว้ให้หารือ และรัฐมนตรีตอบภายในวันนั้น ผมว่าชัดเจนอยู่แล้ว คณะกรรมาธิการไม่จำเป็นที่จะเพิ่มเติมคำว่า ปรึกษาหารือ ซึ่งผมเพื่อยแล้วก็ทำให้ความหมายนี้เพี้ยนไป เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่า ยืนยันร่างเดิมนะครับ ปรึกษา เป็นอย่างนี้ท่านประธานครับ คงจะเป็นว่า ก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม ประธานสภาอาจอนุญาตให้สมาชิกหารือปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความเดือดร้อนของประชาชนหรือปัญหาอื่นใดได้ และให้ประธานสภาส่งเรื่องดังกล่าวให้รัฐมนตรีหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องชี้แจงภายในสามสิบวัน และแจ้งให้สมาชิกทราบ ส่วนคำว่า ปรึกษาหารือ นั้น ผมกราบเรียนว่าไม่น่าจะเพิ่มเติม เพราะความหมาย

จะเพี้ยนไป เพราะเรื่องนี้เจตนารมณ์ชัดเจนให้รัฐมนตรีตอบภายในสามสิบวัน ถ้าปรึกษาไม่ตอบก็ได้ แต่ถ้าหารือต้องตอบ เพราะฉะนั้นมีความชัดเจนอยู่แล้วไม่จำเป็นที่จะต้องไปเพิ่มคำว่า ปรึกษา ให้มันรกและความหมายมันเพี้ยนไปครับ ขอยืนยันว่าควรจะใช้ร่างเดิมครับ ขอขอบคุณมากครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญกรรมการครับ ดอกเตอร์พีรพันธุ์ พาลุสุข ครับ

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม พีรพันธุ์ พาลุสุข กรรมการครับ ในข้อ ๑๗ ที่คณะกรรมการได้เพิ่มคำว่า ปรึกษา จากเดิมที่ใช้คำว่า หารือ ขึ้นมานั้น ก็ด้วยเหตุผลได้ชี้แจงไปแล้วว่าได้ปรับปรุงถ้อยคำให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งก็จะสอดคล้องกับข้อที่จะพิจารณาในข้อต่อไป ซึ่งจะมีการใช้คำคำนี้ เช่นเดียวกันครับ ที่บอกว่ามันจะมีความเป็นถ้อยคำชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะว่าบางเรื่องถ้าใช้คำว่า หารือ แนนอนว่าเราต้องการหารือที่เป็นเรื่องที่มีความสำคัญแล้วก็ต้องการคำตอบ แต่บางเรื่องที่เป็นเรื่องการปรึกษานะครับ พวกเราอาจจะนำเรื่องอื่น ๆ ขึ้นมาปรึกษากับท่านประธานก็ได้หรือที่ประชุมนี้ก็ได้นะครับ แล้วก็นำเรื่องส่งให้ผู้เกี่ยวข้องได้พิจารณากันต่อไป แต่ว่าสังเกตหลายครั้งที่มีสมาชิกนำเรื่องมา บางครั้งก็ดูเหมือนไม่ใช่เรื่องที่จะมาหารือ แต่บางครั้งก็เป็นเรื่องที่สมาชิกนำเอาเรื่องความเดือดร้อนของประชาชน มาเล่าให้ประธานฟัง เสร็จแล้วดูเหมือนกับว่าเมื่อเล่าเสร็จแล้วประธานก็จะดำเนินการกันต่อไป เพราะฉะนั้นเมื่อใช้คำว่า ปรึกษาหารือ มันก็มีความหมายที่ครอบคลุมมากขึ้น ทั้งเป็นเรื่องที่อยากจะปรึกษา เรื่องที่อยากจะหารือ ก็เลยใช้คำคำนี้ขึ้นมาจะทำให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นว่าเป็นเรื่องที่ต้องการปรึกษาหารือครับ -----

ส่วนที่ท่านสมาชิกบางท่านได้ขอตัด คำว่า หรือปัญหาอื่นใดได้ นั้นที่ประชุมของ คณะกรรมการไม่เห็นด้วย เพราะว่าเป็นนอกจากเรื่องที่เป็นเรื่องความเดือดร้อนของ ประชาชนแล้ว บางครั้งก็เป็นเรื่องอื่น ๆ ผมอยู่ในที่ประชุมนี้เคยฟังอยู่หลายครั้งว่า พวกเขา ก็นำเรื่องที่เป็นเรื่องความเดือดร้อนของพวกเขาได้มาหารือกับที่ประชุมนี้ด้วย ฉะนั้น ถ้าตัดคำว่า ปัญหาอื่นใดได้ ออกไป เราก็จะนำเฉพาะเรื่องที่เป็นเรื่องของประชาชนเท่านั้น เข้ามาหารือต่อที่ประชุมครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
อาจารย์ประกอบอีกครั้งหนึ่งครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ที่คณะกรรมการชี้แจง ผมกราบเรียนว่า ไม่ใช่เป็นการปรับปรุงถ้อยคำให้ชัดเจนยิ่งขึ้น แต่ทำให้สับสน เพราะคำว่า หรือ มันขัดอยู่ในตัว ที่ผมเรียนแต่เบื้องต้นนะครับ คำว่า ปรึกษากับหรือ นั้นมีความแตกต่างกันตามนัย ท่านลองไปเปิดพจนานุกรมดูสิครับ คำว่า หรือ มันเบา ๆ ไม่ต้องตอบก็ได้ คือปรึกษากัน คำว่า ปรึกษา ขออภัยครับ แต่คำว่า หรือ ต้องมีความชัดเจน มีน้ำหนักมากกว่า แล้วก็ในตอนท้ายของข้อบังคับ ข้อ ๑๗ บังคับ ให้รัฐมนตรีหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องตอบภายในสามสิบวัน ถ้าตอบนี้แสดงว่า ต้องหารือ ไม่ใช่ปรึกษา เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่า บางครั้งการใช้ถ้อยคำที่มันฟุ่มเฟือย เกินไป แทนที่และสร้างความชัดเจนกลับไม่ชัดเจน กลับสับสน ผมยังยืนยันเหมือนเดิม ครับว่าร่างเดิมชัดเจนอยู่แล้ว ไม่จำเป็นที่จะไปเพิ่มเติมคำว่า ปรึกษา หน้าคำว่า หรือ เพราะตอนท้ายบอกถึงเจตนารมณ์ว่าเมื่อไรคุณปรึกษานะ รัฐมนตรีหรือหน่วยงานของรัฐ ต้องตอบภายในสามสิบวัน เพราะฉะนั้นต้องหารือเท่านั้น ไม่ใช่เรื่องของการปรึกษาครับ ขอขอบคุณมากครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณบัญญัติ เจตนจันทร์ ครับ

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สิทธิพร ๔๗/๒

นายบัญญัติ เจตนจันทร์ (ระยอง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายแพทย์บัญญัติ เจตนจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดระยอง พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออภิปรายสนับสนุนในข้อ ๑๗ ว่า การที่ให้โอกาสสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้มีโอกาสหารือในที่ประชุมนั้นเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง นอกจากที่จะเป็นปัญหาของประชาชนแล้ว ในสภานั้นยังเป็นองค์กรของพวกเขาเองด้วย บ่อยครั้งที่สมาชิกจำเป็นต้อง ทั้งปรึกษาและทั้งหารือประธานของเราเพื่อแก้ไขปัญหาในสภาแห่งนี้ ขณะที่ยังไม่มี คณะกรรมาธิการกิจการสภาผู้แทนราษฎร เราก็จำเป็นต้องอาศัยเวทีแห่งนี้ในการที่จะ ปรึกษาและหารือ ผมก็เลยเห็นว่าให้คงคำว่า ปรึกษาหารือ และในประโยคที่ว่าปัญหา อื่น ๆ ไว้ในร่างนี้ด้วยครับ กราบขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ ครับ

นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ พรรคพลังประชาชนจากสกลนคร เขต ๑ ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าข้อความที่คณะกรรมการเขียนไว้ในข้อ ๑๗ นี้ชัดเจนและแจ่มแจ้งแล้ว หลายท่านก็คงจะมีความกังวลเกี่ยวกับการที่สมาชิกจะเสียดสีกัน ผมคิดว่าสมาชิกทุกคน มีวุฒิภาวะและมีประธานสภาคอยควบคุมดูแลอยู่แล้ว ผมคิดว่าประเด็นนี้ก็ขอตัดไป สำหรับข้อความต่าง ๆ นั้นสมบูรณ์ สมาชิกนั้นอาจจะทั้งปรึกษา ทั้งหารือ และรัฐมนตรี หรือรัฐบาลจะตอบก็ได้ ไม่ตอบก็ได้ หรือดำเนินการ ไม่ดำเนินการอย่างไรก็ได้ แต่เป็น ข้อสังเกตไว้ในการบริหารงานของรัฐบาลก็แล้วกัน ผมคิดว่าในข้อ ๑๗ นี้ครบถ้วน สมบูรณ์แล้วควรจะไปได้ครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล ครับ

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์

๑๑๑

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สิทธิพร ๔๗/๓

ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้ผมได้กราบเรียนท่านประธานเพื่อถึงคณะกรรมการว่า
ได้เพิ่มถ้อยคำโดยให้นำความในข้อ ๖๑ มาบังคับใช้โดยอนุโลม ซึ่งก็ยังไม่ได้รับคำตอบ

- ๔๘/๑

๑๑๒

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

พรมิมล ๔๘/๑

ผมอยากกราบเรียนว่า ในข้อนี้ท่านประธานดูให้ดี ข้อ ๑๗ หลังจากที่ท่านสมาชิกได้ปรึกษาหารือปัญหาที่เกี่ยวกับความเดือดร้อนของประชาชนหรือปัญหาอื่นใดได้ และให้ประธานสภาส่งเรื่องดังกล่าวให้รัฐมนตรี ผมยกตัวอย่างเมื่อตอนกลางวันวันนี้ครับ ท่านประธาน มีคนมาหารือบอกว่า หนังสือพิมพ์ลงข่าวว่ามีพรรคการเมืองพรรคหนึ่ง ส่งชนเพชรมาแล้วท่านประธานจะส่งไปรัฐมนตรีไหน ส่งหน่วยงานไหนครับ เพราะฉะนั้นข้อนี้จึงมีความจำเป็นว่าต้องเอาความในข้อ ๖๑ มาใช้ว่าท่านห้ามมาหารือเรื่องที่พาดพิงคนอื่น เสียชื่อเสียงคนอื่น ให้ร้ายคนอื่น เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนถึงท่านประธาน คณะกรรมการและคณะกรรมการครับ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่เราจะได้ทำหน้าที่ในสภากันได้อย่างสมบูรณ์ เป็นสภาอันทรงเกียรติต่อไปครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

คุณนิยม เวชกามา ครับ

นายนิยม เวชกามา (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายนิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร เขต ๑ พรรคพลังประชาชน ท่านประธานสภาครับ ในข้อ ๑๗ นี้ผมว่าชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจ ผมเห็นด้วยกับทางคณะกรรมการ เพราะว่าคำว่า ปรึกษาและหารือ เป็นคำ ๒ คำ มีความหมายต่างกัน แต่เมื่อมาใช้ร่วมกันก็ไม่มีปัญหาครับ อ่านดูแล้วปรึกษาก็ได้ หารือก็ได้ เพราะมันเป็นเรื่องที่ ส.ส. เองก็ต้องมีความจำเป็นทั้งปรึกษา ทั้งหารือ และที่สำคัญในข้อที่ว่า หรือปัญหาอื่นใด ก็หมายความว่าในส่วนนี้อ่านแล้วเข้าใจ เหมือนกันว่าจะไม่เป็นปัญหาของประชาชนอย่างเดียว แต่ปัญหาของ ส.ส. เอง ก็ปรึกษาหารือได้ กระผมจึงเห็นว่ก้คงถ้อยคำไว้ทั้งหมด ขอขอบคุณมากครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

เชิญอาจารย์ประกอบครับ

๑๑๓

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

พรมีมล ๔๘/๒

นายประกอบ รัตนพันธ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม ประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ผมยังยืนยันครับว่าร่างเดิมที่อยู่แล้วครับ คือไม่ต้องเพิ่มคำว่า ปรีक्षा ที่คณะกรรมการมาแก้ไขเพิ่มเติมทีหลัง เพราะ ๒ คำนี้ต่างกัน และที่คณะกรรมการอ้างว่าให้สอดคล้องกับข้อ ๖๑ ก็ไม่จำเป็นครับ เพราะว่าข้อ ๖๑ นั้นเป็นเรื่องของการอภิปราย ส่วนข้อ ๑๗ นั้นเป็นเรื่องของวิธีการประชุม คนละเรื่องกันไม่จำเป็นต้องให้เหมือนกัน เรื่องของการอภิปรายมีการปรีक्षाหรือซึ่งไม่จำเป็นต้องมีคำตอบเป็นลายลักษณ์อักษรแล้วที่เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบอกว่า ในข้อ ๑๗ รัฐมนตรีไม่จำเป็นต้องตอบทุกคำถามก็ได้ ไม่ได้ครับ เพราะว่าในข้อบังคับบังคับนะครับว่า ทุกเรื่องที่ทำกรหรือและที่คณะกรรมการเพิ่มเติมว่า ปรีक्षाหรือ นะครับ รัฐมนตรีหรือหน่วยงานของรัฐต้องตอบภายในสามสิบวัน ต้องตอบทุกเรื่องนะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องอะไรที่ตอบก็คือเรื่องที่ต้องมาหรือ เรื่องที่ปรีक्षाไม่ต้องตอบ เพราะฉะนั้นร่างเดิมนี้นี้ชัดเจนครับ ไม่ต้องเพิ่มคำว่า ปรีक्षा เข้าไปหน้าคำว่า หรือ ของที่อยู่แล้วนะครับ ผมยืนยันว่าคงร่างเดิมเอาไว้ครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญกรรมการ นายแพทย์ประสงค์ บุญพงศ์

นายประสงค์ บุญพงศ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ประสงค์ บุญพงศ์ ในฐานะประธานคณะกรรมการนะครับ ในข้อ ๑๗ คณะกรรมการเราคิดอย่างกว้างขวางมาก เพราะเห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพราะว่ามันมีมาตรา ๒๖๖ จะทำอะไรก็ลำบาก ก็ผ่านมาทางท่านประธานนะครับ ก็มีการถกเถียงกันมาก อภิปรายกันมากในเรื่องที่ว่า จะเอาเรื่องอื่น ๆ ไต ๆ ไว้ก็มีอภิปรายกันมากทีเดียว แต่ก็สรุปว่าน่าจะต้องมีไว้ นะครับ แต่ว่าเราก็เพิ่มเติม ก็ขอปรึกษาท่านประธานว่า เราจะเพิ่มเติมเพื่อให้ทุก ๆ ท่านได้มีความเห็นที่พ้องกันนะครับ ผมขออ่านข้อ ๑๗ ดั่งนี้นะครับ ก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม ประธานสภา

๑๑๔

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

พรมิมล ๔๘/๓

อาจอนุญาตให้สมาชิกปรึกษาหารือ เดิมที่มีคำว่า หารือ แต่ว่าในรัฐธรรมนูญใช้คำว่า ปรึกษา
มาตรา ๑๓๖ คณะกรรมาธิการเคยบอกว่า เอาคำปรึกษามา แต่ก็มีหลายท่านว่า น่าจะมี
หารือด้วย เพราะว่ามันมีทั้งปรึกษาและหารือนะครับ ตามที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
ได้กล่าวขึ้นมา -----

- ๔๘/๑

๑๑๕

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ยุพเยาว์ ๔๙/๑

สมาชิกปรึกษาหารือปัญหาที่เกี่ยวกับความเดือดร้อนของประชาชนหรือปัญหาอื่นใดได้ เราขอเพิ่มไปว่า ตามหลักเกณฑ์ที่ประธานสภากำหนด นั้นหมายความว่าตามที่ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติเสนอขึ้นมามีปัญหาอื่น ๆ ที่เข้ามาในเรื่องนี้ เพราะว่า ปัญหาอื่นใด เช่น เรื่องเกี่ยวกับการปรับปรุงในสภา เรื่องของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อย่างเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลมาปรึกษาหารืออย่างนี้ซึ่งไม่เกี่ยวกับอันอื่นนะครับ อันนี้ก็ขอเพิ่มเติม และให้ประธานสภาส่งเรื่องดังกล่าวให้รัฐมนตรีหรือหน่วยงานของรัฐ ที่เกี่ยวข้องชี้แจงภายในสามสัปดาห์ และแจ้งให้สมาชิกทราบ ผมขอทบทวนอีกทีนะครับ ข้อ ๑๗ ก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม ประธานสภาอาจอนุญาตให้สมาชิก ปรึกษาหารือปัญหาที่เกี่ยวกับความเดือดร้อนของประชาชนหรือปัญหาอื่นใดได้ ตามหลักเกณฑ์ที่ประธานสภากำหนดและให้ประธานสภาส่งเรื่องดังกล่าวให้รัฐมนตรี หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องชี้แจงภายในสามสัปดาห์ และแจ้งให้สมาชิกทราบ ครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
หมอล้วนครับ

นายชลอนาน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม ชลอนาน ศรีแก้ว พรรคพลังประชาชนจากจังหวัดน่าน ตามที่ผมได้ส่งวนคำแปรญัตติ ให้ตัดคำว่า หรือปัญหาอื่นใดได้ ออกไป เท่าที่ได้ฟังท่านประธานคณะกรรมการ ท่านกรรมการได้ชี้แจงและกรุณาเพิ่มข้อความเข้ามาว่า ตามหลักเกณฑ์ที่ประธานสภา กำหนด กระผมเองโดยความเคารพท่านประธานครับ จริง ๆ แล้วที่เสนอให้ตัดออกนี้ ขอให้เหตุผลเพิ่มเติมก็เพื่อจะช่วยท่านประธาน เพราะบางครั้งดุลยพินิจของท่านประธาน บางครั้งอาจจะมีความลำบากใจในการที่จะวินิจฉัย ในการที่จะพิจารณาว่าเรื่องใดไม่ควร หรือเรื่องใดควร แต่ถ้ามีถ้อยคำที่กำหนดไว้เป็นหลักฐานชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร และเขียนตามหลักเกณฑ์ที่ท่านประธานกำหนด ท่านประธานก็จะกรุณาไปกำหนด ในรายละเอียดมาอีกทีหนึ่ง ผมเองถ้าเป็นอย่างนี้ผมไม่ตีใจ ขอขอบคุณครับ

๑๑๖

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ยุพเยาว์ ๔๙/๒

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

ไม่มีสมาชิกท่านใดตั้งใจจะครบ เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ และ
ข้อ ๒๔ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๒๕ มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

ไม่มีสมาชิกท่านใดต้องการอภิปราย เชิญต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ ข้อ ๒๘ ข้อ ๒๙ ข้อ ๓๐ ข้อ ๓๑
ข้อ ๓๒ ข้อ ๓๓ ข้อ ๓๔ ข้อ ๓๕ และข้อ ๓๖ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๒ การเสนอญัตติ
ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๓๗ ข้อ ๓๘ ข้อ ๓๙ ข้อ ๔๐ ข้อ ๔๑ ข้อ ๔๒ ข้อ ๔๓ ข้อ ๔๔
และข้อ ๔๕ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๔๖ มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

ไม่มีสมาชิกต้องการอภิปราย เชิญต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ข้อ ๔๗ ข้อ ๔๘ ข้อ ๔๙ ข้อ ๕๐ ข้อ ๕๑ ข้อ ๕๒
ข้อ ๕๓ และข้อ ๕๔ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๕๕ มีการแก้ไข

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

เชิญท่านรองกรรณ พลบุตร ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ มีคำถาม

๑๑๗

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ยุพเยาว์ ๔๙/๓

ถึงคณะกรรมการที่มีการแก้ไขเล็กน้อยเท่านั้นครับ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน
เวลาที่เรามีการประชุมและต้องปฏิบัติตามข้อบังคับดังกล่าวนี้ ในข้อ ๕๕ นี้รวมไปถึง
เรื่องการพิจารณาเต็มสภาหรือเปล่าครับ ในกรณีใช้คณะกรรมการเต็มสภา ในกรณี
ดังกล่าวนี้ช่วยยืนยันและแสดงความชัดเจนด้วยครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านกรรมการท่านใดจะตอบได้ไหมครับ เชิญนายแพทย์ประสงค์ บุรณพงศ์ ครับ

- ๕๐/๑

๑๑๘

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ณัฐชนก ๕๐/๑

นายประสงค์ บุรณพงษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ประสงค์ บุรณพงษ์ ประธานคณะกรรมการ คือในข้อ ๕๕ ตามที่ปรากฏที่ผ่านมา เวลาเสนอญัตติไป ถ้าญัตติยังไม่ได้พิจารณาก็คงจะมีการเสนอเข้ามาอีกได้ แต่ที่ผ่านมา อาจจะมีบางญัตติพิจารณาแล้ว มีผู้เสนอเข้ามา ก็เลยไม่อยากให้มีอย่างนั้น ถ้าเสนอไปแล้ว ก็ดำเนินการต่อไปครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญคุณรองกรณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธานครับ เข้าใจว่า ท่านประธานอาจจะตอบไม่ตรงคำถามนะครับ เพราะว่าประเด็นที่ผมถามนั้นเข้าใจดีว่า กรณีที่ท่านชี้แจงนั้นเป็นกรณีที่เราเห็นปัญหาดังกล่าวแล้วก็นำมาบัญญัติเป็นข้อบังคับฉบับนี้ แต่ว่าที่กระผมถามนั้นเป็นทางปฏิบัติว่าในกรณีที่ใช้คณะกรรมการเต็มสภาแล้วก็แปรญัตติกันเดี๋ยวนั้นเลย ในกรณิดังกล่าวนี้อาจจะถือปฏิบัติอย่างไรนะครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านกรรมาธิการครับ ท่านถวิล ไพรสณฑ์ ตอบได้ไหมครับ คำถามของท่านรองกรณืบอกว่าเป็นกรณีที่มีการประชุมคณะกรรมการเต็มสภาแล้วมีการเสนอญัตติเข้ามานี้ครับ คือไม่ได้บังคับไว้ในข้อบังคับอันนี้นะครับ มีท่านใดต้องการจะอภิปรายเพิ่มเติมไหมครับ เป็นอันว่าไม่มีผู้ใดสนใจนะครับ ท่านรองกรณืครับ ยังไม่ได้ตอบใช่ไหมครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ความจริงเรื่องนี้เป็นแนวปฏิบัติจริง ๆ ผมเข้าใจว่าตอนที่เรามีปัญหาก็ได้มีการยกข้อบังคับดังกล่าว ที่นี้ตอนที่ยกข้อบังคับ เข้าใจว่าเรามองในประเด็นเรื่องของการพิจารณาญัตติปกติ หรือการแปรญัตติปกติ แต่ว่ามันก็มีประเด็นซึ่งผมไม่แน่ใจว่าในส่วนคณะกรรมการได้มีการพิจารณารวมตรงนี้ ไปในกรณีที่เป็นการประชุมที่ใช้คณะกรรมการเต็มสภาหรือไม่ เพราะตรงนั้น มันต้องแปรญัตติกันสด ๆ ร้อน ๆ เลย เรื่องดังกล่าวนี้จะครอบคลุมหรือไม่ หรือว่าในกรณีของการประชุมโดยใช้คณะกรรมการเต็มสภานั้นมีอยู่ในข้อบังคับส่วนอื่นหรือไม่ ผมเอง

๑๑๙

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ณัฐชนก ๕๐/๒

ก็ตอบไม่ได้ครับท่านประธาน อยากจะตอบ แต่ว่าเกินอำนาจหน้าที่ เพราะว่าเป็นเรื่องของ คณะกรรมการซึ่งได้พิจารณาเรื่องนี้อย่างละเอียดและรอบคอบ ก็เพียงแต่ต้องการ ขอคำตอบ หรือว่าสมาชิกสภาท่านใดที่มีประสบการณ์และอาวุโสนะครับ อย่างท่านเซวริน จะลุกขึ้นช่วยชี้แจงตอบตรงนี้ก็ได้อีก แต่ว่าตรงนี้น่าจะเป็นแนวปฏิบัติ เพราะไม่เช่นนั้น ก็จะเกิดความอึดอัดหรือเสียเวลาที่เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติ แล้วเราประชุมสภาเอง ประธานเองก็ไม่มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในเรื่องนี้ เพราะว่าข้อบังคับอันนี้มันจะค้างคอกอยู่ เราจะไม่สามารถแปรญัตติได้นะครับ ก็เลยขอคำชี้แจง

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ข้อบังคับ ข้อ ๕๕ นี้คงสืบเนื่องมาจากการที่ผมได้เคยหารือต่อที่ประชุมแห่งนี้นะครับว่า ในการเสนอญัตติด่วนบางญัตติเมื่อได้บรรจุวาระประชุมไปแล้วแล้วยังไม่ถึงวาระที่ พิจารณาญัตติด่วนนั้น ๆ ผมก็ยังเปิดโอกาสให้เสนอญัตติด่วนซ้ำเข้ามาแล้วพิจารณา ในคราวเดียวกันได้ ซึ่งขณะนี้คณะกรรมการท่านได้กรุณาบัญญัติไว้ชัดเจนแล้วนะครับ แต่เรื่องที่คุณอลงกรณ์ได้สอบถามที่ประชุมในกรณีที่เป็นการประชุมคณะกรรมการ เต็มสภาแล้วมีการเสนอญัตติเข้ามาจะพิจารณากันอย่างไร ก็ต้องขอแรงท่านผู้อาวุโส ที่จะช่วยชี้แจงแทนคณะกรรมการ นายแพทย์ชลน่านครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคพลังประชาชนจากจังหวัดน่าน ต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า ผมไม่ได้เป็นผู้อาวุโสครับ แต่ว่าในสิ่งที่คณะกรรมการได้แก้ไขในข้อบังคับข้อ ๕๕ ซึ่งร่างเดิมที่คณะกรรมการยกวางมามีวัตถุประสงค์เรื่องเกี่ยวกับการแปรญัตติและผู้เสนอญัตติกรณีที่ไม่มาชี้แจงในที่ประชุมเท่านั้นเองนะครับ -----

แต่ว่าในข้อ ๕๕ คณะกรรมการได้ไปเพิ่มนัยมาอีกนัยหนึ่งก็คือ การเสนอญัตติที่มีหลักการเช่นเดียวกันจะกระทำไม่ได้เป็น ๒ หลักการอยู่ในข้อบังคับ ข้อ ๕๕ แล้วมาเขียนเอาวรรคสอง คือถ้าผู้เสนอญัตติหรือผู้แปรญัตติไม่มาชี้แจงในที่ประชุม หรือผู้เสนอญัตติหรือผู้แปรญัตติไม่อยู่ในที่ประชุมโดยไม่มีผู้ชี้แจงแทนในฐานะผู้รับมอบหมาย ญัตติหรือคำแปรญัตตินั้นเป็นอันตกไป ท่านประธานครับ กรณีข้อคำถามของท่านรองกรณ์ ต้องขออภัยที่เอ่ยนามท่าน ผมคิดว่าการประชุมในกรณีที่เรากำลังพิจารณาในชั้นของคณะกรรมการก็คือวาระที่ ๒ กรณีพิจารณาเต็มสภา สมาชิกทุกท่านเป็นกรรมการหมด เพราะฉะนั้นการที่จะเสนอความเห็น การที่จะขอแก้ไขในบทและมาตราต่าง ๆ ก็ใช้สิทธิในฐานะเป็นกรรมการก็คือเป็นการขอแก้ไขและสงวนความเห็นตรงนั้นเอาไว้ จริงอยู่ครับมันอาจจะสับสนคำว่า ญัตติหรือคำแปรญัตติ แต่ว่าโดยความที่กระผมเองได้ถือปฏิบัติ ต้องกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพนะครับ เป็นความคุ่นชินและถือปฏิบัติว่าผมเป็นสมาชิกถ้าผมจะขอแก้ไขผมต้องเสนอคำแปรญัตติเข้าไปถ้าผมไม่ได้เป็นกรรมการ แต่ถ้าผมเป็นกรรมการอยู่ผมสามารถที่จะขอแก้ไขโดยใช้อำนาจหน้าที่ของกรรมการในการที่จะเสนอขอแก้ไขขอเปลี่ยนแปลง หรือขอเพิ่มเติมถ้อยคำในบทมาตราต่าง ๆ ได้ในฐานะกรรมการ เพราะฉะนั้นการประชุมในวาระที่ ๒ ถ้าเป็นคณะกรรมการเต็มสภา ผมคิดว่าข้อบังคับนี้ไม่เกี่ยวข้องครับ ก็เป็นการประชุมในฐานะเป็นกรรมการไป กราบขอบคุณท่านประธานครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านวิทยา แก้วภราดัย คนนี้อาวุโสจริงครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ผม วิทยา แก้วภราดัย ครับ ผมคิดว่าคงต้องเรียนถามท่านประธานสภาครับ เพราะว่าข้อบัญญัติข้อบังคับเวลาทำเสร็จแล้วคนที่บังคับใช้คนนั่งข้างบนจะเป็นคนวินิจฉัยแล้วก็เป็นที่สุดผมขออนุญาตเรียนถามผ่านท่านประธานสภาว่า ถ้าไม่บัญญัติวรรคต้นที่คณะกรรมการเพิ่มเติมไว้ สมมุติว่าถึงวันพิจารณาผมยื่นญัตติไว้ เข้านี้มีคนยื่นญัตติ ก็ถือยังไม่ถึงเวลาพิจารณา บ่ายจะพิจารณา ปกติธรรมเนียมปฏิบัติก็คือ ถ้ามีคนมายื่นญัตติตอนเช้า

๑๒๑

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สาริตา ๕๑/๒

ประธานก็จะสั่งแจกในที่ประชุมภาคบ่ายแล้วก็รวมพิจารณา แต่ปัญหานี้ผมคิดว่าปฏิบัติกรรมวิธีการก็ไม่กังวล แต่ปัญหาจะเกิดขึ้นว่าเมื่อถึงเวลาพิจารณาญัตติกันแล้ว กำลังพิจารณาญัตติ เนื่องจากสมาชิกอยากอภิปราย แล้วคนที่ยกมืออภิปรายกันเยอะแยะมาก แต่สิทธิในการอภิปรายเป็นผู้เสนอญัตติจะมีสิทธิอภิปราย มีเพื่อนสมาชิกอีกคนนี่ก็ขึ้นได้ว่าถ้าตัวเองจะอภิปรายก็ต้องไปยื่นญัตติ ก็ไปเขียนญัตติแล้วก็มายื่นซ้ำเข้ามา ผมเข้าใจว่าปัญหาจะเป็นเช่นนี้ แต่วิธีการยื่นญัตติอย่างนั้นผมคิดว่าเมื่อสภาพิจารณาไปแล้วใครมายื่นญัตตินี้ ผมขออนุญาตเรียนถามท่านประธานครับ ถ้าไม่บัญญัติข้อนี้ไว้ท่านจะรับไว้พิจารณารวมไหม เพราะถ้าท่านวินิจฉัยว่าไม่รับและไม่พิจารณารวมข้อนี้ไม่ต้องเขียนครับ อันนี้เขียนกันเฉพาะเขาพิจารณาแล้วก็มายื่นซ้ำเข้ามาอีก แต่ถ้าเขายื่นเข้าเราพิจารณาบ่ายนี้ไม่พ้นครับต้องรวมพิจารณา แต่ถ้าเมื่อเริ่มต้นพิจารณา กำลังพิจารณาแล้วก็มีเพื่อนสมาชิกยื่นญัตติเข้ามาอย่างเดียวกัน ถ้าท่านประธานนั่งเป็นประธานในที่ประชุมท่านจะอนุญาตให้ญัตติที่ยื่นในช่วงที่เขากำลังพิจารณานี้เข้าสู่วาระการประชุมได้ไหมครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ขอบคุณคุณวิทยานะครับ เรื่องนี้สืบเนื่องมาจากการที่ผมหารือในที่ประชุมแห่งนี้ครับ เพราะว่าวันนั้นผมได้หารือว่า ถ้าหากว่าได้มีการบรรจุระเบียบวาระการประชุมแล้วความคิดเห็นผมเองไม่อยากจะให้มีการเสนอญัตติเข้ามา เพราะว่าเหมือนกับเป็นการเอาเปรียบเพื่อนสมาชิกที่ได้เสนอญัตติไว้แล้วแล้วได้บรรจุวาระการประชุม แต่สมาชิกส่วนใหญ่ก็อภิปรายกันหลายท่านครับว่า เนื่องจากบรรดาสมาชิกของเรามีภารกิจค่อนข้างมาก เพราะฉะนั้นก่อนที่จะเข้าถึงพิจารณาวาระของญัตตินั้น ๆ ยังน่าจะอนุญาตให้ได้ ที่ประชุมเป็นอย่างนั้น ผมก็เลยบอกว่า ขอฝากคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กรุณานำไปใส่ไว้ด้วยนะครับ ก็เลยเป็นที่มาของข้อนี้ครับ
คุณสมบุญครับ

๑๒๒

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ศิริลักษณ์ ๕๒/๑

นายสมบุญ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายสมบุญ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ดำริของท่านประธานชอบแล้วครับ วันนี้ผมเข้าประชุม คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณากฎแก้ไขปัญหาน้ำยังมีการยื่นญัตติตามหลังกัน เข้าไปเลยหลังจากพิจารณาเสร็จไปแล้ว ตรงเรื่องญัตตินี้ดูท่าทางว่าคณะกรรมาธิการ พยายามจะบอกว่าไม่ควรจะมีการเสนอญัตติซ้อนกับญัตตินี้ครับ เจตนาที่คงเป็นที่เข้าใจ ผมพยายามเข้าใจว่าในขณะที่มีการพิจารณาเรื่องนี้แล้วก็ไม่ควรยื่นญัตติอื่น ลักษณะเดียวกันนะครับ ท่านใช้คำว่า เช่นเดียวกัน ผมไม่แน่ใจว่ามันจะเป็นอย่างไร แต่เอาเป็นว่าลักษณะเดียวกันไม่ได้ ผมแปลกใจตรงคำว่า คำแปรญัตติ ครับท่านประธาน คำแปรญัตตินี้โดยปกติจะต้องยื่นไปที่คณะกรรมาธิการถูกไหมครับ ท่านกรรมาธิการ ช่วยชี้แจงว่า คำแปรญัตติสามารถที่จะยื่นได้ในลักษณะใดบ้างครับ แล้วก็ในกรณี เกิดไม่มีผู้แปรญัตติแต่ทำหนังสือมอบหมายให้แปรญัตติแทนได้ด้วยใช่ไหมครับ ถ้าเกิดใช้ ก็ขอความชัดเจนด้วยครับ เรื่องญัตติผมพอเข้าใจ แต่เรื่องการแปรญัตติในระหว่าง ที่มีการพิจารณาทำอย่างไรครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญกรรมาธิการครับ นายแพทย์ประสงค์ครับ

นายประสงค์ บุญรังษี (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ในนี้คำว่า คำแปรญัตติ คงไม่เกี่ยวครับ คงจะเพิ่มเข้ามา เรามาดูกันตรงนี้เป็นเสนอญัตติ อย่างเดียวครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณสมบุญครับ

นายสมบุญ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสมบุญ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ตามที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้กราบเรียนก็แสดงว่าถ้อยคำ

๑๒๓

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ศิริลักษณ์ ๕๒/๒

หรือผู้แปรญัตติก็ต้องเอาออกถูกไหมครับ ก็ขอความชัดเจนจากทางท่านประธาน
คณะกรรมการนัดหนึ่งครับ ขอขอบคุณครับ

นายประสงค์ บุรณพงษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ตัดออกครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณวิทยา แก้วภราดัย ครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม
ขออนุญาตที่จะเรียนถามทางคณะกรรมการครับ วัตถุประสงค์จริง ๆ ของคณะกรรมการ
ที่เพิ่มเติมวรรคหนึ่งขึ้นมา ท่านกรุณาฟังข้า ๆ นะครับ ที่ท่านเพิ่มเติมวรรคหนึ่งขึ้นมา
เพื่อป้องกันไม่ให้คนยื่นญัตติเมื่อมีการพิจารณาแล้วใช่ไหมครับ แต่ถ้าฟังแนวทางวินิจฉัย
ของท่านประธานสภาเมื่อสักครู่นี้ นะครับ ท่านจะให้ญัตติเข้าได้ต่อเมื่อได้ยื่นก่อนการพิจารณา
เมื่อพิจารณาแล้วอย่างไรประธานไหนก็ไม่อนุญาตหรอกครับ เพราะฉะนั้นถ้าเป็นหลักแนว
อย่างนั้นแล้วเราเขียนอันนี้ก็เป็นผลความเปลืองเปล่า ๆ ครับ เว้นแต่ที่ท่านต้องการว่ามีใครยื่น
ญัตติเข้าในสภาแล้วห้ามบุคคลอื่นยื่นญัตติอย่างเดียวกันในสภาค่อยเขียนครับ แต่ถ้าคิดว่า
ถ้าเขาพิจารณาแล้วห้ามยื่นนี้ โดยแนวปฏิบัติเขาไม่ให้ยื่นกันแล้วครับ อันนั้นลี้กไก่เพื่อนครับ
เพื่อนพิจารณากันแล้วมายื่นตามหลังเข้ามา ใครอนุญาตผมคิดว่าเป็นการอนุญาต
ที่ไม่ชอบแล้วครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญกรรมการครับ

นายประสงค์ บุรณพงษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม ประสงค์ บุรณพงษ์ ประธานคณะกรรมการ ก็คงจะตรงกับที่ท่านผู้อภิปราย
คือเจตนารมณ์ของเราไม่ให้มีการยื่นญัตติชนิดที่พูดกันง่าย ๆ ว่า เรื่องพอพิจารณา
แล้วก็มายื่นครับ ถ้ายังไม่พิจารณาก็ยื่นได้ไม่มีปัญหาอะไรครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณวิทยาอีกครั้งครับ

๑๒๔

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ศิริลักษณ์ ๕๒/๓

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ผมเรียนถามท่านประธานก่อน
แนวทางวินิจฉัยครับ ท่านก็วินิจฉัยไว้อย่างนั้นนะครับ คือถ้าพิจารณาแล้วท่านไม่ให้ใคร
ยื่นนะครับ แนวทางเป็นอย่างนั้นอยู่แล้วครับ เพราะฉะนั้นเราเขียนอย่างนี้เป็นผลความ
เปลี่ยนแปลง ๆ ครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
มีสมาชิกท่านไหนติดใจไหมครับ หมอชลอน่าน ศรีแก้ว ครับ

นายชลอน่าน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายแพทย์ชลอน่าน
ศรีแก้ว พลังประชาชนจากจังหวัดน่าน ในการที่กรรมาธิการได้เพิ่มเติมวรรคหนึ่งเข้ามา แล้วก็มี
สมาชิกบางท่านได้ทักท้วงเรื่อง หรือคำแปรญัตติ แล้วท่านประธานคณะกรรมการได้
กรุณาบอกว่า จะตัดคำว่า แปรญัตติ ออกไป ผมอยากจะให้ท่านอ่านในวรรคหนึ่งใหม่
ข้อแรกสุดนะครับ วรรคสอง ถ้อยคำต้องตัดคำว่า แปรญัตติ ออกหรือไม่ ถ้าตัดผมไม่เห็นด้วย
เพราะวรรคสองคือ หลักการเดิมของร่างเดิมในข้อ ๕๕ ในวรรคแรก อันนั้นเป็นข้อคิดเห็น
ส่วนการเขียนในลักษณะอย่างนี้ถ้าท่านประธานคิดว่าเป็นการเขียนเพื่อที่จะให้สมาชิก
ได้ทราบแนวทางการปฏิบัติในการที่จะยื่นญัตติ -----

๑๒๕

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

บุศยรินทร์ ๕๓/๑

ผมก็คิดว่าอาจจะเป็นการถืออำนาจกับเพื่อนสมาชิกได้ เพราะว่าบางครั้งอะไรที่ไม่ได้เขียนไว้ อาจจะมีคนไปแปลความว่ากระทำได้ เหมือนในการประชุมครั้งที่ผ่านมา ๒-๓ เดือน มีญัตติบางญัตติที่เราพิจารณาเป็น ๒ วัน ๓ วัน หรือ ๓ สัปดาห์ สัปดาห์ที่ ๓ มาเขียน ประกบเพื่อจะมีเหตุที่จะได้นำเสนอเป็นคำอภิปราย อันนั้นผมก็ไม่เห็นด้วย แต่ว่าถ้าคงไว้ ตามเจตนารมณ์ของท่านประธานก็หมายความว่าต้องการให้สมาชิกได้ทราบแนวทางการเสนอญัตติ ผมคิดว่ก็ไม่น่าเสียหายอะไร ก็คิดว่าเป็นไปตามที่คณะกรรมการแก้ไข เพียงแต่ขอให้ท่านประธานได้อ่านข้อความในวรรคหนึ่งกับวรรคสองใหม่เท่านั้นเอง ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญกรรมการครับ

นายประสงค์ บุรณพงษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม ประสงค์ บุรณพงษ์ ประธานคณะกรรมการ

ข้อ ๕๕ ผมขอทบทวนอีกทีนะคะ ญัตติหรือคำแปรญัตติได้ถึงวาระพิจารณา ในที่ประชุมแล้ว การเสนอญัตติหรือคำแปรญัตติซึ่งมีหลักการเช่นเดียวกันจะกระทำมิได้

ถ้าผู้เสนอญัตติหรือผู้แปรญัตติไม่ชี้แจงในที่ประชุม หรือผู้เสนอญัตติหรือผู้แปรญัตติไม่อยู่ในที่ประชุมโดยไม่มีผู้ชี้แจงแทนในฐานะผู้รับมอบหมาย ญัตติหรือคำแปรญัตตินั้นเป็นอันตกไป

การมอบหมายให้ชี้แจงแทนต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานสภา
ขอคงไว้อย่างเดิมไม่เปลี่ยนแปลงครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล ครับ

นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ
กระผม นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์
ผมอาจจะเข้าใจกรรมการไม่ถูก หรือว่ากรรมการเข้าใจผมไม่ถูก คือคำว่า หรือคำแปรญัตติ

๑๒๖

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

บุศยรินทร์ ๕๓/๒

ยังคงมีอยู่ เช่น ร่างที่คณะกรรมการแก้มาหรือว่าตัดเรื่อง คำแปรญัตติ ผู้แปรญัตติ ออกไป คือเรื่องญัตติกับเรื่องแปรญัตติตอนนี้มันเป็น ๒ ประเด็นอยู่ก็คือ การเสนอญัตติ กับการแปรญัตตินะครับ ผมสอบถามกรรมการในครั้งแรกว่า การเสนอญัตติยังพอเข้าใจว่า ถ้าเกิดมีการพิจารณาในที่ประชุมแล้ว ห้ามเสนอซ้ำเข้าไปที่มีลักษณะเดียวกันตามที่ ท่านวิทยาได้พูดถึง แต่การแปรญัตติครับ คือไม่รู้จะเสนออย่างไรในที่ประชุม เพราะว่า มันต้องเสนอก่อนการประชุมอยู่แล้วครับ ขอขอบคุณมากครับท่านประธาน ขอความชัดเจน จากกรรมการนิดครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญคุณหมอบประสงค์ครับ

นายประสงค์ บุรณ์พงศ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ในพรรคแรกก็ต้อง แปรญัตติตามกฎหมายอยู่แล้วนะครับ เพราะฉะนั้นการเสนอญัตติอันแรกก็ตัดออก แต่อันที่ ๒ อันที่ ๓ นี้ไม่ได้ตัดออกครับ

ข้อ ๕๕ ญัตติหรือคำแปรญัตติ ตัด หรือคำแปรญัตติ ออก ญัตติใดถึงเวลา พิจารณาในที่ประชุมแล้ว การเสนอญัตติซึ่งมีหลักการเช่นเดียวกันจะกระทำมิได้ ถูกต้อง ไหมครับ โอเค นะครับ

ถ้าผู้เสนอญัตติหรือผู้แปรญัตติไม่ชี้แจงในที่ประชุม หรือผู้เสนอญัตติ หรือผู้แปรญัตติไม่อยู่ในที่ประชุมโดยไม่มีผู้ชี้แจงแทนในฐานะผู้รับมอบหมาย ญัตติ หรือคำแปรญัตตินั้นเป็นอันตกไป

การมอบหมายให้ชี้แจงแทนต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานสภา ครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณวิทยา แก้วภราดัย ครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ผมขออนุญาตเรียนถามผ่านไปยัง ท่านประธานคณะกรรมการอีกครั้งนะครับ คือเมื่อที่ประชุมโดยเฉพาะท่านประธาน ในที่ประชุมให้ความมั่นใจว่า ญัตติที่ยื่นไประหว่างที่เขาพิจารณาประธานไม่อนุญาตให้

๑๒๗

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

บุศยรินทร์ ๕๓/๓

รวมแล้ว เป็นแนวทางที่ปฏิบัติกันมาโดยตลอดแล้วทำไมเราต้องเขียนไปอีกครับ ถ้าเราไปเอาตามร่างเดิมที่ท่านยกร่างมาที่แรกนะครับ

ข้อ ๕๕ ก็จะเป็นอย่างนี้ครับ ญัตติหรือคำแปรญัตติได้ถึงวาระพิจารณาในที่ประชุมแล้ว ถ้าผู้เสนอญัตติหรือผู้แปรญัตติไม่ชี้แจงในที่ประชุม หรือผู้เสนอญัตติหรือผู้แปรญัตติไม่อยู่ในที่ประชุมโดยไม่มีผู้ชี้แจงแทนในฐานะผู้รับมอบหมาย ญัตติหรือคำแปรญัตตินั้นเป็นอันตกไป

การมอบหมายให้ชี้แจงแทนต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานสภา

ถ้าคงอย่างนี้ถ้อยคำของท่านที่แปรญัตติเพิ่มขึ้นมา ทำเพิ่มขึ้นมาก็จะไม่สับสนครับ เพราะว่าท่านจะได้ตามที่ต้องการแล้วครับก็คือ วันนี้ถ้ามีการพิจารณาญัตติกันแล้วสมาชิกท่านใดจะยื่นญัตติเข้ามาเป็นเรื่องปกติรับไม่ได้ครับ ท่านเขียนเรื่องที่เป็นไปไม่ได้แล้ว เขียนไปทำไม ผมคิดว่าถอนออกไป มันจะได้ถ้อยคำที่ดีกว่าแล้วไม่สับสนด้วยครับ -----

๑๒๘

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

กมลทิพย์ ๕๔/๑

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญคุณสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน จังหวัดนครสวรรค์ของพรรคพลังประชาชน ในนาม กรรมาธิการ ท่านประธานเมื่อเกือบหกท่านวิทายเป็นผู้อาวุโส ด้วยความเคารพ จริง ๆ อาวุโสต้อง ผมนะครับ ท่านก็เลยเสนอใหญ่ ผมอยากจะแสดงให้ท่านประธานเห็นว่าข้อเท็จจริงนี้เป็น เรื่องอาวุโสคุยกันก็คือเรื่องความหลัง ท่านประธานบอกว่า ท่านเคยหรือ นี่ย้อนความหลังครับ ท่านประธาน ผมเป็นคนทีบอกท่านประธานว่า ท่านประธานครับ ส.ส. นีมีงานเยอะบางที ลืมยื่นญัตติ ดังนั้นกินเงินเดือนตั้งแสนหนึ่งแล้ว ถ้ายื่นไม่ทันก็ขอยื่นเถอะครับ อย่าเพิ่ง ออกข้อบังคับเลย อย่าเพิ่งวินิจฉัยเลย ดังนั้นประเด็นนี้ถ้าเป็นคงเดิมนี้นะครับ ตามที่ ข้อ ๕๕ อย่างที่ท่านวิทยาว่านี่ผมเห็นด้วย เพราะจริง ๆ แล้วโดยความรู้สึกของการเป็น ผู้แทนราษฎรนั้น เราอยากจะให้ผู้แทนราษฎรได้แสดงความเห็นกันเต็มที่ถ้าไม่มีข้อบังคับ ใด ๆ ผมก็นั่งนิ่งมานาน เพราะผมเองไม่ค่อยอยากให้มีหรือครับ ข้อ ๕๕ ใหม่ ผมอยาก ได้ข้อ ๕๕ เก่าอย่างท่านวิทยาครับ ดังนั้นถ้าเป็นแบบข้อ ๕๕ เก่าไม่มีข้อบังคับ ก็เป็นดุลยพินิจ เมื่อท่านประธานบอกว่า เมื่อที่ประชุมเห็นว่ายังให้ยื่นญัตติข้อนี้เข้ามา ได้ก็ไม่ว่ากัน ตอนนั้นท่านกรุณาอย่างนั้น ดังนั้นถ้าเป็นข้อ ๕๕ เก่าอย่างท่าน ส.ส. วิทยาว่านี่ไม่มี ข้อบังคับก็จะเสนอกันโดยท่านประธานก็อนุเคราะห์และผู้แทนราษฎรก็มีความสุขดีครับ ยื่นไม่ทันก็ยื่นตอนที่เขาอภิปรายนั่นแหละ อภิปรายมาแล้ว ๒ วัน ๒ สัปดาห์แล้วเพิ่งนึกขึ้น ได้ว่าอันนี้มันเรื่องที่เราควรจะได้พูดสักหน่อยก็ยื่น ถ้าไม่เขียนไว้เลยนี้ทำอย่างนี้ได้หรือครับ ทำได้ แต่ถ้าเขียนอย่างข้อ ๕๕ แก้ไขนี้ทำไม่ได้เลย ดังนั้นถ้าเขียนอย่างข้อ ๕๕ แก้ไขนี้ ท่านประธานไม่ต้องหารือแล้วครับ ยื่นไม่ได้เลยนะครับ ชัดเจน แต่ใจผมก็ชอบแบบ ท่านวิทยานะครับ คือถ้าไม่เขียนเลยก็ยังขอแทรกอีกสักหน่อยเพราะว่ายื่นไม่คอยทัน ก็แล้วแต่ที่ประชุมจะเห็นเป็นอย่างไรครับ กราบขอบพระคุณครับท่าน

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญคุณวิทยาครับ

๑๒๙

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

กมลทิพย์ ๕๔/๒

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ผมก็ไม่กล้าเรียนถามกรรมการ ก่อนที่แรกนะครับ ผมพยายามเรียนถามหามาตรฐานของสภาเราก่อน แล้วผมก็ไม่แน่ใจว่า ที่ผ่านมาเป็นใครขออนุญาตเสียบบเข้ามา ที่นี้ผมเจอตัวคนเสียบบแล้ว ผู้อาวุโสที่นั่งอยู่ ข้างบนนั่นเอง เพราะฉะนั้นข้อบังคับนี้ถ้าออกมา ก็เพื่อกันผู้อาวุโสท่านนั้น ผมเลยเรียนถามท่านประธานสภาก่อนนะครับว่า มาตราฐานจริง ๆ เราเป็นอย่างไร เพราะว่าผมก็อยู่ในสภามาหลายปี ท่านก็อยู่มาเยอะแล้วครับ ปกติญาติพี่น้องกันไปแล้วโดยมารยาทครับ เขาพิจารณากันแล้วจะมาขอเสียบบ บอกว่าลืมอย่างนี้ไม่มี เพราะฉะนั้นผมเรียนถามประธานสภาครับว่า ถ้าเป็นญาติปกติเมื่อมีการพิจารณาญาติแล้วผมนี้ก็ได้ขึ้นมาจะขออภิปรายในฐานะผู้ยื่นญัตติ ผมมายื่นเสียบบเข้ามาท่านประธานจะอนุญาตไหม ท่านก็บอกว่าไม่ควรอนุญาต นี่ท่านประธานนั่งทั้งคู่แล้วผมก็ต้องเรียนถามอีกท่านนะครับว่า ถ้าอีกท่านจะมีมาตรฐานอย่างเดียวกันหรือเปล่า ถ้ามาตรฐานเป็นอย่างนั้นนะครับ ผมก็จะได้จับตัวคิดว่า ใครทำให้มาตรฐานสภาเสีย มีใครขออนุญาตเข้าเสียบบ ถ้าจำเป็นว่าเพื่อกันสมาชิกบางคน ที่ขอเสียบบอย่างนั้นนะครับ เขียนไว้เลยครับ เพื่อกันไว้เลยครับ แต่จริง ๆ ผมคิดว่า ถ้ามาตรฐานสภามี เขียนตรงนี้มันเป็นพลความครับ แต่ถ้าคิดว่าสภาเราไม่มีมาตรฐานกันไว้ให้หมดเลยครับ ผมไม่ติดใจครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ก็ต้องเรียนคุณวิทยาอย่างนั้นนะครับ อะไรก็ตามที่ไม่ได้เขียนไว้แล้วถ้ากฏนี้จะขึ้นอยู่กับคำวินิจฉัยของประธานที่ประชุม แต่ถ้าหากว่าเราเขียนไว้ชัดเจนนี้ ประธานที่ประชุมก็ต้องวินิจฉัยไปตามข้อบังคับที่เขียนไว้ชัดเจนครับ อันนี้เป็นเรื่องปกติธรรมดา ผมเองเรื่องนี้ผมได้เคยวินิจฉัยไว้ครั้งนะครับ ผมเห็นว่าถ้ามีการบรรจุระเบียบวาระญัตตินั้น ๆ ไปแล้วไม่ควรจะรับเพิ่มเข้ามาพิจารณา ซ้ำเข้ามา แต่ที่ประชุมส่วนใหญ่เห็นว่าถึงแม้จะบรรจุระเบียบวาระไปแล้ว แต่ยังไม่พิจารณาก็น่าจะเปิดโอกาสให้ ส.ส. ได้เสนอญัตติซ้อนเข้ามาได้แล้วพิจารณาในคราวเดียวกัน ก็เห็นชัดเจนครับว่าการวินิจฉัยของผมไม่ตรงกับความต้องการของบรรดาเพื่อนสมาชิกเป็นส่วนใหญ่ ก็ขอเรียนชี้แจงตรงนี้ครับ คุณสุนัยครับ

๑๓๐

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

กมลมาศ ๕๕/๑

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ผม สุนัย ผมต้องขออนุญาตนิดหนึ่ง ผมพยายามลำดับเรื่องแล้วก็เห็นใจเพื่อน ส.ส. ท่านอื่นอย่างที่ผมกราบเรียนท่านประธานไปแล้ว แต่บังเอิญท่านผู้อาวุโสน้อยกว่าผมเสียบบานาที่หาว่าผมเป็นคนเสียบบานา ไม่ใช่ครับ ผมไม่ได้ทำ เพราะฉะนั้นเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายและปกติไม่ค่อยชอบเสียบบานาไรหรือครับท่าน ดังนั้นผมกราบเรียนชี้แจงว่า ในข้อนี้ถ้าจะให้ชัดเจนก็คือตามข้อ ๕๕ แก้ไข ซึ่งในที่ประชุมกรรมการได้พูดกันมากพอสมควร ดังนั้นผมคิดว่าอยากจะเสนอท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกว่า เราเอาตามข้อ ๕๕ แก้ไขเสียก็จะเป็นบรรทัดฐานแล้วไม่ต้องโต้เถียงกัน กราบขอบพระคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ขอบคุณมากครับ คุณสมบูรณ์ครับ

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ก็ได้ฟังท่านผู้อาวุโสทั้ง ๒ ท่าน ผมเองในฐานะผู้น้อยแต่ยังไม่ค่อยได้รับความชัดเจนครับ ผมขอความชัดเจนจากกรรมการนะครับว่า ข้อ ๕๕ จะใช้ข้อความว่าอย่างไร และโดยเฉพาะพรรคสองที่มีการแก้ไข ถ้าท่านประธานดูให้ดีจะมีประธานหลายตำแหน่งหลายที่เหลือเกิน ถ้าผู้เสนอญัตติหรือผู้แปรญัตติ ประเด็นที่ ๑ ไม่ชี้แจงในที่ประชุมหรือ ที่นั่นใหม่อีกครั้ง ผู้เสนอญัตติหรือผู้แปรญัตติไม่อยู่ในที่ประชุมก็แสดงว่า ๑. ก็คือไม่ชี้แจงในที่ประชุม ๒. ก็คือไม่อยู่ในที่ประชุม แล้วก็บอกอีกว่าโดยไม่มีผู้ชี้แจงแทน ในฐานะผู้รับมอบหมาย ญัตติหรือคำแปรญัตตินั้นเป็นอันตกไป ก็เป็นความเข้าใจ นะครับว่า ถ้าเกิดกรณีถึงการเสนอแล้ว การแปรญัตติแล้วท่านไม่อยู่หรือไม่มอบหมายให้มีผู้เสนอแทนก็ถือว่าญัตตินั้นตกไป ผมขอสอบถามเรื่องการแปรญัตติครับว่า อนุญาตให้มีการแปรญัตติแทนได้หรือไม่ ก็คงเป็นข้อสอบถามเพื่อความชัดเจน และถ้าเกิดชัดเจนแล้วขอถ้อยคำด้วยครับ ขอบคุณมากครับท่านประธาน

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญท่านนิพิฐรัฐ อินทรสมบัติ ครับ

๑๓๑

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กมลมาศ ๕๕/๒

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ในฐานะกรรมาธิการ ขออนุญาตผู้น้อยตอบผู้น้อยแล้วกันนะครับ
เมื่อสักครู่ผู้ใหญ่ตอบผู้ใหญ่ครับ ผมขออนุญาตอ่านข้อ ๕๕ เพื่อเพื่อนสมาชิกจะได้
เข้าใจร่วมกัน ข้อ ๕๕ ที่มีการแก้ไขข้อความจะเป็นอย่างนี้ ญัตติได้ถึงวาระพิจารณาในที่ประชุม
แล้ว การเสนอญัตติซึ่งมีหลักการเช่นเดียวกันจะกระทำมิได้ ที่มีการแก้ไขเป็นอย่างนี้
ส่วนที่ท่านสมาชิกสมบูรณได้กรุณาสอบถามว่า การมอบหมายให้ผู้นั่งผู้ใดเป็นผู้ยื่น
หรือชี้แจงญัตติแทนนั้นทำได้หรือไม่ ตามหลักการเดิมก็คือยังทำได้อยู่ ขอขอบคุณครับ
มีด้วยครับ การแปรญัตติก็ยื่นได้ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ไม่มีท่านใดตั้งใจนะครับ เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ข้อ ๕๖ และข้อ ๕๗ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๓ การอภิปราย
ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๕๘ ข้อ ๕๙ ข้อ ๖๐ ข้อ ๖๑ ข้อ ๖๒ ข้อ ๖๓ ข้อ ๖๔ ข้อ ๖๕ ข้อ ๖๖
ข้อ ๖๗ ข้อ ๖๘ และข้อ ๖๙ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๔ การลงมติ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๗๐ ข้อ ๗๑
ข้อ ๗๒ ข้อ ๗๓ ข้อ ๗๔ ข้อ ๗๕ ข้อ ๗๖ ข้อ ๗๗ และข้อ ๗๘ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๗๙ มีการแก้ไข

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ผ่านครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ข้อ ๘๐ และข้อ ๘๑ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ กรรมาธิการ
ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๘๒ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติ
ขอสงวนคำแปรญัตติ

๑๓๒

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

พระราชวรณ ๕๖/๑

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญผู้สงวนครับ ท่านเซาวรินเชิญครับ

ร้อยตำรวจโท เซาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ร้อยตำรวจโท เซาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบสัดส่วน
พรรคพลังประชาชน ผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิก
ในที่ประชุมได้รับทราบโดยทั่วกันว่า คำสงวนคำแปรญัตติของผมในข้อ ๘๒ ที่เอกสารซึ่งแจก
ท่านสมาชิกในหน้า ๑๑ นั้นระบุว่า ให้สภาตั้งคณะกรรมการสามัญขึ้น ๓๒ คณะข้อความเดิม
นะครับ แล้วก็ไปลบคำว่า ๒ เพิ่มเป็น ๓ คณะ ขอกราบเรียนว่า ไม่ใช่เจตนารมณ์ของผม
และผมเชื่อว่าตัวนี้คงไม่ใช่ตัวเลข ตายตัวอาจจะจะเป็น ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ก็แล้วแต่มติ
ของที่ประชุม แต่ไม่ใช่ความเห็นของผม เพราะฉะนั้นขอทำความเข้าใจตรงนี้ก่อน
ผมเพียงแต่ขอเพิ่มคณะกรรมการคณะหนึ่งซึ่งให้ชื่อไว้ว่า คณะกรรมาธิการกิจการชาวไทย
โพ้นทะเล ซึ่งได้กำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ขออนุญาตท่านประธานที่จะอ่านข้อความตรงนี้นิดเดียว
มีอำนาจหน้าที่กระทำการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมทั้งปวง
ที่เกี่ยวกับชาวไทย ซึ่งตั้งถิ่นฐานหรือไปประกอบอาชีพในต่างประเทศ ทั้งในด้านการส่งเสริม
ความเป็นอยู่ การประกอบอาชีพและการส่งเสริมเกียรติภูมิความเป็นคนไทย ท่านประธานครับ
ตรงนี้ผมคงจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกทั้งหลายว่า นี่เป็นมติใหม่
ของข้อบังคับของคณะกรรมการของรัฐสภาที่เราจำเป็นจะต้องให้ความสำคัญ
แก่คนไทยที่ไปตั้งถิ่นฐานอยู่ในต่างประเทศหรือไปประกอบอาชีพหรือไปทำอะไรก็ตาม
ที่เป็นการอยู่อย่างถาวร ตรงนี้ขอทำความเข้าใจว่ามีลักษณะการทำงานนั้นแตกต่างกว่า
คณะกรรมการการต่างประเทศและคณะกรรมการการแรงงาน ซึ่งเดียวท่านสมาชิก
บางท่านอาจจะยกมาบอกว่า มีคณะกรรมการการต่างประเทศแล้วให้คณะกรรมการ
การต่างประเทศไปดูแลตรงนั้นก็ได้อะไรหรือบางท่านอาจจะบอกมีคณะกรรมการการแรงงานแล้ว
กระผมขออนุญาตกราบเรียนว่า เจตนารมณ์ของผมแตกต่างกว่าคณะกรรมการ
การต่างประเทศและคณะกรรมการการแรงงาน เบื้องต้นคงจะต้องกราบเรียนว่า

๑๓๓

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

พระราชวรรณ ๕๖/๒

ในปัจจุบันนี้เป็นที่ยอมรับกันว่ารัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ หรือแม้แต่มรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันปี ๒๕๕๐ ได้เปิดมิติใหม่แล้ว ให้คนไทยที่อยู่ต่างประเทศมีสิทธิในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเมื่อเขามีสิทธิที่จะเลือกตัวแทนเข้ามานั่งในสภาทำไมละครับทำงานประธานที่สภาเราจะปล่อยปละละเลยไม่ยื่นมือ เข้าไปดูแลทุกข์สุขให้เขา หวังว่าจะไปฝากไว้กับคณะกรรมการการต่างประเทศได้ไหม ขออนุญาตกราบเรียนว่า ที่ผ่านมมาคณะกรรมการการต่างประเทศดูแลภาคราชการแต่ไม่ได้ลงไปจนถึงพี่น้องประชาชนที่ไปตั้งถิ่นฐานอยู่ในต่างประเทศดังที่ผมกราบเรียน รวมทั้งคณะกรรมการแรงงานด้วย เพราะหลาย ๆ คนที่ไปอยู่ต่างประเทศเขาไม่ได้ไปขายแรงงาน เขาไม่ใช่แรงงานที่จะไปอยู่ในเรื่องของคณะกรรมการแรงงาน แต่ว่าเขาไปตั้งถิ่นฐานอาจจะด้วยการสมรสไปเรียนหนังสือแล้วก็ไปประกอบอาชีพเสียที่นั่น เมื่อจบแล้วพอหางานได้ก็เลยทำงานอยู่ที่นั่น คนไทยเหล่านี้จำนวนนับวันจะทวีเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ และที่สำคัญก็คือที่ไปแต่งงานกับคนต่างประเทศ ท่านประธานครับ ลูกเขาเกิดมาไม่มีพ่อเป็นไทยก็มีแม่เป็นไทย คนไทยเหล่านี้ ลูกครึ่งเหล่านี้จะมีความผูกพันกับบิดาภูมิหรือมาตุภูมิมากน้อยแค่ไหนอยู่ที่ว่าในประเทศของเราจะให้ความสนใจ ให้ความเอาใจใส่เขาหรือไม่ ในอดีตไม่มี ไม่มีครับ ฝ่ายสภาที่จะเข้าไปเกี่ยวข้อง แต่ในยุคสมัย ขออภัยผมต้องขอเอ่ยนามท่านคือ ท่านศาสตราจารย์มารุต บุนนาค เมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานรัฐสภาได้ให้ความสำคัญแก่คนไทยแม้ขณะนั้นจะยังไม่มีสิทธิเลือกตั้ง แต่ท่านอาจารย์มารุตให้ความสำคัญแก่คนไทยที่ไปตั้งถิ่นฐานอยู่ต่างประเทศ ท่านจึงได้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่งเพื่อไปประชาสัมพันธ์และสัมผัสกับคนไทยที่อยู่ต่างประเทศในการเชิญชวนให้คนไทยที่อยู่ต่างประเทศได้มีส่วนร่วมร่วมกับคนไทยที่อยู่ในประเทศในการเฉลิมฉลองวโรกาสสำคัญอย่างยิ่งที่ไม่เคยปรากฏในประวัติศาสตร์ชนชาติไทยของเรานั้นคือเมื่อครั้งที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะเจริญพระชนมายุในสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี ในปี ๒๕๓๙ ท่านประธานมารุตได้ตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งให้ไปสัมผัสกับคนไทยที่อยู่ต่างประเทศ ท่านประธานครับ ไปเพื่อทำอะไร ไปเพื่อเยี่ยมเยียนเขา แล้วก็เชิญชวนให้เขากระทำคุณงามความดี ลด ละ เลิกอบายมุขเพื่อถวายเป็นพระราชกุศล ----- - ๕๗/๑

๑๓๔

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

กุลนิษฐ์ ๕๗/๑

ปรากฏว่าคณะกรรมการชุดนั้นได้เดินทางไปในประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคพื้นยุโรป ได้รับความสนใจจากประชาชนคนไทยที่ไปตั้งถิ่นฐานอยู่ในประเทศนั้น ๆ ผมขออนุญาตยกตัวอย่างเพียงแค่สัก ๒-๓ ประเทศ เป็นต้นว่า ฝรั่งเศส เยอรมนี และ สวิตเซอร์แลนด์ซึ่งมีจำนวนมากเหลือเกิน ท่านประธานครับ เขาชื่นชมเหลือเกินที่สภาเราให้ความสำคัญแก่เขา ได้ตั้งคณะกรรมการไปเยี่ยมแล้วไปเชิญชวนให้เขาเข้ามาร่วมฉลองการครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในขณะที่เดียวกัน ถัดมาระยะหลังนี้ ท่านประธานครับ เมื่อคราวเกิดคลื่นสึนามิ (Tsunami) ที่จังหวัดภาคใต้ ท่านประธานคงจะทราบว่าคนไทยที่อยู่ในต่างประเทศมีความห่วงหาอาทรพี่น้องเพื่อนร่วมชาติที่ประสบภัยพิบัติคลื่นสึนามิ ผมมีโอกาสไปตอนที่ท่านประธานโกคินได้ตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งในการที่จะทำการประชาสัมพันธ์เชิญชวนคนไทยให้ลด ละ เลิกอบายมุขถวายเป็นพระราชกุศล และเข้าไปเยี่ยมเยียนคนไทยในต่างประเทศ คราวนี้ท่านประธานโกคินได้เสนอแนะให้นำพระสงฆ์ พระมหาเถระไปเทศน์ให้คนไทยฟัง ท่านประธานครับ คนไทยที่อยู่ในต่างประเทศบางคน ๑๐ กว่าปีไม่มีโอกาสทำบุญกับพระมหาเถระครั้งละ ๙ รูป อย่างมากบางที่วันเกิด ทำบุญบ้านมีพระแค่ ๓ รูป ๔ รูป แต่ครั้งนั้นท่านประธานโกคิน พลกุล ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่ง ประกอบด้วยพระมหาเถระ ๑๕ รูป การเดินทางบางครั้งพระมหาเถระรูปใดไม่ว่างก็ไม่ได้ไป ที่ว่างจากภารกิจไม่ติดกิจนิมนต์ก็เดินทางไปร่วมกัน ท่านประธานครับ พระมหาเถระ ท่านเจ้าคุณทั้งหลายไปเทศน์ให้คนไทยฟัง คนไทยที่อยู่ในต่างประเทศมาร่วมชุมนุมกันในปัจจุบันค่านายได้มีโอกาสฟังการเทศน์โดยยกเอาจริยวัตรของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงปรณนิบัติต่อสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ในครั้งที่สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ทรงประชวรประทับรับการรักษาอยู่ในโรงพยาบาลศิริราช สิ่งนี้ที่ชี้ให้เห็นว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเป็นกษัตริย์ยอดกตัญญู และในโอกาสที่พระองค์ท่านจะครองราชสมบัติครบ ๖๐ ปี สมควรที่จะให้คนไทยในต่างประเทศ ในประเทศนั้น ๆ ที่พระไปเทศน์ได้กระทำคุณงามความดีประกอบเป็นพระราชกุศลถวายพระองค์ท่าน ท่านประธานครับ ภาพที่ผมเห็นคนไทย

๑๓๕

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กุลนิษฐ์ ๕๗/๒

นั่งฟังเทศน์พนมมือตลอดเวลา เรียกสามีซึ่งเป็นชาวต่างประเทศมานั่งพนมมือฟังพระไทยเทศน์ แล้วก็ค่อย ๆ แผลข้อความไปอย่างนั้น ฝรั่งเศสก็น้ำตาไหลกับความซาบซึ้งในอรรถรสที่พระเถระ ท่านเจ้าคุณทั้งหลายได้ไปเทศน์ให้คนไทยฟัง นี่ก็เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งที่กระผมขออนุญาตนำกลับมากราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกทั้งหลายเพื่อขอรับการสนับสนุนในการเพิ่มคณะกรรมการกิจการชาวไทยโพ้นทะเล ด้วยภารกิจที่แตกต่างกว่าคณะกรรมการการต่างประเทศ คณะกรรมการการแรงงาน ดังที่กระผมกราบเรียนท่านประธานครับ ผมมีข้อมูลว่าปัจจุบันนี้คนไทยที่ไปอยู่ในต่างประเทศนี้เอาเฉพาะสุภาพสตรีที่แต่งงานกับคนต่างชาติ จากการนำเสนอของหนังสือพิมพ์รายวันฉบับหนึ่งเมื่อปี ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นข้อมูลล่าสุดเท่าที่ผมหาได้จากปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๘ ปี ๒๕๔๙ ปี ๒๕๕๐ ผมคิดว่าตัวเลขคงเปลี่ยนแปลงไปในอัตราที่สูงขึ้น แต่อย่างไรก็ตามขออนุญาตกราบเรียนเฉพาะตัวเลขปี ๒๕๔๖ พอสังเขป มีคนไทยไปแต่งงานในยุโรปเพียงทวีปเดียว ๑๙,๕๙๔ คน คนเหล่านี้ได้นำความเจริญกลับสู่บ้านเกิดเมืองนอนของเขา แต่ละปีท่านประธานคงจะทราบว่า ในยุโรปนี้เวลาหน้าหนาวของเขานี้หนาวเหน็บครับท่านประธาน หิมะตกกัน ๓ เดือน ๔ เดือน เขาก็ชักชวนพ่อบ้านเขากลับมาอยู่เมืองไทยมาเยี่ยมบ้าน เขาถูกเอาตัวมา ท่านประธานคงจะเคยเห็นที่ขอนแก่น อุดรธานี อุบลราชธานี ฝรั่งเศสแดงนั่งกินส้มตำกับแม่บ้านซึ่งเป็นคนไทย คนเหล่านี้สมควรที่จะได้รับการยกย่องเกียรติภูมิ ผมขออนุญาตตรงนี้กราบเรียนท่านประธานเอ่ยชื่อคนนอกคนหนึ่งซึ่งไม่ได้เกิดความเสียหายแต่เป็นการสดุดีนั่นคือ ท่านอาจารย์รังสรรค์ แสงสุข อดีตท่านเป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง ท่านไปเปิดวิทยาเขตที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เยอรมนี ฝรั่งเศส ให้คนไทยที่สมรสกับชาวต่างชาติได้มีโอกาสเรียนหนังสือในระบบทางไกล ท่านประธานครับ ฝรั่งเศสหลายคนบอกว่าไม่เชื่อว่าคนไทยมีแนวคิดอย่างนี้ ที่แรกเขาแต่งงานกับคนไทย เขารู้ว่าเมียเขามีความรู้ไม่ถึงขั้นมัธยมศึกษาแต่เขาก็ยังรักคนไทย และเห็นว่าคนไทยเป็นคนนิสัยดี -----

๑๓๖

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ณัฐวัฒน์ ๕๘/๑

เมื่อมีลูกด้วยกันแล้วครอบครัวก็มีความอบอุ่นพอสมควร หญิงไทยรักความก้าวหน้า มีการพัฒนาตัวเองตลอดเวลา เมื่ออาจารย์รังสรรค์ไปเปิดวิทยาเขตก็มาลงทะเบียนเรียนหนังสือ วันดีคืนดีท่านประธานครับ ๓ ปี ๔ ปีผ่านไปหญิงไทยเหล่านั้นบินกลับมารับพระราชทานปริญญาโดยเอาสามีต่างชาติมาด้วย เอาลูกมาด้วย เกิดความชื่นชมกัน ตรงนี้ก็เป็นกรขยายผล ทำให้คนต่างชาติได้เข้าใจคนไทยมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นท่านประธานครับ คนไทยเก่ง ๆ ที่อยู่ในต่างประเทศนี้มีอยู่มากมาย ถ้ารัฐสภาของเราจะหยิบยื่นให้มีความสำคัญไปให้ เกียรติภูมิเขา ยกย่องเขา ผมว่าน่าจะเป็นประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์ความรู้ที่คนไทยซึ่งอยู่ในต่างประเทศ ยกตัวอย่าง ท่านประธานครับ นครไทเปเมื่อครั้งประธานาธิบดีเจียง ไคเชค แพ้ประธานเหมา เจ๋อตุงได้หลบมาตั้งมั่นอยู่ที่เกาะโพโมซานี้ชื่อเก๋า แล้วเปลี่ยนมาเป็นชื่อ เกาะไต้หวันปัจจุบันนี้ คนไทยครับเป็นคนวางผังเมืองให้นครไทเป อันนี้ผมทราบ ความมาจาก จอมพล ประภาส จารุเสถียร ได้บอกผมว่า เมื่อครั้งที่ จอมพล เจียง ไคเชคหนีมานั้น จอมพล ประภาสส่งคนที่มีความรู้ ความสามารถไปช่วย ไปวางผังเมืองให้ไต้หวัน ในสหรัฐอเมริกาไม่น่าเชื่อครับผู้ที่วางระบบแล้วออกแบบอุโมงค์รถไฟใต้ดินข้ามอ่าวซานฟรานซิสโกเป็นคนไทยครับ ท่านประธานครับ ผมไปกับคณะกรรมการการคมนาคมมีหัวหน้าคณะหรือประธานคณะกรรมการคือ นายสมักร สุนทรเวช ไปดูเรื่องของการจัดการขนส่งมวลชน ในนครหลวง ได้ไปเห็น ไปดูครับ คนไทยเป็นคนออกแบบและวางผังการสร้างอุโมงค์ข้ามอ่าวซานฟรานซิสโก และนอกจากนั้นยังมีอีกมากมายครับที่ประสบความสำเร็จ มีความรู้ ความสามารถ องค์ความรู้เหล่านี้เราน่าที่จะเอามาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาบ้านเมืองของเรา นี่คือเหตุผลที่ผมเสนอขอให้มีการตั้งคณะกรรมการกิจการชาวไทยโพ้นทะเลเพิ่มเข้ามาอีก คณะหนึ่ง ท่านประธานครับ ผมนี้ไม่แน่ใจว่าจะได้รับการสนับสนุนจากท่านสมาชิกในสภาให้เพิ่มหรือไม่ เพราะว่าผมยอมรับในความสามารถของผมว่าด้อย ไม่สามารถทำความเข้าใจกับเพื่อนกรรมาธิการ ๓๕ คนที่ผมเป็นอยู่ด้วย ดังนั้นในสภาใหญ่ผมก็ไม่คาดหวังว่าจะชนะหรอก แต่ผมขอกราบเรียนว่า ผมขอปลุกเมล็ดความคิดตรงนี้ไว้ ถ้าหากว่าสภาชุดนี้ที่มาจาก การเลือกตั้งปี ๒๕๕๐ ยกวางข้อบังคับปี ๒๕๕๑ ไม่ประสบความสำเร็จก็เอาไว้มันปรากฏ

๑๓๗

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ณัฐวัฒน์ ๕๘/๒

ในรายงานการประชุม ผมเชื่อว่าต่อไปภายหน้าคณะกรรมการกิจการชาวไทยโพ้นทะเล ต้องกำเนิดแน่นอน ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านไพจิตครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคพลังประชาชน กระผมได้เป็นกรรมาธิการที่ได้ส่งความเห็นในข้อ ๘๒ ทั้งนี้จำนวนคณะกรรมการที่คณะกรรมการได้เห็นชอบและมีข้อยุติ ๓๒ คณะ กระผมได้ขอส่งความเห็นเพื่อที่จะให้มีจำนวนคณะกรรมการเพิ่มขึ้นอีก ๑ คณะนะครับ เนื่องจากมีความจำเป็นว่าความประสงค์ในการที่จะให้มีคณะกรรมการ (๒๕/๑) คือ คณะกรรมการส่งเสริมราคาผลิตผลเกษตรกรรม โดยให้มีอำนาจหน้าที่กระทำการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมราคาผลิตผลทางการเกษตรให้สามารถคุ้มต้นทุนการผลิตของเกษตรกรทุกประเภท และสามารถแข่งขันได้ในตลาดการค้า ตลอดจนมีความมั่นคงอย่างยั่งยืนในอาชีพ ท่านประธานครับ บ่อยครั้งที่มีการไม่ว่าจะเป็นข้อปรึกษาหารือ หรือไม่ว่าจะเป็นญาติของเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่นำปัญหาของพี่น้องประชาชนมาสู่การพิจารณาก็จะมีเรื่องเกี่ยวกับความเดือดร้อนจากภาคเกษตรกรรมบ่อยครั้งนะครับ วันนี้เวลามีการพิจารณาเรื่องหอม เรื่องกระเทียม ท่านประธานครับ ก็ยังเดือดร้อนกันอยู่

๑๓๘

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ดวงใจ ๕๙/๑

ควรที่จะมีเจ้าภาพหลักเสียโดยมีคณะกรรมการธิการสามัญ พอมีปัญหาเรื่องใดขึ้นมาขณะนี้ก็เอาขึ้นมาพิจารณาว่าทำอย่างไรจะช่วยเหลือ จะแทรกแซงราคา จะประกัน จะดำเนินการอย่างไรก็สุดแต่แต่เมื่อมีเจ้าภาพหลัก ไม่ต้องรอญาติ ไม่ต้องมาแย่งเวลากันในทางที่จะพิจารณาในสภาพที่ท่านประธานเพื่อให้ผู้การแก้ไขไม่ผลราคาตกต่ำ วันนี้ก็มีญาติของท่านสมาชิกค้างอยู่นะครับ ผมขออนุญาตเอ่ยนาม เพราะมองไปเห็นท่านสถาพรต้องหอม กระเทียมแล้วนำปัญหาเรื่องลำไยของพี่น้องชาวลำพูนมาพูดกันอยู่หลายรอบ ผมก็เห็นว่าเรื่องเหล่านี้มีความจำเป็นที่ต้องมีเจ้าภาพหลัก เมื่อเช้าผมฟังท่านศุภชัย โพธิ์สุ ก็บอกว่า พี่ผมมีข้อเดือดร้อนจะต้องพูดถึงเรื่องข้าวนาปรังวันนี้เก็บเกี่ยวแล้วไม่มีคนซื้อ ราคาถูกมาก ปัญหาเหล่านี้ถ้าหากเรามีคณะกรรมการสามัญส่งเสริมราคาผลิตผลเกษตรกรรมอยู่แล้วนะครับ ท่านประธาน พร้อมทั้งจะหยิบยกและยื่นให้คณะกรรมการชุดนี้ได้พิจารณา ผมอยากจะขออนุญาตว่า ในขณะที่ปัญหาราคาข้าวเนื้อหรือโคเนื้อในอีสานตกต่ำอย่างมหาศาลเดือดร้อนกันมากครับท่านประธาน ก็ไม่มีเวทีที่จะให้ใครช่วยเหลือเสียแล้ว ผมฟังอยู่ตลอดเวลาว่าเวลานำปัญหาเหล่านี้เข้ามาจะให้ใครทำ ท่านประธานครับ มีข้อขัดแย้งว่าบางคนอาจจะบอกว่ก็คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์อย่างไรมีภาระจะทำอยู่แล้ว ผมจึงขออนุญาตท่านประธานว่า หากที่ประชุมเห็นชอบให้ตั้งคณะกรรมการส่งเสริมราคาผลิตผลเกษตรกรรมแล้ว ภารกิจของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ที่มีถ้อยคำที่บอกว่า มีอำนาจหน้าที่กระทำการ พิเคราะห์สอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเกษตร การสหกรณ์ การพัฒนาการผลิต การตลาด และราคาสินค้าการเกษตร ผมจะขออนุญาตท่านประธานให้ตัดคำว่า และราคาสินค้าการเกษตร ออก ขอให้คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ได้ดูเรื่องหลักรวม ๆ เรื่องการผลิต เรื่องต้นทุน เรื่องอะไรทั้งหลาย แต่ว่าเรื่องราคาขอให้เป็นการให้กับคณะกรรมการสามัญส่งเสริมราคาผลิตผลเกษตรกรรม ที่กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า มีความจำเป็นที่อยากให้ตั้งคณะนี้ ทุกข์ของเกษตรกรคือทุกข์ของแผ่นดิน คนชาวลำพูน ชาวนา ชาวปศุสัตว์ไม่ว่าจะเป็นพืชหรือสัตว์ก็มีความเดือดร้อนตลอดเวลา วันนี้ข้าวอาจจะราคาดี

๑๓๙

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ดวงใจ ๕๙/๒

แย่งที่ทำกินกัน จะไปปลูกข้าวก็มีข้อสับสนกันแล้ว เพราะฉะนั้นเฉพาะคณะกรรมการชุดนี้ขอเป็นของขวัญให้กับภาคเกษตรกรรมที่มีชีวิตอยู่กับเส้นด้าย ราคาแพง สินค้าน้อยก็ได้ราคาเมื่อไรที่มีมาก ๆ ก็จะไปประสบการขาดทุน ใครสายป่านไม่ยาวมีชีวิตไม่รอดในเส้นทางการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ท่านประธานครับ ผมขอเสนอคณะกรรมการชุดนี้ในร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรเขียนไว้เป็น ๓๒ คณะ แล้วเปลี่ยนเป็น ๓๓ คณะ ประเด็นนี้ความจริงโดยประสงค์ก็คือ ขอเพิ่มอีก ๑ คณะในเจตนาที่ผมได้ขอแปรญัตติสงวนความเห็นไว้ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย ขอขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านสุทินครับ

นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผมเสนอญัตติร่วมกับท่านเชาวริน ผมยังไม่ได้พูดในญัตติครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขออภัยท่าน ให้ท่านสมเกียรติก่อนก็ได้ เชิญครับ

นายสุทิน คลังแสง (กรรมาธิการ) : ก็เรียนหรือเสียเลยท่านประธานเราจะไปเป็นลำดับหรือจะว่ากันรวบเลย ถ้าเป็นลำดับผมก็จะรอลำดับถัดไป จะต้องเป็นคณะกรรมการกิจการชาวไทยโพ้นทะเลก่อน แล้วผมเสนอคณะกรรมการแก้ไขปัญหานี้สินแห่งชาติ แล้วจะไปคณะกรรมการส่งเสริมราคาผลิตผลเกษตรกรรมของท่านไพจิต เราจะเป็นอย่างไร

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ก็ไม่ใช่หลักเกณฑ์ตายตัวนะครับ ดูตามความเหมาะสม แต่พยายามจะไล่ตามลำดับก่อนเชิญท่านสมเกียรติครับ

นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์ (กรรมาธิการ) : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม สมเกียรติ ศรีลัมพ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคเพื่อแผ่นดิน ในฐานะกรรมาธิการ ความจริงท่านเชาวรินท่านเป็นหัวหน้าทีมผม

๑๔๐

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ดวงใจ ๕๙/๓

ท่านยกธงขาวเสียก่อนแล้วว่าจะแพ้ แต่จริงๆ แล้วคำคำนี้หลายคนไม่คู้่นว่า คณะกรรมการ
กิจการชาวไทยโพ้นทะเล คนรู้สึกว่เหมือนสนุกเหมือนตลก -----

- ๖๐/๑

๑๔๑

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

เบญจมาภรณ์ ๖๐/๑

แต่จริง ๆ เราได้ยินแต่ว่าคนจีนโพ้นทะเล เราไม่เคยเห็นคนไทยเขาเรียก อพยพไปต่างแดน
ณ วันนี้นะครับ คนไทยตามสถิติได้ไปอพยพอยู่ที่ต่างประเทศหลายแสนคนนะครับ
ในสถิติปัจจุบันนี้ในช่วงปี ๒๕๕๑ คนไทยที่ใช้สิทธิในการเลือกตั้งต่างประเทศ ๙๒,๕๕๑ คน
แล้วมีลูกคนไทยนะครับ ผมไปอยู่ที่อเมริกาผมได้ตั้งยุวชนคือ ยุวชนคนไทยที่อเมริกา
เป็นลูกของคนไทยที่อยู่อเมริกาแล้วได้สัญชาติอเมริกันแล้ว พ่อไทย แม่ไทยก็มี พ่อไทย
แม่ต่างประเทศ แม่ไทย พ่อต่างประเทศ เป็นคนไทยที่มีความสามารถ แต่ว่าตอนนี้เขาเป็น
บุคคล ๒ วัฒนธรรม จริง ๆ แล้วเด็กพวกนี้เป็นคนน่าสงสารมาก ผิวเขาแบบคนเอเชีย
แต่บุคลิกภาพเป็นคนอเมริกัน ถ้าเราสามารถหล่อหลอมเขาให้เป็นคนไทย ตอนนี้วัดไทย
ในต่างประเทศกำลังทำหน้าที่เพื่อจะหล่อหลอมคนเหล่านี้ให้รู้จักวัฒนธรรมไทย
แต่จริง ๆ แล้วนี่นะครับผมอยากจะให้ท่านได้ทราบว่า ถ้าเราใช้เยาวชนคนไทยเหล่านี้ให้มี
จิตสำนึกในรากเหง้าของสังคมไทยเขาจะมีส่วนช่วยประเทศไทยมาก ผมจะยกตัวอย่างว่า
ในประเทศไต้หวันนี่นะครับ ประเทศเขาเล็ก ๆ แล้วปัจจุบันไม่ได้เป็นประเทศที่ยอมรับ
ในเวทีโลกด้วยซ้ำไป แต่เขาทำไม่ยื่นหยัดความแข็งแกร่งของเขาสามารถที่จะต่อสู้
ในผืนแผ่นดินนี้ได้ขณะที่ประเทศต่าง ๆ ก็ไม่ได้ยอมรับความเป็นประเทศของเขา
จากการถูกบีบคั้น แต่เขามีรัฐมนตรีโพ้นทะเล คนจีนโพ้นทะเล ผมได้ไปพบ แล้วก็รัฐมนตรี
คนนี้มีหน้าที่ในการประสานงานกับรัฐมนตรีกับรัฐบาลต่าง ๆ ที่คนไต้หวันเข้ามาลงทุน
มีปัญหาอุปสรรคอะไรก็เข้าไปประสานงานติดต่อ แล้วขณะเดียวกันก็ไปให้กำลังใจ
คนไต้หวันเพื่อที่จะได้ทำงาน เขาไปอินโดนีเซีย ไปมาเลเซีย ไปประเทศไทย รัฐมนตรีคนนี้มี
หน้าที่ไปพบคนไต้หวันที่อยู่ทั่วโลก นี่คือนโยบายทัศนคติของการทำงาน แต่เรานี่นะครับ
คณะกรรมการที่ผ่านเราก็จะมีคณะกรรมการการเงิน การคลัง การธนาคารและ
สถาบันการเงิน คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ คณะกรรมการการสาธารณสุข
เราก็อยู่ในแวดวงการทำงานในระดับประเทศ แต่ผมอยากจะฝากว่าถ้าสภายุคเรามี
มิติใหม่ ๆ ให้สังคมได้เห็นว่ามีทัศนคติของเราได้แผ่กระจายไปทั่วโลก ใครที่ได้อ่านหนังสือ
ของไวทยาภรณ์ บัณฑิต อึ้งรังษี เขาบอกว่าจุดอ่อนของคนในสังคมไทยคือ คิออยู่ในกะลา

๑๔๒

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

เบญจมาภรณ์ ๖๐/๒

คิดอยู่ในกรอบ เราไม่คิดออกไปว่า อย่างเกาหลีปัจจุบันนี้เขาสอนเด็กของเขาทำอะไรให้ ยืดโลกนี้ให้ได้ ผมไปสิงคโปร์นะครับ เขาบอกว่าพอเขาทำ ฮาร์เบอร์ (Harbor : ท่าเรือ) เขาบอกว่าเขาจะไปบริหาร ที่ลอมบอก เขาบริหารที่ไทย เขาบริหารท่าเรือที่ต่าง ๆ ประเทศ เขาเล็กนิดเดียว แต่วิสัยทัศน์เขาก่อนนอกโลก เพราะฉะนั้นแล้วผมอยากกราบเรียน วันนี้เป็นมติของสภาแล้วครับ ถ้าเราได้ตั้ง คณะกรรมาธิการนี้จะทำให้สังคมได้เห็น เราได้มองอะไรออกไปข้างนอก คณะกรรมาธิการ ชุดนี้ถามว่ามีภารกิจอะไร ภารกิจแรก คือในการประสานงานให้คนไทยในต่างแดนมีแม่บ้านไทยที่ได้รับการกดขี่ไปแต่งงาน อย่างที่ท่านเขาวินว่าแล้วก็ถูกกฎหมายต่างประเทศ เขาได้รับการบีบคั้นเรื่องมรดก เรื่องกฎหมายต่าง ๆ เราสามารถจะจัดการช่วยเหลือประสานงาน แล้วมีคำถามว่า ถ้าอย่างนั้นกระทรวงการต่างประเทศก็ทำอยู่แล้ว จริง ๆ แล้วกระทรวงการต่างประเทศ เป็นข้าราชการที่ทำงานไปตามกรอบ ตามระบบ และมีอำนาจหน้าที่เฉพาะในระบบ เท่านั้น แต่สังเกตนะครับเวลาเราเดินทางไปคณะกรรมาธิการนี้ เวลาเราไปพบกับผู้นำ เขาในฐานะตัวแทนของประชาชนไทยได้รับการช่วยเหลือมาก ได้รับการดูแลมาก ได้รับการประสานงานอย่างเป็นระบบ เพราะถือว่าเป็นซีเนเตอร์ (Senator) ก็ตาม เป็นผู้แทน ก็ตาม หรือเป็นตัวแทนของรัฐบาลก็ตาม สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญครับ ผมอยากฝากให้ ท่านสมาชิกได้ให้ความสำคัญ นี่ประเด็นแรก

ประเด็นที่สอง อย่างที่ท่านเขาวินได้พูดแล้วว่า มีคนไทยที่มีความสามารถ มากอยู่ที่เอ็มไอที (MIT : สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซต ประเทศสหรัฐอเมริกา) อยู่ที่นาซ่า (NASA : องค์การบริหารการบินและอวกาศแห่งชาติ) อยู่ในที่ต่าง ๆ ทั่วโลก อย่างที่ได้บอก แล้วว่าเป็นคนออกแบบคู่มือได้ดิน จริง ๆ แล้วแค่คณะกรรมาธิการชุดนี้ได้ทำไดเรกทอรี (Directory) คนไทยในต่างแดนที่มีความรู้ความสามารถแล้วมีประสบการณ์อย่างไร เป็นไฟล์ (Filing) ให้ นะครับ ผมเชื่อว่าทำกันถ้าท่านให้โอกาส แล้วสามารถประสานงาน เป็น ธิงค์ แทงค์ (Think tank) ให้กับคนในสังคมได้เห็นว่าเป็นปัจจุบันเรามี -----

๑๔๓

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สายชล ๖๑/๑

คนไทยที่มีความสามารถทั่วโลก ไม่ว่าจะเจนเนอเรชั่น (Generation) ต่อไป หรือในปัจจุบันนี้ มีอย่างไรบ้าง ผมอยากให้ท่านสมาชิกได้เห็นครับว่า ผมเชื่อถ้าคณะกรรมการมาธิการนี้ ตั้งขึ้นมาจะมีคนมาสมัครเข้าคณะกรรมการชุดนี้เป็นจำนวนมาก เพราะภารกิจเรานี้ ก็ต้องไปทำงานประสานงานจริง ๆ แล้วปัญหาต่าง ๆ มีมากมายที่เขาไปอยู่ ท่านเชื่อไหมครับว่า ในการต่อสู้ที่อิรักที่ผ่านมามีคนอิรักที่อยู่ในทั่วโลกทำการแฮกเกอร์ (Hacker) คอมพิวเตอร์ที่สหรัฐอเมริกา นี่คือศักยภาพกำลังรบหรือศักยภาพของประชาชน ผมเชื่อเลยว่าถ้าเราได้ประสานงานกับคนไทยในต่างประเทศที่ทำในที่ต่าง ๆ เวลาประเทศไทยเรามีวิกฤติอะไรในแต่ละเรื่องเราสามารถที่จะดึงข้อมูลต่าง ๆ คนคนเดียวในต่างประเทศสามารถจะช่วยประเทศไทยได้เป็นจำนวนมาก ผมฝากนะครับ มีหลายคนที่เขาไปอยู่แล้วมีความสามารถมาก เขามีความน้อยใจว่าสังคมนี้ไม่ได้ให้อะไรเขา ผมจะยกตัวอย่างแม้กระทั่งไทเกอร์ วูด ที่เราพูด ตอนสมัยที่เขาไปประเทศไทยใหม่ ๆ คุณแม่เขาพามาหวังว่าจะเอาลูกเขามาสมัครแข่งเยาวชนเพื่อจะได้ขึ้นผ่านประเทศไทย ก็มีหลายคนไปปฏิเสธเขา เขาก็เลยเกิดความรู้สึกที่ไม่ดี สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ที่เรานี้เพิกเฉย คนที่อยู่ในต่างประเทศ มีหลายคนนะครับ เวเนสซ่า เมย์ หรือใครก็ตามเป็นคนไทยทั้งนั้นแม้มีส่วนผสมกับประเทศอื่น ถ้าเราสามารถสร้างศักยภาพกำลังให้ดี ซึ่งเรื่องนี้ข้าราชการจะทำไม่ได้แต่ในทางราชการของคณะกรรมการของเราสามารถทำได้อย่างเต็มเปี่ยม ผมฝากวิงวอนท่านสมาชิกครับ เพิ่มอีกสักคณะกรรมการนะครับ ขอให้กำลังใจว่าทำอย่างไรที่จะสร้างสิ่งเหล่านี้ ผมเชื่อว่าเราจะสร้างมิติใหม่ให้เกิดขึ้นว่าการทำงานของสภาเราจะมีวิสัยทัศน์ที่จะประสานงานกับคนไทยกับทั่วโลกได้อย่างแน่นอน ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านสุทินครับ

นายสุทิน คลังแสง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทิน
คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พลังประชาชน มหาสารคาม ในฐานะกรรมาธิการ

๑๔๔

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส.ทั่วไป)

สายชล ๖๑/๒

เสียงข้างน้อย ผมจะอภิปรายเพื่อขอให้ตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นแห่งชาติ
ท่านประธานจะอนุญาตให้ว่าไปเลยหรือจะรอคณะกรรมการกิจการชาวไทยโพ้นทะเล
จบก่อน อยู่ที่ท่านประธานนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
จบแล้วครับ

นายสุทิน คลังแสง (มหาสารคาม) : ผมว่าไปเลยนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
จบแล้ว เสิญ่ท่านเลยครับ ก็มีคนสงวนไว้ ๒ ท่านไม่ใช่หรือครับ ท่านจะชี้แจงหรือเปล่าครับ
จะชี้แจงใช่ไหมครับ เสิญ่ครับ ขออภัยท่านสุทินครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมธิการ) : ท่านประธานครับ ผม สุนัย จุลพงศธร
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน นครสวรรค์ของพรรคพลังประชาชน ในนามกรรมธิการ
ขออนุญาตชี้แจงนิดหนึ่ง ต้องกราบขอบพระคุณท่านกรรมธิการทุกท่านที่ได้ช่วยกัน
พิจารณาเรื่องนี้ เพื่อนสมาชิกครับ ถ้าท่านได้ดูจากข้อ ๘๒ ท่านจะเห็นว่าได้มีการเปลี่ยน
แนวความคิดไปเยอะมาก ยกตัวอย่าง เช่น มีคณะกรรมการการป้องกันและบรรเทา
ผลกระทบจากภัยธรรมชาติและสาธารณภัย เป็นต้น ครั้งแรก ๆ เราเกิดความเข้าใจผิดกันครับ
เพื่อนสมาชิกสภาก็บอกว่าที่ข้อบังคับไม่เสร็จสักที เพราะเตะถ่วง แย่งโควตากันไม่ครบ
แย่งโควตากัน จริง ๆ ไม่ใช่ครับ วันนี้หลักฐานมันชัดเจนว่า ท่านกรรมธิการทั้งฝ่ายรัฐบาลและ
ฝ่ายค้านนั้นได้ช่วยกันค้นคิดคณะกรรมการใหม่ ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความเป็นจริง
ของโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลง ดังนั้นความล่าช้าทั้งหมดนี้ไม่ใช่เรื่องการเตะถ่วง ดังนั้น
เพื่อนสมาชิกครับ ประชาชนที่ได้รับข่าวสารไปก็เข้าใจผิด สื่อมวลชนก็มาถามเรามากกว่า
ที่เข้ามานี้เพราะแย่งคณะกรรมการกันใช่ไหม ไม่ใช่เลยครับ ดังนั้นผมจึงอยากจะเอาตัวอย่างนี้
เพื่ออธิบายชี้แจงให้เพื่อนสมาชิกและให้ประชาชนเห็นว่า อย่างกรณีคณะกรรมการ
ของท่านเขาวรินนี้เป็นแนวคิดใหม่ -----

ซึ่งเราต้องยอมรับความจริงว่าโลกปัจจุบันนี้เป็นโลกของการแข่งขันทางการค้า คนไทยที่อยู่ในต่างประเทศนั้นถ้ามองในฐานะบุคคลก็เป็นคนไทย คนพูดภาษาไทยที่อยู่ในต่างประเทศ แต่ถ้ามองในฐานะการค้านั้นคือลูกค้าของการส่งออก เมื่อรัฐบาลท่านทักษิณเป็นนายกรัฐมนตรีนั้น ท่านอดีศย โภธารามิก ผมขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ท่านได้ใช้คนไทยที่อยู่ในต่างประเทศที่ไปมีครอบครัว ไปแต่งงานทั้งผู้ชายและผู้หญิงนั้นให้เป็นผู้นำเข้าครับ โดยซื้อสินค้าไทยไปกระตุ้นให้เขาเป็นผู้นำเข้าสินค้าจากประเทศไทยให้มากขึ้นใช้ชื่อโครงการนี้ว่า อินเตอร์เทรดเดอร์ (Intertrader) ไปประชุมคนไทยที่อยู่ในตะวันออกกลาง อยู่ในอเมริกาหรืออยู่ในประเทศต่าง ๆ และดำเนินการให้เขาเป็นพ่อค้า เป็นนักการค้าโดยติดต่อผ่านกระทรวงพาณิชย์เพื่อจะนำสินค้าออกไปขายครับ ปรากฏว่าได้ผลไม่น้อยครับ และถ้าท่านจะดูอีกอย่างหนึ่งใกล้ ๆ ครับ อย่างกรณีที่เวียดนาม วันนี้คนเวียดนามที่เราบอกว่า บ้านเขาแตก แต่วิกฤติเป็นโอกาส พอแตกเสร็จปรากฏไปอยู่ยุโรปเต็มไปหมด อยู่อเมริกาเต็มไปหมด ปารีสกลายเป็นศูนย์ส่งออกสินค้าตะวันออกสินค้าเอเชีย ปลาร้า สินค้าต่าง ๆ โดยคนเวียดนามเป็นคนจัดการ เมื่อเวียดนามก็ทำปลาร้าได้ ไทยก็ทำปลาร้าได้ เอเยนต์ (Agent) ใหญ่คือเวียดนามเขาก็ซื้อจากเวียดนาม ดังนั้นการที่เราจะมีคณะกรรมการกิจการชาวไทยโพ้นทะเลซึ่งมีการถกเถียงกันมากนี้ แต่ว่าบางท่านอาจจะยังไม่เห็นด้วยกับท่านชาวจีน เพราะว่าชื่อมันแปลก แต่ผมเองนี้นับถือท่านที่ท่านได้นำเสนอความคิดใหม่ ๆ ผมอยากจะกราบเรียนเพื่อนสมาชิกผ่านท่านประธานก็คือว่า คนไทยส่วนใหญ่ที่อยู่ในต่างประเทศวันนี้ทำอะไรครับ ทำร้านอาหาร กระทรวงพาณิชย์ในสมัยนั้นได้ใช้ร้านอาหารแปรรูปเป็นสถานทูตทางวัฒนธรรมครับ นอกจากนำเข้าโดยส่งสินค้าเครื่องเทศจากไทยเข้าไปแล้ว ยังเอาสินค้าไปวางขายในร้านอีก ช่วยส่งเสริมการส่งออกสำหรับผู้ทำหัตถกรรมในจังหวัดภาคเหนือ ดังนั้นการที่เราจะเชื่อมโยงคนไทยในต่างประเทศ ในฐานะที่เราเรียกว่า คณะกรรมการกิจการชาวไทยโพ้นทะเล นั้นมีสาระสำคัญอย่างยิ่ง ถ้าจะดูอย่างประเทศใหญ่ ๆ อย่างจีน อันนี้มีแผนกพิเศษเลยครับ ชาวจีนโพ้นทะเล แล้วก็ดูสิครับ เวลาจีนมีปัญหาเรื่องทิเบต ปัญหา

๑๔๖

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

จันทร ๖๒/๒

ทางการเมืองไปถามคนเขาวราชในจีนสิครับ ยังมีติดต่อสายสัมพันธ์อยู่ แบค (Back) รัฐบาลจีนเต็มทีเลยครับ ดังนั้นการเชื่อมโยงด้วยกลไกของระบบการเมือง ของระบบสภา ที่เชื่อมโยงอย่างนี้เป็นสิ่งใหม่ทางความคิดและเป็นสิ่งที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ จึงกราบเรียน เพื่อความเข้าใจร่วมกันนะครับว่า ขอให้กำลังใจท่านเซวริน แม้อาจจะไม่ผ่านแต่ท่านก็ให้มีกำลังใจ แต่อย่างไรก็ตามผมก็จะให้การสนับสนุนท่านนะครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เพื่อให้การพิจารณาได้ง่ายขึ้นนะครับ ผมจะว่าเป็นของแต่ละท่านที่สงวนไว้ให้จบ เป็นเรื่อง ๆ ไปก่อนนะครับ ในส่วนของคณะกรรมการกิจการชาวไทยโพ้นทะเลก็ถือว่า ตรงนี้จบนะครับ ก็ขอไปที่ของท่านสุทินเลยครับ เชิญครับ

นายสุทิน คลังแสง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม พรรคพลังประชาชน ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย กระผมได้ขอสงวนความเห็นไว้เพื่อให้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาอีกคณะหนึ่งคือ คณะกรรมาธิการแก้ไขปัญหานี้สินแห่งชาติ เหตุผลที่ผมคิดว่ามีความจำเป็นต้องตั้งคณะกรรมการคณะนี้ขึ้นมา ก็เนื่องจากว่าปัญหานี้สินต่อไปนี้เป็นเรื่องใหญ่ เป็นขนาดปัญหาที่เพิ่มขนาดใหญ่ขึ้น ๆ และมีผลกระทบในวงกว้างมากขึ้นเรื่อย ๆ เดิมที่เราคิดว่าหนี้สินใครก็คนนั้นใช้ หนี้สินใครก็คนนั้นทุกซ์ แต่วันนี้ผมเองในฐานะเป็นชาวพุทธ ผมไปเห็นคำองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านได้ตรัสไว้ตั้งแต่ ๒,๕๐๐ ปีแล้ว วันนี้เป็นจริงครับ คำว่า อินาทานัง ทุกขัง โลกเ แปลว่า การกู้หนี้เป็นทุกข์ในโลก วันนี้เป็นจริง คนสหรัฐอเมริกากู้หนี้ วันนี้คนทั้งโลกสะท้อนเรียก ซับไพร์ม (Subprime) ปัญหานี้สินด้อยคุณภาพ วันนี้ปฏิเสธไม่ได้ว่าคนสหรัฐอเมริกาเป็นหนี้ แต่คนไทยคนทั่วโลกกำลังจะลำบาก โกล้เข้ามาประเทศไทยของเราปี ๒๕๔๐ หนี้สินของคนทำมาหากินในภาคธุรกิจไปทำอสังหาริมทรัพย์ ไปปล่อยกู้ หนี้สินของแบงก์ หนี้สินของสถาบันการเงิน ทำให้เศรษฐกิจของประเทศล้มลง คนทั้งประเทศชาวไร่ ชาวนา เกษตรกร คนไม่รู้ชื่อไหนชื่อไหนโดนไปด้วยกันหมด เกือบไปด้วยกันทั้งประเทศ ----- - ๖๓/๑

๑๔๗

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

วันทนา ๖๓/๑

แล้ววันนี้ปัญหาของหนี้สิน ผมเรียนว่ามันเป็นปัญหาที่กำลังลุกลามเรื่อย ๆ วันนี้ท่านประธานที่เคารพครับ เราเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเองเราคงได้เห็นพี่น้องประชาชนได้มาปรึกษาหารือ บางคนไม่มาหารือ แต่เราเห็นพี่น้องประชาชนหลายคนต้องสิ้นเนื้อประดาตัวหลายคนแก้ปัญหาไม่ได้ บางคนหนี้สินไม่มากสามารถจัดการได้แต่ไม่มีใครไปจัดการให้เขาอย่างเป็นระบบ ทำให้หนี้สินล้นพ้นตัวต้องเป็นบุคคลล้มละลาย หลายคนฆ่าตัวตายหลายคนถูกยึดที่ดิน ที่ไร่ ที่นาไปโดยฆ่าเสียตาย เพราะเขาไม่มีใครจัดการให้เป็นระบบ อาจจะเป็นในเชิงข้อกฎหมาย อาจจะเป็นความรู้ของเขาไม่ถึง เหล่านี้เป็นปัญหาใหญ่มาก ในอดีตหรือใน ๑๐ ปีที่ผ่านมา หน้าทำเนียบรัฐบาลเราจะเห็นว่าเกษตรกรได้มายื่นขอเรียกร้องให้แก้ไขปัญหา เป็นปัญหาหนี้สินเกษตรกร เป็นสหัชชา เป็นองค์กรต่าง ๆ ที่ตั้งขึ้นมาแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชนมากมายหลายองค์กร รัฐบาลก็รับมา รับมาดูเหมือนรัฐบาลก็ได้ตั้งองค์กรแก้ไขเหมือนกัน กรรมการแก้ไขปัญหาหนี้สินระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับชาติ แต่องค์กรเหล่านั้นก็ยังแก้ไขปัญหานี้ได้น้อย ปัญหาวันนี้จึงได้ลุกลามขยายตัวอยู่มากพอสมควร หนี้สินซึ่งผมมองเห็นจำกัดเป็นกลุ่ม ๆ ที่จะเป็นปัญหาต่อไปนี้ เป็นต้นว่า กลุ่มแรกคือกลุ่มปัญหาหนี้สินเกษตรกรวันนี้มากมาย สี่อมวลชน แล้วก็ธนาคารแห่งประเทศไทย แล้วก็องค์กรธุรกิจได้เสนอรายงานไปเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว หนี้สินเกษตรกร หนี้สินภาคครัวเรือนเพิ่มขึ้นจาก ๗๐,๐๐๐-๘๐,๐๐๐ บาท เป็น ๑๒๐,๐๐๐ บาท นี่ก็ให้เห็นแล้วว่าหนี้สินเป็นปัญหาที่ต้องให้ความสนใจ นอกจากกลุ่มเกษตรกรแล้วปัญหาหนี้สินของกลุ่มต่าง ๆ เช่น ข้าราชการ วันนี้หนี้สินของข้าราชการครูเป็นปัญหาซึ่งได้พูดกันมานาน แต่ยังเป็นปัญหาที่ยังพูดถึงกันอยู่ นั่นก็แสดงว่ายังไม่มีการแก้ไขกันอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ หนี้สินของข้าราชการฝ่ายต่าง ๆ ประเภทต่าง ๆ วันนี้ก็เป็นปัญหากระทบต่อองค์กร หลายคนต้องทำให้องค์กรกระทบกระเทือน ต้องหนีหนี้ ต้องโกง ต้องเบี้ยว ต้องดึงเงินราชการไป เหล่านี้ก็เป็นปัญหาหนี้สินราชการ ใกล้เคียงท่านประธานที่เคารพ หนี้สิน ส.ส. ก็ไม่ใช่เรื่องเล็กเหมือนกัน มองหน้าก็รู้ใจกันวันนี้ก็เป็นปัญหากระทบต่อการทำงานอยู่ไม่น้อย ท่านประธานครับ ภาคธุรกิจวันนี้หลายคนเริ่มเป็นห่วงว่าเอ็นพีแอล (NPL : หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้)

๑๔๘

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

วันทนา ๖๓/๒

ของแบงก์ต่าง ๆ เริ่มส่งสัญญาณอันตราย นี่สินบัตร์เครดิตวันนี้ก็พูดกันมากกว่าเอาเปรียบพี่น้องประชาชน หลายคนต้องโดนชูดเนื้อชูดเลือดโดยไม่รู้ตัว เพราะความสลับซับซ้อนกลไกของแบงก์ ทำให้ปัญหาหนี้สินบัตร์เครดิตเป็นปัญหาหนึ่งซึ่งเป็นปัญหาซึ่งคุกคามเป็นปัญหาที่พี่น้องประชาชนถูกเอารัดเอาเปรียบ นี่ก็ยังไม่มีการพูดจาแก้ไขกันอย่างเป็นระบบ หนี้สินขององค์กรธุรกิจของบริษัท ห้าง ร้านต่าง ๆ วันนี้เราได้ทราบว่ามีหลายบริษัทปิดตัวเองลงก่อนหน้ารัฐบาลนี้ ก็กิจการบริษัทปิด ปิดเพราะเหตุไรครับ เพราะหนี้ และที่สำคัญที่สุดปัญหาหนี้สินของประเทศ วันนี้พูดกันมากและมีใครรู้จริงไหมว่าประเทศไทยมีหนี้เท่าไร หนี้สาธารณะเดี่ยวกียอดนั้นเดี่ยวกียอดนี้ รู้จริงไหม และรู้แล้วใครที่พูดว่าจะแก้ไขปัญหาหนี้สินของประเทศอย่างเป็นระบบ และคนไทยหรือพวกเรา ส.ส. เอง ใครมองเห็นอนาคตว่าเมื่อไรหนี้สินประเทศจะหมด หมดเมื่อไรแล้วหมดไปด้วยวิธีใด เราเป็น ส.ส. เองวันนี้ก็ต้องมีติดกับตัวเลขนี้อยู่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นปัญหาหนี้สินทุกระดับที่ผมว่ามาวันนี้ยังไม่มีองค์กรแก้ไข ไปดูในคณะกรรมการที่มีอยู่แล้ว ในอดีตมีองค์กร มีคณะกรรมการคณะใดซึ่งจับปัญหาหนี้สินอย่างชัดเจน ไม่มีครับ หลายคนชี้ไปที่คณะกรรมการการเงิน การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน ยังครับ ไม่มีครับ นาน ๆ ก็โผล่มาที แต่ว่าคณะกรรมการวิสามัญมี เพราะฉะนั้นวันนี้ปัญหาหนี้สินของชาติ ปัญหาหนี้สินของประชาชน ปัญหาหนี้สินของชุมชน ปัญหาหนี้สินของทุกระบบนำที่จะต้องเอามาจัดการเป็นหมวดเป็นหมู่ แล้วก็ศึกษากันอย่างจริงจัง เพื่อเฉียด ๑ มันเป็นสัญญาณเตือนภัยทางเศรษฐกิจที่สำคัญยิ่ง -----

๑๔๙

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ราชินีพร ๖๔/๑

ผมกราบเรียนว่า โดยความเห็น โดยความคิดของผมวันนี้เศรษฐกิจจะล้ม ประเทศจะอยู่ได้ ไม่ได้ ผมว่ามันจะเริ่มก่อตัวจากปัญหาหนี้สินนี้แหละนะครับ ปัญหาเศรษฐกิจวันนี้หนี้สินจะเป็นตัวทำให้ล้มมันมีมอนิเตอร์ (Monitor) หรือจะมีสัญญาณเตือนภัยที่ใดที่จะบอกได้ สภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชน เป็นองค์กรตัดสินปัญหาสูงสุดของประเทศ เป็นมอนิเตอร์และรับรู้เรื่องนี้ได้ไหมครับ ไม่มี ไม่มีปัญหาหนี้สินเท่าไร ไม่มี ไม่รู้จัก แล้วไม่มีวิธีแก้ไขอย่างเป็นระบบ เพราะฉะนั้นวันนี้ผมจึงคิดว่ามีความจำเป็นที่จะต้องม็อบคณะ หรือคณะกรรมการขึ้นมาทำเรื่องนี้โดยเฉพาะ ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นและเห็นได้แน่นอนวันนี้หนี้สินของพี่น้องซึ่งมาพบกับ ส.ส. วันนี้ไม่น้อย เราจะได้เอาเข้ามาสู่คณะกรรมการชุดนี้เสีย ปัญหาของข้าราชการ ปัญหาหนี้สินภาคธุรกิจ ปัญหาหนี้สินของประเทศรวบรวมมาที่นี้เสีย แล้วก็จัดการกัน เพราะฉะนั้นผมจึงเรียนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่า ถึงเวลาแล้วหนี้สินน่าจะเป็นปัญหาที่พวกเราอย่าได้ไปคิดว่าหนี้สินใครคนนั้นจ่าย หนี้สินใครคนนั้นปวดหัว ไม่ใช่ครับ แต่ปัญหาหนี้สินของคนคนหนึ่งทำให้อีกคนหนึ่งปวดหัว หนี้สินของคนอาจจะทำให้โลกสิ้นสะเทือน เพราะฉะนั้นตั้งคณะกรรมการชุดนี้ขึ้นมาเถอะครับ เราจะได้เป็นสัญญาณเตือนภัย เราจะได้เป็นองค์กรซึ่งแก้ไขปัญหาให้กับทั้งชุมชน ทั้งปัจเจกชน และแก้ปัญหาให้กับประเทศครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
กรรมการจะชี้แจงหรือเปล่าครับ ไม่ชี้แจงผมถือว่าจบในส่วนของท่านสุทินครับ

นายนิศ ขำนุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธาน ผม กรรมการ สงวนความเห็นไว้ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านนิศมีอะไรครับ เคารพครับ

นายนิศ ขำนุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ผมได้สงวนความเห็นไว้ โดยผมสงวนความเห็นให้คงข้อ ๘๒ ไว้ทั้งหมด ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่า

๑๕๐

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

รัชนีพร ๒๔/๒

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
อย่างนี้ท่านนริศครับ เพื่อให้การพิจารณาข้างขึ้นผมจะพยายามเรียงตามที่ได้
สงวนไว้จะครับ

นายนริศ ขำนุรักษ์ (กรรมาธิการ) : ผมสงวนไว้หลังจากนี้สินพอดีครับ
จากท่านสุทินและผม ถัดจากนั้นมาเป็นผมจะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอเป็นของท่านถวิลจะครับ

นายนริศ ขำนุรักษ์ (กรรมาธิการ) : ถ้าท่านถวิลก่อนได้ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขออนุญาตเรียงตามอันนี้ก่อนจะครับ

นายนริศ ขำนุรักษ์ (กรรมาธิการ) : ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ในส่วนของท่านสุทินถ้ากรรมาธิการไม่ชี้แจงก็ถือว่าต้องผ่านตรงนี้ไปจะครับ ก็ไปที่ในส่วน
ของท่านไพจิตก็จบแล้วจะครับ เพราะฉะนั้นก็ไปที่ท่านเจริญหรืออะไรครับ เชิญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม เจริญ
จรรย์โกมล พรรคพลังประชาชน จังหวัดชัยภูมิ ขอเรียนปรึกษาท่านประธานนิดหนึ่ง
ในกรณีท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดี ในกรณีท่านกรรมาธิการที่ดีที่มีการสงวนไว้ก็ดี
หรือเพิ่มเติมเข้ามาจะครับ ผมในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรซึ่งจะต้องพิจารณาในข้อบังคับ
อยากจะขอเรียนปรึกษาท่านประธานว่า เกิดผมสงสัยผมจะถามท่านกรรมาธิการ
ที่ขอเพิ่มเติมขึ้นมาได้ไหมครับ อย่างเช่น กรณีท่านกรรมาธิการ เมื่อที่ท่านสุทิน คลังแสง
ท่านบอกว่า ขอเพิ่มในเรื่องคณะกรรมการแก้ไขปัญหาหนี้สินแห่งชาติ ท่านก็อธิบาย
ท่านบอกว่า ท่านมีเหตุผลที่จะจำเป็นต้องเพิ่มเติมอย่างนั้นอย่างนี้แล้วท่านก็ว่าไป
แต่ผมในฐานะคนที่จะต้องลงมติที่จะอนุมัติหรือไม่นี้ผมจะถามได้ไหมครับอย่างนี้
ถ้าท่านพิจารณาบอกว่าได้ผมก็จะรอในเรื่องที่จะให้พิจารณาเสร็จไปก่อนแล้วผมค่อยถาม
ในคราวเดียวกัน ในท่านกรรมาธิการ หรือท่าน ส.ส. ที่ได้สงวนไว้หรือเพิ่มเติมได้ไหมครับ

๑๕๑

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ราชินีพร ๖๔/๓

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ตอนที่ท่านรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ท่านอภิวัฒน์ มาทำหน้าที่ผมไม่ได้ฟัง
แต่ทราบว่าท่านรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สองได้ชี้แจงกับผมว่าได้มีการลงมติ
ให้ดำเนินการตามข้อบังคับของปี ๒๕๔๐ ก็ให้ผู้ที่ได้ส่งวนความเห็นไว้ท่านนั้นได้อภิปราย
เพื่อไม่ให้มีปัญหากระผมก็จะอนุญาตให้เฉพาะผู้ที่ได้ส่งวนความเห็นไว้ นะครับ จบของ
ท่านไพจิตแล้วนะครับ ขอไปที่ท่านถวิลครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญครับ มีอะไรครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร
พรรคประชาธิปัตย์ เกรงว่าเดี๋ยวจะเกิดความสับสนครับท่านประธาน ตอนที่ท่านรองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สองได้ทำหน้าที่นั้นได้สรุปกันว่า ในกรณีที่มีการแก้ไขโดยคณะกรรมการ
แก้ไขเพิ่มเติมจากข้อความในร่างเดิม สมาชิกก็มีสิทธิอภิปรายได้ครับท่านประธาน
เดี๋ยวกลัวจะสับสนครับ

๑๕๒

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สุทธาทิพ ๖๕/๑

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
อย่างนี้ครับ ถ้ามีการแก้ไขทุกท่านมีสิทธิอภิปรายอยู่แล้วครับ แต่ในส่วนของ การสงวนความเห็น
หรือสงวนคำแปรญัตติให้เฉพาะผู้ที่สงวนไว้เท่านั้นชัดเจนนะครับ มีอะไรครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรุงเทพมหานคร) : คือเมื่อสักครู่นี้ท่านสมาชิกได้สอบถาม
ท่านประธานว่าจะใช้สิทธิได้หรือไม่ ซึ่งส่วนที่กำลังพิจารณาอยู่นี้เป็นส่วนที่ได้มีการเพิ่มเติม
จากร่างเดิม ถูกต้องไหมครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกที่ลุกขึ้นถามท่านประธานนั้น
ก็มีสิทธิที่จะอภิปรายครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ถาม ถ้าจะอภิปรายก็อภิปรายได้เฉพาะในส่วนที่มีการแก้ไข แต่ไม่มีสิทธิที่จะอภิปราย
ในส่วนที่เขาสงวนความเห็น ตรงนี้ชัดเจนครับ เมื่อก็ถามว่ามีการสงวนความเห็นจะถาม
ได้ไหม หมายถึงประเด็นนั้น ผมเชิญท่านถวิลเลยครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์
ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย กระผมได้สงวนคำแปรญัตติซึ่งคณะกรรมาธิการ
เสียงข้างมากได้รวมคณะกรรมาธิการการกีฬาและคณะกรรมาธิการการท่องเที่ยว
เข้าด้วยกัน ซึ่งข้อบังคับเดิมนั้นได้แยกออกจากกัน กระผมเห็นว่าอยากจะให้คงไว้
ตามร่างเดิม ที่ผ่านมาก็คือว่าให้มีคณะกรรมาธิการการกีฬาและคณะกรรมาธิการ
การท่องเที่ยว กระผมมีเหตุผลหลายประการที่จะขอเรียนท่านประธานก็คือว่าในปัจจุบันนี้
การกีฬาและการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่กำลังขยายตัวกันอย่างมาก โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งการท่องเที่ยวซึ่งเป็นแหล่งที่ทำรายได้ให้กับรัฐมากที่สุดประการหนึ่ง เพราะฉะนั้น
ในเมื่อกิจการท่องเที่ยวเป็นกิจการที่มีความสำคัญต่อประเทศไทยเรา กระผมจึงคิดว่า
ถ้าเราจะให้ตัวแทนของประชาชนได้มีโอกาสเข้าไปตรวจสอบติดตามการทำงานของ
องค์กรของรัฐและรัฐบาลแล้วน่าจะเป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้น ผมไม่เข้าใจเหมือนกันว่า
ในขณะที่กิจการท่องเที่ยวของเรากำลังบูม (Boom) อยู่ในขณะนี้ รัฐบาลทุกรัฐบาล

๑๕๓

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สุทธาทิพ ๖๕/๒

ก็พยายามทำทุกวิถีทางที่จะให้การท่องเที่ยวของเรามีการพัฒนามากยิ่งขึ้นและนำรายได้มาสู่ประเทศไทยให้มากยิ่งขึ้น แต่ปรากฏว่ากรรมวิธีการเสี่ยงข้างมากนั้นกลับเอาการท่องเที่ยวและการกีฬามารวมเข้าด้วยกัน โดยอ้างว่าเป็นกระทรวงเดียวกัน ซึ่งเหตุผลนั้นอาจจะฟังได้ในระดับหนึ่ง แต่ในขณะที่เดียวกันการท่องเที่ยวนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีของคนไทยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวต่างชาติที่มาเมืองไทยเขาสนใจประเพณีของไทยเรา อย่างเช่น แต่ละปีเมื่อถึงวันสงกรานต์จะมีคนต่างชาติเข้ามาประเทศไทยค่อนข้างมาก หรือวัฒนธรรมไทยซึ่งคนต่างชาตินั้นต้องการที่จะมาเรียนรู้วัฒนธรรมไทย ซึ่งเราถือว่าเป็นวัฒนธรรมที่เก่าแก่วัฒนธรรมหนึ่งของโลก และนอกจากนั้นเรายังมีโบราณสถานหลายสิ่งหลายอย่าง แล้วก็ยังมีสถานที่ท่องเที่ยว เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่นับวันขยายตัวยิ่งขึ้น ผมจึงไม่เห็นด้วยที่ว่าคณะกรรมการเสี่ยงข้างมากเห็นว่าการท่องเที่ยวมารวมการกีฬา ยิ่งโดยหลักการแล้วการท่องเที่ยวที่น่าจะต้องรวมกับวัฒนธรรม ศิลปะ ประเพณีซึ่งจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับด้านนั้นมากกว่าหันมามองทางด้านการกีฬบ้าง การกีฬาขณะนี้เราต้องถือว่าการกีฬาของไทยเรานั้นมีการพัฒนาไปค่อนข้างมาก เรามีการแข่งขันกีฬาสมัครเล่น ไม่ว่าจะเป็นโอลิมปิก เอเชียนเกมส์ หรืออาเซียนของเรา และขณะเดียวกันเราก็พยายามส่งเสริมกีฬาอาชีพให้มากยิ่งขึ้น แล้วก็ยังมีนักกีฬาอาชีพของไทยเราขณะนี้ได้พัฒนาไปเป็นนักกีฬาในระดับโลกก็มี อย่างเช่น กอล์ฟ เป็นต้น -----

๑๕๔

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สุภาภรณ์ ๖๖/๑

เพราะฉะนั้นถ้าเราได้แยกออกจากกันและมีคณะกรรมการแยกออกจากกันเหมือนกับที่เคยเป็นมาตั้งแต่ใช้ข้อบังคับ ปี ๒๕๔๐ กระผมคิดว่าจะทำให้สภาของเรานั้นมีบทบาทในการช่วยส่งเสริมให้กิจการการกีฬาของเรา เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้รัฐบาลให้ความสนใจกับการกีฬามากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นกระผมเองจึงยังไม่ยอมรับในเหตุผลของกรรมการเสี่ยงข้างมากที่เอาทั้ง ๒ อย่างมารวมเข้าด้วยกัน เพราะว่าเวลาทำหน้าที่แล้วผมเกรงว่าการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการชุดนี้จะมีปัญหาในทางปฏิบัติ จริงอยู่การกีฬาอาจจะเกี่ยวกับการท่องเที่ยวบ้าง เช่น เราจัดการแข่งขันกีฬาเทนนิสที่พัทธาก็ดีที่ไหหนก็ดี เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศไทย และในความเป็นจริงนั้นชาวต่างชาติมาเมืองไทยน้อยมากถ้ามาเพื่อดูกีฬา เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าในเมื่อเราต้องการส่งเสริมการกีฬาของเราให้เป็นกีฬาอาชีพมากยิ่งขึ้น เราต้องใช้วิทยาศาสตร์ทางการกีฬาเข้ามาเพิ่มเติมมากยิ่งขึ้น ทางด้านการท่องเที่ยวก็เช่นเดียวกันตามที่ผมได้กราบเรียนไปแล้ว เพราะฉะนั้นผมจึงยืนยันว่าถ้าเราต้องการส่งเสริมการกีฬา ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อให้มีรายได้มากยิ่งขึ้นกว่าเดิม สภาของเราน่าจะมีคณะกรรมการต่างหากเพื่อให้ทำหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้กับรัฐบาลมีบทบาทในการส่งเสริมทั้ง ๒ อย่างให้มากยิ่งขึ้น ก็ขอเรียนท่านประธาน ขอเรียนท่านกรรมการเสี่ยงข้างมากได้โปรดพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ของท่านถวิลที่สงวนความเห็นไว้พร้อมทั้งคณะ มีท่านณัฐวุฒิและท่านเอกพงษ์ ถ้าไม่อภิปรายแล้วที่ท่านกรรมการไม่ชี้แจงผมก็จะข้ามไปเลยนะครับ เชิญท่านนริศครับ

นายนริศ ชำนาญกุล (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นริศ ชำนาญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง ในฐานะกรรมการเสี่ยงข้างน้อย ซึ่งผมขอสงวนความเห็นให้คงข้อ ๘๒ ไว้ทั้งหมด โดยคงจำนวน ๓๒ คณะ และคงคณะตามร่างเดิมทั้งหมดนะครับ โดยผมมีเหตุผลดังต่อไปนี้ครับว่า จำนวนคณะกรรมการ ๓๒ คณะก็มากเพียงพอแล้ว เพราะว่าในประเทศที่ปกครองโดยระบบรัฐสภาที่มีคณะกรรมการนั้นนะครับ

๑๕๕

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สุภาภรณ์ ๖๖/๒

ประเทศเราเป็นประเทศที่อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีคณะกรรมการมากที่สุดในโลกอยู่แล้วครับ แล้วก็จำนวนของคณะกรรมการ ๑ คณะจะมีค่าใช้จ่ายต่อคณะประมาณ ๑๐ ล้านบาทต่อปี ๓๒ คณะก็ประมาณ ๓๒๐ ล้านบาท ถ้าเพิ่มขึ้น ๑ คณะก็จะเพิ่มขึ้นที่ละสิบล้าน ๆ ถ้าตัวเลขเราไปอยู่ที่ ๓๕ คณะ สมมุติจะครับ ก็จะอยู่ที่ ๓๕๐ ล้านบาทซึ่งก็มาก แต่ว่าก็ไม่ได้เป็นเหตุผลใหญ่โต เหตุผลใหญ่โตก็คือ ปัญหาของประเทศ ปัญหาของประชาชนถูกรวบคลุมถูกรองรับโดยคณะกรรมการเดิม ๓๒ คณะอยู่แล้วนะครับ ไม่ว่าจะเพิ่มคณะกรรมการกิจการชาวไทยโพ้นทะเล คณะกรรมการส่งเสริมราคาผลิตผลเกษตรกรรม คณะกรรมการกิจการชายแดน หรือคณะกรรมการแก้ไขปัญหานี้สินแห่งชาติ ไม่ใช่เป็นปัญหาใหม่ของประเทศ ไม่ใช่เพิ่มมี เป็นปัญหาที่คณะกรรมการเดิมได้ดูแลอยู่แล้ว ผมคิดว่าทางออกที่ดีที่สุดก็เห็นด้วยถึงความจำเป็นที่จะดูแลคนไทยโพ้นทะเล เห็นด้วยที่จะให้ดูแลราคาผลิตผลทางการเกษตร แล้วก็เห็นด้วยในการดูแลกิจการชายแดนและหนี้สินของชาติ เพียงแต่ผมอยากให้เอาภารกิจหน้าที่ทั้งหมดทุกถ้อยคำของข้อเสนอที่ส่งวนเอาไว้ไปลง ไปใส่ ไปเพิ่ม ไปเติมไว้ในคณะกรรมการเดิม ในร่างเดิมให้หมดทั้งสิ้น โดยคนไทยโพ้นทะเลอาจจะไปเติมในคณะกรรมการต่างประเทศหรือคณะกรรมการการแรงงาน หรือถ้ามีคณะกรรมการอื่นใดที่เกี่ยวข้องอีกในปัญหาของคนไทยโพ้นทะเลก็ไปเติมลง ในคณะกรรมการส่งเสริมราคาผลิตผลทางเกษตรกรรมก็เอาทุกถ้อยคำไปเติมที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการพาณิชย์ คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ -----

๑๕๖

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ประกาศลักษณะ ๖๗/๑

เอาภารกิจ ถ้อยคำทุกถ้อยคำของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ อาจเกี่ยวข้องกับ
กับเศรษฐกิจ อาจเกี่ยวข้องกับปัญหาทางสังคมของชายแดน ปัญหาความมั่นคง ก็เอา
ทุกถ้อยคำ ทุกภารกิจนี้ไปเติมในคณะกรรมการเดิมที่มีอยู่แล้ว รวมทั้งหนี้สินของท่านสุทิน
ซึ่งกรรมการโดยเฉพาะกรรมการเสียงข้างน้อยที่สงวนความเห็นไว้ทุกคนก็เห็นด้วย
ว่าเป็นปัญหาใหญ่ของชาติบ้านเมือง แต่ว่าเดิมก็มีการดูแลโดยคณะกรรมการ ไม่ว่าจะ
เป็นคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะ เป็นคณะกรรมการการเงิน การคลัง
การธนาคารและสถาบันการเงินอยู่แล้ว จึงอยากขอเสนอให้เอาภารกิจเหล่านี้เพิ่มเติม
เพราะว่าที่จริงในคณะกรรมการเดิมนี้ก็ดูแลปัญหาเหล่านี้ครอบคลุมอยู่แล้วนะครับ
หากกรรมการจะแก้ไขก็ขอให้แก้ไขเพียงเอาภารกิจในคณะกรรมการใหม่ที่เสนอเข้ามา
ในวันนี้ ที่ผู้สงวนความเห็นเสนอเข้าใหม่ในวันนี้ไปเติมในคณะกรรมการ ๓๒ คณะ
ตามร่างเดิมนะครับท่านประธาน ผมจึงขอเสนอว่า ขอให้คงจำนวน ๓๒ คณะกรรมการ
เอาไว้ และขอให้คงคณะกรรมการเดิมทั้ง ๓๒ คณะไว้ นะครับ กราบขอบคุณ
ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
มีท่านที่จะอภิปรายในส่วนที่สงวนความเห็นในเรื่องนี้ไว้ไหมครับ ยังมีอีกไหมครับ
ไม่มี ท่านกรรมการจะชี้แจงไหมครับ เชิญท่านสุทินครับ

นายสุทิน จุลพงศธร (กรรมการ) : ท่านประธานครับ กระผม สุทิน จุลพงศธร
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน นครสวรรค์ ของพรรคพลังประชาชน ในฐานะ
กรรมการขออนุญาตชี้แจงนิดหนึ่ง ข้อเสนอ ข้อคิดเห็นของท่านนริศ ขอประทานโทษ
ที่เอ่ยนามท่าน ที่ท่านบอกว่า มีแค่ ๓๒ คณะก็คงจะเพียงพอ โดยเอาภารกิจต่าง ๆ
ประเด็นเรื่องนี้เพื่อไม่ให้เพื่อนสมาชิกในสภานี้เกิดความเข้าใจอาจจะคลาดเคลื่อนได้
ผมอยากให้กระจ่างชัดว่าทำไมเราในฐานะเสียงข้างน้อยที่ตอนโหวต (Vote) กันนี้ครับ ผมก็เป็น
กรรมการเสียงข้างน้อย แต่ขอสงวนความเห็นไว้ว่าจะต้องเพิ่มอีก โดยผมในฐานะเป็น
กรรมการซึ่งเป็นตัวแทนของเพื่อน ส.ส. จากฝ่ายรัฐบาล ในวาระแรกนั้นท่านจะเห็นได้ว่า

๑๕๗

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ประกาศลักษณะ ๖๗/๒

มีการอภิปรายเรื่องข้อคิดเห็นคณะกรรมการต่าง ๆ เยอะมาก ยกตัวอย่าง เช่น ท่าน ส.ส. สถาพร ก็เสนออีกหลายคน ท่านอื่นก็เสนออีกหลายคน และเมื่อมาพิจารณาถึงความเป็นจริงของเหตุการณ์ ณ วันนี้เราต้องยอมรับความจริงว่าบทบาทของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือ ส.ส. นี้ถูกตีกรอบจำกัดมากโดยรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ นี้ครับ ท่านจะเสนอความเห็น ความเดือดร้อนของประชาชนให้รัฐมนตรีกระทรวงนั้นโดยตรงก็ไม่มีใครกล้าทำครับ วันนี้ไปตามได้เลยครับ ทุกกระทรวงไม่เห็นจดหมายของ ส.ส. ไม่ว่าพรรคฝ่ายค้าน หรือฝ่ายรัฐบาลที่จะขอเสนอต่อรัฐมนตรีว่าประชาชนเดือดร้อนเรื่องนี้ ๆ ขอให้แก้ไข ไม่มีใครกล้าทำเลยครับ เมื่อไม่มีใครกล้าทำ ถ้ามองอย่างผิวเผิน คนเป็นรัฐมนตรีสบายก็ไม่มีใครร้องเรียน ก็ทำงานตามระบบที่มี ซึ่งอดีตเราทำได้ เราเป็นตัวแทนของประชาชน นำเสนอได้ แต่ปรากฏว่าด้วยข้อกำหนดของรัฐธรรมนูญฉบับที่เราเรียกว่า ฉบับเผด็จการนี้ ตีกรอบหมดครับ เราอาจยังไม่สามารถจะคาดการณ์ถึงเรื่องอนาคตได้ว่าจะแก้รัฐธรรมนูญได้ไหม พอแค่จะเสนอว่าแก้รัฐธรรมนูญ ๓ มาตรา ก็มีกลุ่มคนค้านทั้งในสภา นอกสภาว่าเป็นการแก้เพื่อตัวเอง พอเสนอว่าจะแก้ทั้งฉบับ เอาจปี ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญของประชาชน ประชาชนยอมรับ ชงเขียวพร้อมไปหมด วันนี้จะเอาปี ๒๕๔๐ มาใช้ก็บอกว่าจะเอาปี ๒๕๔๐ ไปช่วยทักษิณ ทั้ง ๆ ที่ทักษิณก็ไม่ได้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนั้น ดังนั้นอนาคตเรื่องการแก้รัฐธรรมนูญนั้นไม่มีโอกาสที่จะรู้ได้เลยว่าทำได้หรือเปล่า แล้วถ้าทุกคนในสภา

(นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านประท้วงใช่ไหมครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (กรรมาธิการ) : ประท้วงครับท่าน

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมาธิการ) : ผมพูดรัฐธรรมนูญเผด็จการ ไม่ได้ว่าใครนะครับท่านครับ

๑๕๘

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

จงถนอม ๖๘/๑

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่ารัฐธรรมนูญไม่เผด็จการแต่คนพูดเผด็จการครับ ท่านประธานที่เคารพ ผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ กรรมวิธีการ และเป็นกรรมวิธีการเสียงข้างน้อย เมื่อสักครู່เพื่อนสมาชิกที่เป็น คณะกรรมการเสียงข้างน้อย ท่านนริศ ขอภัยเอ่ยนาม ได้ชี้แจงเหตุผลที่ให้คงไว้ตาม ๓๒ คณะเดิม นอกจากนั้นแล้วท่านประธานก็ได้กรุณาให้เพื่อนสมาชิกที่สงวนคำแปรญัตติ ได้อภิปรายถึงเหตุผลในการสงวนคำแปรญัตติไว้ ผมคิดว่าผู้ที่สงวนคำแปรญัตติได้ชี้แจง เหตุผลไปหมดแล้ว ในขณะนี้เป็นเรื่องที่คณะกรรมการต้องชี้แจงเหตุผลของคณะกรรมการว่า ที่คณะกรรมการได้คง ๓๒ คณะไว้ และมีการปรับเปลี่ยนตามร่างที่เสนอนี้คณะกรรมการมี เหตุผลอย่างไร ผมกำลังกราบเรียนท่านประธานประท้วงเพื่อนสมาชิกซึ่งเป็นกรรมวิธีการ ด้วยกันว่า ท่านชี้แจงในฐานะอะไร ท่านเป็นกรรมวิธีการ ท่านต้องชี้แจงว่าเหตุใดท่านถึง ยื่นร่างนี้มา ท่านต้องชี้แจงยืนยันในหลักการของคณะกรรมการ ไม่ใช่ยืนยันในสิ่งที่ แตกต่างจากคณะกรรมการ และท่านบอกท่านเป็นกรรมวิธีการเสียงข้างน้อย ขอภัยครับท่าน ผมไม่ได้เห็นว่าท่านสงวนไว้ แต่ว่าถ้าผมจำผิด ผมต้องขอภัยครับ ท่านพลิกให้ผมดูสิครับว่า ท่านสงวนไว้เป็นกรรมวิธีการเสียงข้างน้อยตรงไหนครับ ท่านต้องชี้แจงเหตุผลของ คณะกรรมการเสียงส่วนใหญ่ มิฉะนั้นแล้วเราจะไม่มีหลักเกณฑ์เลยครับท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านนิพิฏฐ์ประท้วงเมื่อก็ก็ต้องด้วยข้อบังคับ เพียงแต่เมื่อก็ผมไม่ได้ฟังท่านสุนัยพูด กำลังหาหรือท่านเลขาธิการ ก็สรุปแล้วท่านสุนัยใช้สิทธิกรรมวิธีการชี้แจงนะครับ ก็ต้องชี้แจง ตามที่ท่านได้พูดเมื่อก็นี้ ควรต้องอย่างนั้น ท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ ผมต้องขอโทษจริง ๆ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ท่านนิพิฏฐ์ ผมตั้งเป็นข้อสังเกตไว้ครับ ท่านประธาน ตั้งแต่ในชั้นกรรมวิธีการครับ ผมพูดเรื่องเผด็จการไม่ได้เลยครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานครับ ผมว่าบรรยากาศ ดีแล้ว

๑๕๙

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

จงถนอม ๖๘/๒

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมธิการ) : ผมกำลังจะโยนให้เห็น

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสุนัยครับ ขออย่างนี้ได้ไหมครับ ช่วยชี้แจงในฐานะกรรมธิการ ชี้แจงในประเด็นที่ไม่เห็นด้วยกับท่านวิศพุทเมื่อกี้ครับ ไม่เห็นด้วย แล้วก็เห็นด้วยกับกรรมธิการเสียงข้างมาก มีเหตุผลอย่างไร ต้องประเด็นนี้เท่านั้นนะครับ อยู่ในกรอบนี้เท่านั้น แล้วอะไรที่มันจะทำให้กระทบ และทำให้บรรยากาศการประชุมมันเสียบรรยากาศที่ดีก็ให้ระวังไว้ครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมธิการ) : ท่านประธานครับ ผมจะทำตามที่ท่านประธานว่า แต่ต้องขออนุญาตนิดเดียว เพราะว่าในที่ประชุมอภิปราย ผมก็อภิปรายว่าทำไมจึงต้องมีมากกว่า ๓๒ คณะ เพราะว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้บีบบังคับบทบาทของผู้แทนราษฎร ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนเรียกร้องในเรื่องที่ประชาชนเดือดร้อนไม่ได้ ดังนั้นจึงต้องมาออกที่กรรมธิการ ผมพยายามนำเสนอตรงนี้ตั้งแต่ในชั้นกรรมธิการก็มีการโต้เถียงกันอย่างนี้ละครับ ผมก็เลยแปลกอกแปลกใจจริง ๆ เพื่อนสมาชิกที่อยู่ด้วยตนเอง เมื่อก่อนก็พูดกันได้นะครับ พูดอย่างนี้ แต่เดี๋ยวนี้ขยับไม่ได้เลยครับ พูดเรื่องเผด็จการไม่ได้ ดังนั้นผมถึงบอกว่า ผมกำลังจะบอกว่า

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสุนัยครับ ไม่เป็นไรครับ ท่านสุนัยครับ เมื่อกี้ได้เดือนที่หนึ่งนะครับ ก็ไม่อยากจะให้มีปัญหา อยากรู้ให้หลีกเลี่ยงนะครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ผมไม่อยากจะต่อล้อต่อเถียงกับท่านผู้อภิปรายอยู่นะครับ แต่ว่าท่านกำลังพูดนอกเรื่อง

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมธิการ) : นอกอย่างไร

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (กรรมธิการ) : ผมเรียนว่าผมไม่ได้พูดถึงเรื่องความเป็นเผด็จการของรัฐธรรมนูญหรือไม่นะครับ ผมไม่ได้พูดเรื่องเหล่านั้นเลย แล้วก็ถ้าผมพูด ถ้าผมจะต่อล้อต่อเถียงกับท่าน ผมมีเรื่องจะพูดกับท่านได้เยอะเลยครับ แต่ผม

๑๖๐

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

จงถนอม ๖๘/๓

ไม่ทำอย่างนั้นครับ เพราะฉะนั้นท่านอยู่ในกรอบ ผมให้ท่านอีกครั้งเดี๋ยวนี้ครับ มิฉะนั้น
แล้วผมไม่ยอมให้การประชุมสภาเดินไปอย่างนี้หรอกครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านสุนัยอย่างนี้ครับ ท่านสุนัยมีประเด็นเดียวครับ ประเด็นมีแค่นี้ครับ กรรมาธิการ
เสียงข้างน้อยคือ ท่านนริศได้ชี้แจงในสิ่งที่สงวนความเห็นเอาไว้ว่าต้องการให้คงไว้ตาม
ร่างเดิม ๓๒ คณะนะครับ -----

- ๖๙/๑

๑๖๑

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สิริพร ๖๙/๑

ที่นี้กรรมการเสียงข้างมากเห็นว่าควรต้องคงไว้ตามที่ได้แก้ไข เพราะฉะนั้นท่านสุนัยชี้แจง ต้องใช้สิทธิชี้แจงได้เฉพาะในฐานะกรรมการเสียงข้างมาก ชี้แจงว่าทำไมไม่เห็นด้วยกับ เสียงข้างน้อยเท่านั้นเอง ประเด็นอยู่ตรงนี้ครับ ตามที่กรรมการเสียงข้างมากเห็นชอบ ถ้านอกจากตรงนี้ก็อยู่นอกกรอบแล้วครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ขอให้ความเป็นธรรม กับผมสักนิดหนึ่ง ผมไม่ได้ตำหนิใครเลย แล้วผมพูดถึงปัญหารัฐธรรมนูญให้โยงกับ คณะกรรมการในเวลาประชุมเห็นว่าทำไมต้องมีมากกว่า ๓๒ คณะ แล้วถ้าผมพูดไม่ได้เลย มันจะอธิบายเหตุผลอย่างไร จะโน้มน้าวให้เพื่อนสมาชิกเห็นด้วยกับผมได้อย่างไรว่าต้อง เกิน ๓๒ คณะ ไม่ใช่เอาแค่ ๓๒ คณะอย่างท่านนริศ กระผมบอกว่าด้วยรัฐธรรมนูญฉบับนี้ มันจำกัดบทบาทผู้แทนราษฎร ดังนั้นผู้แทนราษฎรต้องแสดงออกในลักษณะเป็น กรรมการ ผมผิดอย่างไรครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ผมว่าเราต้อง ตกลงกับทางนี้

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมเข้าใจท่านนะครับ ที่นี้ประเด็นเราตรงกัน ท่านสุนัยขออย่างนั้นะครับ ท่านสุนัยใช้สิทธิ ได้เฉพาะในฐานะที่เป็นกรรมการเสียงข้างมากเพื่อชี้แจงเท่านั้น เพราะนั้นท่านนริศ สงวนความเห็นในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย ขอคงไว้ร่างเดิม ๓๒ คณะในร่างเดิม แต่ในร่างที่มีการแก้ไขของกรรมการเสียงข้างมากก็ ๓๒ คณะเหมือนกัน แต่เอามายำกัน หลายคณะมายำให้เหลือ ๓๒ คณะ ถ้าเข้าใจไม่ผิด หมายถึงอย่างนั้นะครับ เพราะฉะนั้น สรุปแล้วท่านสุนัยสามารถชี้แจงได้โดยผู้สนับสนุนเสียงข้างมากของคณะกรรมการอย่าไป เอาเสียงที่สงวนความเห็นที่เป็นเสียงข้างน้อยมาพูด ต้องให้อยู่ในกรอบตรงนั้น

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ผมปรึกษาท่าน นิดนะครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (กรรมการ) : ท่านประธานครับ นิดเดียวครับ เปิดเสียงผมนิดเดียวครับท่านประธาน ท่านประธานครับ กระผม นิพิฏฐ์ กรรมการครับ

๑๖๒

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สิทธิพร ๖๙/๒

ผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า คณะกรรมการเสียงข้างมากเราคงไว้ที่ ๓๒ คณะ แต่ว่าเพื่อนสมาชิกบอกว่า ใช้สิทธิชี้แจงแทนคณะกรรมการ แต่กำลังบอกเหตุผลว่าทำไมต้องเกิน ๓๒ คณะ ซึ่งผมคิดว่าไม่ใช่ ท่านเข้าใจผิดหรือเปล่า ท่านต้องอธิบายเหตุผลว่าทำไมคณะกรรมการเสียงข้างมากจึงยืนไว้ที่ ๓๒ คณะ ไม่อย่างนั้นน้ำหนักของคณะกรรมการจะเสียหายหมดเลยครับ นี่ท่านกำลังพูดว่าทำไมต้องมีเกิน ๓๒ คณะ ซึ่งมันไม่ใช่ครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ก็ตรงกันนะครับที่กระผมได้พยายามอธิบายท่านสุนัย

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมการ) : ผมลำดับนิดหนึ่งเพื่อไม่ให้สับสนครับ ท่านประธาน เดี่ยวท่านกรรมการนิพิฏฐ์จะบอก ๓๒ คณะเหมือนเดิม ไม่ใช่ครับ เสียงข้างน้อย ข้างมากฟังก็เริ่มสับสน ผมขออนุญาตลำดับอย่างนี้ได้ไหมครับ ท่านประธาน คำว่า ๓๒ คณะ ตามที่นำเสนอตามมติของคณะกรรมการเป็น ๓๒ คณะที่มีการย่ำกันแล้ว อันนี้ถูกต้องนะครับ ที่เราต้องยืนไว้แบบนี้ครับ และที่จะต้องเพิ่มเติมอีกนั้น เมื่อท่านประธานบอกว่าไม่ให้ผมพูด ผมเองก็จะไม่ เดี่ยวนี้ก็ปลงไปเยอะแล้วครับ ก็จะอนุเคราะห์ส่วนกุศลให้ไป ไม่พูดแล้วเรื่องเผด็จการ แต่ผมบอกว่าที่เราพูดกันในส่วนที่เกิน ๓๒ คณะ เพราะว่าเราต้องการให้ผู้แทนราษฎรมีบทบาทมากขึ้นในคณะกรรมการอื่น ๆ เพราะเราถูกจำกัดบทบาทโดยรัฐธรรมนูญนี้ จะมาโกรธเคียดอะไรกับผม เอาละครับ ผมไม่ต่อล้อต่อเถียงแล้วเหมือนกัน เพื่อให้เพื่อนสมาชิกสบายใจผมก็จะยุติแล้วก็นั่งไม่ต่อล้อต่อเถียงกับท่านหรอกครับเรื่องเผด็จการรัฐธรรมนูญ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ชุดนี้ข้ามไปนะครับ ท่านวิชาญจะชี้แจงหรืออย่างไรครับ

นายวิชาญ มินชัยนันท์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วิชาญ มินชัยนันท์ ในฐานะกรรมการครับ ขออนุญาตชี้แจงในประเด็นที่เพื่อนกรรมการได้ส่งวนคำแปรญัตติไว้ให้คงไว้ตามร่างของกรรมการเดิม สาเหตุอันหนึ่งซึ่งกรรมการ

๑๖๓

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สิริพร ๖๙/๓

มีความเห็นที่แตกต่างกัน จึงมีการเปลี่ยนแปลงในส่วนของแต่ละคณะกรรมการที่มีการ
การเสนอเข้ามาสู่สภาในวาระแรกคือ ๓๒ คณะ -----

- ๗๐/๑

ประเด็นก็คือว่า เรามีความเห็นที่แตกต่างกันในเรื่องของการที่จะพิจารณาแต่ละคณะกรรมการ โดยเฉพาะในส่วนของความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากตัวบทกฎหมายก็คือรัฐธรรมนูญ ซึ่งบางส่วนนั้นมีความเห็นที่แตกต่างกัน ดังนั้นในกรณีของคณะกรรมการที่จำเป็นที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง เราก็เอาคณะกรรมการที่มีลักษณะของภารกิจที่คาบเกี่ยวกัน หรือสามารถ ที่จะเอาภารกิจต่าง ๆ เหล่านั้นมาควมรวมกัน ในกรณีที่ ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านถวิล ไพรสณฑ์ เองนั้นได้มีความเห็นว่าการที่เราเอาคณะกรรมการการท่องเที่ยว กับคณะกรรมการการกีฬา นั้นเอามาควมรวมกัน ทางสมาชิกของกรมการเสียดส่วนหนึ่ง ที่มี ความเห็นว่าภารกิจที่เหมือนกันในลักษณะของการดูแลกระทรงซึ่งเป็นกระทรงเดียวกัน แต่การแต่คณะกรรมการโดยที่จะให้มีคณะกรรมการที่เพิ่มเติมขึ้นมานั้นเป็นเรื่องที่ คณะกรรมการไปทำงานแล้วกับกระทรงซึ่งมีกระทรงเดียวกันนั้นเป็นเรื่องที่ยากลำบาก แล้วก็ก็เป็นประเด็นอันหนึ่งครับว่า ในการท่องเที่ยวในส่วนใหญ่แล้วก็มีการมุ่งเน้น แล้วก็มีการขายเกี่ยวกับเรื่องการกีฬาควบคู่กันไปในปัจจุบัน แล้วการกีฬาในปัจจุบัน คนที่มาจัดกีฬาหรือการแข่งขันก็จะได้รับความสะดวกสบายเกี่ยวกับเรื่องของการพัฒนา ในเรื่องของการท่องเที่ยวควบคู่กันไป และภารกิจตรงนี้ถ้าเราสามารถที่จะควมรวมกันก็จะเป็น การดูแลแล้วก็ประหยัดในเรื่องของการทำงาน ทำหน้าที่ของแต่ละส่วน ของแต่ละงาน และรวมถึงงบประมาณ จึงมีความเห็นในเบื้องต้นว่าการกีฬาและการท่องเที่ยวในขณะนี้ ถึงแม้ว่าเราจะเห็นว่าการขายในเรื่องของการกีฬาเป็นเรื่องสำคัญหรือการท่องเที่ยว นั้นเป็นเรื่องของการหารายได้ที่มากขึ้น แต่ก็มีส่วนที่เกี่ยวข้องและสามารถที่จะนำมาบูรณาการ ให้อยู่ในคณะกรรมการเดียวกันได้ กรรมการจึงมีความเห็นส่วนใหญ่จะคิดว่าคงจะต้อง นำมาควมรวมกันอยู่ในคณะกรรมการอันเดียวกัน ส่วนอีกอันหนึ่งนั้นเกี่ยวข้องกับ ในเรื่องของคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎรที่มีการควมรวมกับคณะกรรมการ ติดตามผลการปฏิบัติตามมติของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีการควมรวมภารกิจล่วงหน้าถึง คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม ที่เราเห็นภารกิจดังกล่าวในอดีต คณะกรรมการติดตามผลการปฏิบัติตามมติของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเพื่อนสมาชิก

๑๖๕

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

พรมิมล ๗๐/๒

หลายท่านเองเคยเป็นกรรมาธิการเองนะครับ ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านนิพิฐฐ์นะครับ ก็มีความเห็นคล้ายกัน เพราะท่านเองเคยอยู่คณะกรรมการติดตามผลการปฏิบัติตามมติของสภาผู้แทนราษฎรท่านบอกว่ามติต่าง ๆ ที่ผ่านสภาแล้วไปสู่คณะกรรมการติดตามผลการปฏิบัติตามมติของสภาผู้แทนราษฎรนั้น บางมตินั้นแทบจะไม่ได้ติดตามเลย เพราะว่ามันเป็นเรื่องตั้ง ๕ ปี ๖ ปี ๑๐ ปี ถ้าจะหยิบยกขึ้นมาพูดกันในคณะกรรมการหรือย้อนหน้าย้อนหลังไปนั้นก็จะเป็นเรื่องที่ยากลำบาก และการติดตามมติบางทีก็ไปคาบเกี่ยวกับคณะอื่นซึ่งทำในเรื่องดังกล่าวอยู่แล้ว จึงมีความเห็นว่าควรจะรวบรวมเข้ากับคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร เพราะคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎรนั้นเป็นคณะซึ่งดูแลในเรื่องภารกิจหน้าที่ของสภาโดยตรง และมีหน้าที่เกี่ยวข้องโยงกับในเรื่องของการทำสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาและตัวของสมาชิกเอง จึงได้รวบรวมคณะกรรมการทั้งสองเข้าด้วยกัน โดยขอขยายหน้าที่ของคณะกรรมการติดตามผลการปฏิบัติตามมติของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีภารกิจน้อยมากนะครับ จึงเห็นว่าจะนำมารวบรวมในคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎรก็เหมาะสมนะครับ จึงมีความเห็นตรงกัน ส่วนคณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม ซึ่งเป็นคณะเก่า ซึ่งครั้งที่แล้วพูดไปแล้ว ในส่วนของสภานะครับ

อีกอันหนึ่งในเรื่องของคณะกรรมการพัฒนาการเมือง ซึ่งมีการรวบรวมของการสื่อสาร แล้วก็ในส่วนของการเผยแพร่ประชาธิปไตย ก็เห็นว่าในส่วนนี้เน้นการสื่อสารตรงนี้ก็น่าจะรวบรวมกันได้ เนื่องจากว่าเป็นภารกิจหน้าที่ซึ่งคล้ายคลึงกัน ขออนุญาตชี้แจงครับ

๑๖๖

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ยุพเยาว์ ๗๑/๑

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เฉพาะประเด็นนี้ครับ ท่านบุญยอดประเด็นนี้หรือเปล่าครับ เชิญครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย (กรรมาธิการ) : ผมขอสงวนตามร่างเดิมมีรายชื่อ
อยู่ในข้อที่เสนอครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม บุญยอด
สุขถิ่นไทย พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร เขต ๔ ผมเป็นผู้หนึ่งที่เป็นกรรมาธิการ
แล้วก็ขอเสนอให้คงไว้ตามร่างเดิมคือ การมี ๓๒ คณะเดิมก่อนที่จะมาเปลี่ยนแปลง หลังจาก
ที่มีกรรมาธิการพิจารณาร่างในรอบหลังนี้ เหตุผลสำคัญที่เราขอให้มีการคง
คณะกรรมาธิการสามัญประจำสภาไว้เป็น ๓๒ คณะเดิมนั้นก็มีเหตุผลหลัก ๆ
อยู่หลายข้อเหมือนกัน

ประเด็นแรกก็คือว่า ในครั้งแรกของการยกร่างข้อบังคับการประชุมนั้น
เราได้ดูว่าคณะกรรมาธิการที่จำเป็นที่จะต้องมีความกรรมาธิการสามัญนั้นควรจะมี
อย่างไรบ้าง ก็ได้ดูข้อบังคับการประชุมมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ ที่มาเป็นต้นแบบเป็นต้น
มาถูกไหมครับ หลังจากนั้นเราก็มีการเปลี่ยนแปลงกันเล็กน้อยด้วยการให้เหตุผลและผล
นั้นก็คือมีการขอให้ยุบรวมคณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุมเข้ากับคณะกรรมาธิการ
กิจการสภาผู้แทนราษฎร ขอให้เพิ่มกรรมาธิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และอีกชุดหนึ่ง
ก็คือคณะกรรมาธิการสื่อสารมวลชน ก็เป็นจำนวนที่เพิ่มโดยการให้เหตุผล เหตุผลสำคัญ
ที่ผมอยากจะขอหยิบยก ในเรื่องของคณะกรรมาธิการสื่อสารมวลชนนั้น เป็นเพราะว่า
เราได้ดูความสำคัญตามรัฐธรรมนูญทั้งปี ๒๕๔๐ และปี ๒๕๕๐ นั้นมีรัฐธรรมนูญ
หลายข้อที่เดียวที่กำหนดถึงเสรีภาพในการสื่อสารอยู่ในมาตรา ๓๖ เสรีภาพในการแสดง
ความเห็นของบุคคลและสื่อมวลชน มาตรา ๔๕ ถึงมาตรา ๔๘ สิทธิในข้อมูลข่าวสาร
และการร้องเรียนอยู่ในมาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๒ มาตราต่าง ๆ เหล่านี้ต้องการที่จะให้มี

๑๖๗

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ยุพเยาว์ ๗๑/๒

การคุ้มครองทั้งสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในการพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา การสื่อความหมายโดยวิธีอื่น แต่เดิมนั้นคณะกรรมการสื่อสารมวลชนผู้ที่จะดูแลงานนี้นั้นก็จะเป็นคณะกรรมการสื่อสารและโทรคมนาคม ซึ่งก็เลยขอให้มีการแยกออกมาเป็นคณะกรรมการโดยเฉพาะกิจขึ้นมาเป็นอีกองค์คณะหนึ่ง เนื่องจากเห็นว่างานที่ต้องทำนั้นมีจำนวนมาก ทั้งไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการดูแล เรื่องการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชน การที่ประชาชนจะมีสิทธิในการพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา ไปจนถึงจรรยาบรรณวิชาชีพของบรรดาผู้ที่อยู่ในแวดวงสื่อสารมวลชนทั้งหลาย ซึ่งก็มีการแทรกแซงกันมาโดยตลอดจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ นั้นหมายความว่า ถ้าหากว่ามีคณะกรรมการชุดนี้เกิดขึ้น คณะกรรมการชุดนี้ก็จะได้เป็นเวทีให้กับทั้งคนที่อยู่ในอาชีพนี้ คนที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลนโยบายนั้นก็จะได้มาพูดกันในเวทีแห่งนี้ได้อย่างชัดเจน ถ้าหากว่าเราจะดูถึงบริบทของเรื่องเทคโนโลยีแล้ว การสื่อสารมวลชนนั้นก็มีการพัฒนาการที่ก้าวหน้าออกไปอย่างไม่หยุดยั้งทีเดียวนะครับ ไม่ว่าจะเป็นการพิมพ์หนังสือพิมพ์ที่รวดเร็วขึ้น การมีรายการโทรทัศน์ รายการวิทยุ ไปจนถึงการรับข้อมูลข่าวสารทางโทรศัพท์มือถือ และจนกระทั่งถึงการอ่านข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต (Internet) ก็ยังสามารถทำได้ และเป็นที่สำคัญอย่างยิ่งจนกระทั่งเป็นประเด็นถกเถียงกันอยู่ในวันนี้ว่าอินเทอร์เน็ตหลายเครือข่ายนั้นก็ปรากฏว่าไปตั้งอยู่ต่างประเทศ นโยบายของรัฐบางทีก็ไปควบคุมไม่ถึงไปจวบจ้วงบรรดาบุคคลสำคัญต่าง ๆ เราก็ยังดูแลกันแทบไม่ได้ด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นงานที่มีจำนวนมากนะครับ และสำคัญอย่างยิ่งก็คือเราต้องปกป้องและดูแล แต่ในขณะที่กรรมการพิจารณานั้นกลับมองงานนี้อย่างดูแลที่เดียวว่างานสื่อสารมวลชน กรรมการบางคนท่านพูดในที่ประชุม ผมต้องขออนุญาตที่จะนำมาพูดกันกับสมาชิกอื่น ๆ ด้วย ท่านจะได้รู้ว่าทำไมผมจึงอยากให้มี แต่กรรมการบางคนไม่ยอมให้มี กรรมการบางคนนั้นบอกว่า งานนี้มันงานน้อยไปแต่อะไรเขาก็ไม่ได้ เรียกเขามาก็ไม่สำคัญอะไร บางคนบอกว่า สื่อสารมวลชนเป็นสื่อเทวดา มันจะเป็นเทวดากันหมดแล้วไม่ควรจะไปดูแลพวกต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นต้น มันจึงมีข้อความที่เขียนเข้าไปอยู่ในการร่างอันใหม่ที่เกี่ยวข้องกับสื่อสารมวลชน ที่ผมต้องใช้คำว่า ดูแลคน ก็คือว่าท่านมองเรื่องของการสื่อสารมวลชนนั้น

๑๖๘

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ยุพเยาว์ ๗๑/๓

เป็นเพียงเรื่องของการเมืองเพียงอย่างเดียว สโคป (Scope) งานการเมืองเพียงอย่างเดียวหรือครบ
ละครนำเน่าที่เราพูดกันอยู่ตลอดเวลาว่ามันเป็นปัญหาของสังคม มันก็อยู่ในสื่อสารมวลชนครับ
มันไม่ใช่เรื่องการเมืองอย่างเดียว การเมืองไม่ใช่เรื่องเพียงเรื่องเดียวในชีวิตของคนโดยทั่วไป
เขาต้องการทั้งข้อมูลข่าวสาร เขาต้องการทั้งบันเทิง เขาต้องการเพลง เขาต้องการวัฒนธรรม
ศาสนา ศิลปะ -----

- ๗๒/๑

๑๖๙

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ณัฐชนก ๗๒/๑

สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ถ่ายถอดมาทางสื่อสารมวลชนทั้งสิ้น มันไม่ได้ถูกการจำกัดบทบาทหน้าที่ หรือวิธีการทำงานอยู่เพียงแค่การพัฒนาการเมืองเพียงเรื่องเดียวเท่านั้น อย่างมอที่งานของ สื่อสารมวลชนเป็นเรื่องที่แคบขนาดนั้นครับ นอกจากนั้นนะครับในการเขียนหน้าที่ของ สื่อสารมวลชนในการพิจารณาอย่างกว้างในฉบับปัจจุบันนี้ครับ ก็พูดถึงเรื่องของบรรทัด สุดท้ายนะครับ ตลอดจนคุ้มครองผู้เสียหายจากการเผยแพร่ข้อมูลและข่าวสาร นี่ก็เป็น อีกประโยชน์หนึ่งนะครับที่ผมเชื่อว่าโดยจิตวิญญาณของคนที่เป็นสื่อสารมวลชนแล้วนั้นไม่มีใคร จะไปทำร้ายผู้ที่จะออกมาเป็นข่าวหรือคนนะครับ เรายางานข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา อย่างเนื้อแท้ เนื้อหาสาระ แล้วเราก็นิพากษ์วิจารณ์อย่างไม่เกรงกลัวเท่านั้นเอง ถ้าหากว่า จะมีใครเดือดร้อนนั้นท่านก็สามารถจะใช้เวทีนี้ได้เหมือนกันครับ แต่จริง ๆ แล้วก็ไม่ควร จะต้องไปเขียนถึงขนาดว่าจะต้องไปดูแลผู้ที่เสียหายจากการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ถ้าไม่อย่างนั้นผมก็ต้องขอให้ท่านเขียนด้วยว่าขอให้ดูแลผู้ที่เสียหายจากตำรวจ ผู้ที่เสียหาย จากทหาร ผู้ที่เสียหายจากการประมง ผู้ที่เสียหายจากการเกษตร ถ้าอย่างนั้นเราต้องเขียน ทุกคณะกรรมการใหม่ครับว่า ต้องดูแลผู้ที่เสียหายจากการนั้นการนี้ ถ้าอย่างนั้นถ้าท่าน ไม่ต้องเขียนในทหาร ในตำรวจ ในประมง ในการเกษตร ท่านก็ไม่ควรที่จะเขียนในเรื่องของ สื่อสารมวลชนเช่นเดียวกัน ผมจึงขอยืนยันต่อท่านประธาน ต่อสมาชิกสภาอันทรงเกียรติว่า ขอโอกาสเถอะครับที่จะให้กับสื่อสารมวลชนให้มีเวทีคณะกรรมการสามัญขึ้นมาอีก คณะหนึ่งโดยเฉพาะ แล้วก็ยังคงให้มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่เป็นอีกคณะหนึ่ง ซึ่งก็เป็นเรื่องที่สำคัญไม่แพ้กันครับ เพราะว่าตอนนี้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นต่างก็มี ความสำคัญแล้วก็ดูแลตัวเองนะครับ มีงบประมาณต่าง ๆ ที่จะต้องลงไปให้กับบรรดา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากมาย ทั้งหมดนี้จะอยู่ใน ๓๒ คณะเดิม ซึ่ง ๓๒ คณะใหม่ ไม่ทำ ๓๒ คณะใหม่ สิ่งที่ทำก็คือยุบรวม ยำ ทำให้ทุกอย่างที่มันเกินออกไป มีการพูด มีการตั้งคณะอะไรทั้งหลายต่าง ๆ ทั้งหลายทั้งปวงมากมายจนกระทั่งสับสนและสุดท้าย ก็ตกลงกันในที่ประชุมของคณะกรรมการร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรว่า ถ้าอย่างนั้นขอให้ยุบรวมกลับเข้ามาแล้วเป็น ๓๒ คณะ ท่านก็อัครวมก็อบปี ยำทั้งหลาย

๑๗๐

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ณัฐชนก ๗๒/๒

ทุกอย่างจนกระทั่งกลายเป็น ๓๒ คณะ ซึ่งมองไปก็รู้ท่านก็คงจะเห็นว่ามันซับซ้อนมาก ท่านก็เอาเรื่องของความมั่นคงแห่งรัฐกับเรื่องของทหาร ตำรวจแยกกันอย่างไร ถ้ามีเรื่อง เรื่องหนึ่งท่านต้องเข้า ๓ คณะกรรมการหรือไม่ ใครจะเป็นคนดูแลเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ ผมขอให้สมาชิกสภาอันทรงเกียรติพิจารณาด้วยหัวใจของท่านนะครับ วันนี้เป็นงานของ สภาผู้แทนราษฎรซึ่งต้องดูแลพี่น้องประชาชน คณะกรรมการ ๑ คณะกรรมการย่อมมีความสำคัญอย่างยิ่ง แน่แน่นอนหลายคนอยากจะเป็นประธานคณะกรรมการ ซึ่งก็คงจะเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปนะครับหลายท่านอยากจะเป็น แต่ท่านคงจะต้องพิจารณาถึงความสำคัญอย่างยิ่ง เหตุผลที่จะรองรับ และงบประมาณคณะกรรมการละ ๑๐ ล้านบาท ต่อปีนะครับ นั่นเป็นราคาค่าางวดที่แพงมากนะครับ ในขณะที่เศรษฐกิจของบ้านเราก็ไม่ดี อยู่ในขณะนี้ครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านประธานคณะกรรมการครับ ขออภัยครับ มีท่านจะอภิปรายอีก เอาไว้ตอบทีเดียวดีไหมครับ เชิญครับ

นายประสงค์ บูรณ์พงศ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานครับ กระผม นายแพทย์ประสงค์ บูรณ์พงศ์ ส.ส. นครพนม ในฐานะประธานคณะกรรมการนะครับ ท่านประธานที่เคารพ เพื่อความเข้าใจในการพิจารณาของคณะกรรมการซึ่งประกอบไปด้วยทั้งหมด ๓๒ ท่านนี้ครับ กระผมอยากจะสรุปสักเล็กน้อยเกี่ยวกับการพิจารณาของ คณะกรรมการมาถึงข้อบังคับ ข้อ ๘๒ นี้ครับ เดิมที่มีคณะกรรมการยกร่างข้อบังคับ การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในข้อ ๘๒ นี้มันจะมีทั้งหมด ๓๒ คณะ ก็มาแถลงต่อที่ประชุม สภาแห่งนี้ ที่ประชุมสภาแห่งนี้ได้รับหลักการ เมื่อรับหลักการแล้วก็ตั้งคณะกรรมการ วิสามัญ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญนี้ส่วนใหญ่ก็เป็นคนเดิมบ้าง เปลี่ยนบ้างนะครับ เราก็มาพิจารณาในข้อ ๘๒ นี้ว่า มาพิจารณาให้มีคณะกรรมการทั้งหมด ๓๒ คณะ ดังต่อไปนี้ คณะที่ ๑ คณะกรรมการการกฎหมาย การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน คณะที่ ๒ คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร คณะที่ ๓ คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน

๑๗๑

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ณัฐชนก ๗๒/๓

สตรี ผู้สูงอายุและผู้พิการ คณะที่ ๔ ถูกตัดไปครับ เป็นคณะกรรมการการเกษตร
และสหกรณ์ คณะกรรมการการคมนาคม คณะกรรมการความมั่นคงแห่งรัฐ
คณะกรรมการการคุ้มครองผู้บริโภค คณะกรรมการการเงิน การคลัง การธนาคาร
และสถาบันการเงิน -----

- ๗๓/๑

๑๗๒

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สารวิชา ๗๓/๑

คณะกรรมการการต่างประเทศ คณะกรรมการการตำรวจ คณะกรรมการติดตามการบริหารงบประมาณ คณะกรรมการการทหาร คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา คณะกรรมการการที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการการปกครอง คณะกรรมการการปกครองส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและยาเสพติด คณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ คณะกรรมการการพลังงาน คณะกรรมการการพัฒนาการเมือง การสื่อสารมวลชน และการมีส่วนร่วมของประชาชน คณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ คณะกรรมการการพาณิชย์และทรัพย์สินทางปัญญา คณะกรรมการการแรงงาน คณะกรรมการการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม คณะกรรมการการศึกษา คณะกรรมการการสวัสดิการสังคม คณะกรรมการการสาธารณสุข คณะกรรมการการสื่อสารและโทรคมนาคม คณะกรรมการการอุตสาหกรรม

พอพิจารณาใหม่ก็มี ๓๒ คณะ นี่เป็นการพิจารณาของคณะกรรมการนะครับ ซึ่งจะต้องมาเสนอในที่ประชุมนี้ก็มีผู้แปรญัตติ เมื่อถึงตอนนั้นก็คงจะมีการอภิปราย ก็มีผู้สงวนมาขอเพิ่มคณะกรรมการทั้งหลายต่าง ๆ หลายท่านเสนอในที่นี้ที่เพิ่มจากอันนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อเพิ่มมานี้ก็อยู่ที่ที่ประชุมสภาว่าจะเอาอย่างไร เพราะฉะนั้นการที่จะกำหนดว่า ๓๒ คณะ หรือไม่ ๓๒ คณะก็ต้องมาอธิบายกันเสียก่อนว่าเราไม่มีลือกตัวนั้นเสียก่อน ต้องมาพิจารณากันว่ามันสมควรแค่ไหน ซึ่งทางท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่า ๓๒ คณะพอแล้ว แต่ท่านกรรมาธิการส่วนใหญ่ก็บอกว่าที่เพิ่มมันก็ดี เพราะฝ่ายนิติบัญญัติของเราอ่อนแอเหลือเกิน เราจะเพิ่มอะไร ทั้ง ๆ ที่เราให้เงินคนอื่นเขาเป็นล้าน ๆ แต่เราไม่มีอะไรเลย ก็มีความคิดอย่างนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องเงินก็เป็นเรื่องรอง เรื่องที่อำนาจในการจะทำงานก็มีเหตุผลมากมายครับในการที่มาเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อขยายคณะกรรมการนั้นะครับ ซึ่งเหตุผลแต่ละคนก็อย่างที่หลาย ๆ ท่านคงได้ยินไปแล้วนะครับ ผมขอสรุปเพื่อที่ประชุมจะได้เข้าใจพิจารณาต่อไปครับ ขอขอบพระคุณครับ

๑๗๓

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สารวิชา ๗๓/๒

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ เรากำลังพิจารณาในเรื่องที่มีผู้ส่งวงความเห็น โดยขอให้คงไว้ตามร่างเดิม เพราะฉะนั้นคนที่จะมีสิทธิอภิปรายก็เฉพาะคนที่ได้ส่งวงความเห็นเรื่องนี้ไว้เท่านั้นนะครับ ท่านอภิปรายไม่ได้ส่งวงนี้ครับ เฉพาะประเด็นนี้ครับ เฉพาะท่านที่ส่งวงไว้เท่านั้นนะครับ

นายอภิชาติ การิกากัญจน์ (นครศรีธรรมราช) : ผมขอเรียนปรึกษาประธานนิดนะครับ ผมมีข้อสังเกตสำหรับคณะกรรมการจะมีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นใหม่ครับ หลังจากผู้ส่งวงเสร็จแล้วครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ได้ครับ ประเด็นนี้ท่านได้ส่งวงไว้หรือเปล่าครับ

นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ อรรถวิชัย สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขต ๔ พรรคประชาธิปัตย์ครับ ด้วยความเข้าใจของผมนั้น ผมเข้าใจว่าที่ผมกำลังจะขอท่านประธานอภิปรายอยู่ในมาตรา ๘๒ (๒๑) ซึ่งมีการแก้ไขครับ ข้อ ๘๒ (๒๑)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านอรรถวิชัยข้อนี้ครับ ผมกำลังพยายามดำเนินตามให้มันเป็นระเบียบไว้ว่าอยู่ในส่วนของเรื่องนี้ ถ้าจะอภิปรายตรงนั้นเดี๋ยวค่อยขออนุญาตอีกทีนะครับ เดี่ยวจะอนุญาตให้ครับ เฉพาะประเด็นที่ขอคงไว้ตามร่างเดิม ไม่มีใครอภิปรายนะครับ ท่านเซนจะชี้แจงชี้ใหม่ครับ หรือใช้สิทธิส่งวงความเห็น

นายเซน เทือกสุบรรณ (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ผมส่งวงความเห็นไว้ครับ แต่ว่าผมส่งวงความเห็นไว้ ๓๒ คณะ ขออนุญาตท่านประธานในฐานะกรรมการขออนุญาตชี้แจงเพิ่มเติมจากท่านประธานได้ชี้แจงไว้ด้วย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

๑๗๔

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สาริศา ๗๓/๓

นายเซน เทือกสุบรรณ (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ คณะกรรมธิการสามัญประจำสภาผู้แทนราษฎรนี้ะครับ อย่างที่เพื่อนกรรมธิการหลายท่านได้พูดถึง อย่างเช่น คุณนริศได้พูดถึงนะครับ ในสภาผู้แทนราษฎรของเราเราต้องถือว่าขณะนี้เรามีคณะกรรมธิการสามัญซึ่งมีจำนวนคณะมากที่สุดเท่าที่ปรากฏในหลักฐานที่ทราบนี้เกือบจะมากที่สุดในทุกประเทศทั่วโลก ท่านประธานครับ นอกจากนั้นผมอยากจะขออนุญาตเรียนเพิ่มเติมท่านประธานครับว่า -----

- ๗๔/๑

๑๗๕

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ศิริลักษณ์ ๗๔/๑

ในการประชุมของคณะกรรมการว่าที่จริงกรรมาธิการในขณะนี้ เป็นกรรมาธิการที่ได้พิจารณาในคณะกรรมการร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรขึ้นมาด้วยนะครับ ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นอย่างนั้น แต่ว่ามีเพียงบางท่านที่เพิ่มเติมขึ้นมาภายหลังนะครับ ขออนุญาตเรียนท่านประธานครับ ผมขออนุญาตยกตัวอย่างคณะกรรมการในประเทศไทยที่เคยมีมาในอดีตนะครับ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ ที่เราเปลี่ยนแปลงการปกครองและมีการร่างข้อบังคับครั้งแรกนะครับ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๔๗๗ เรามีเพียง ๕ ท่านประธานครับ มีคณะที่ ๑ คณะที่ ๒ คณะที่ ๓ แล้วเราก็มีคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องอีก ๒ คณะ หลังจากนั้นมาจะเป็น ๒๗ มีนาคม ๒๕๐๔ เราเพิ่มขึ้นอีก ๔ คณะ เป็น ๙ คณะ ๒๗ มีนาคม ๒๕๑๒ เรามี ๑๑ คณะ ๒๗ มีนาคม ๒๕๑๘ เราก็มี ๑๑ คณะ ๖ พฤษภาคม ๒๕๑๙ เรามี ๑๑ คณะเช่นกันนะครับ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๒๒ เราก็มี ๑๑ คณะ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๒๖ เรามี ๑๕ คณะ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๙ เรามี ๑๘ คณะ เช่นเดียวกันนะครับ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๑ เรามี ๑๘ คณะในกรรมาธิการสหานิติบัญญัติแห่งชาติ ในสภาผู้แทนราษฎรนะครับเรามีคณะกรรมการ ๑๙ เมษายน ๒๕๓๔ มี ๑๕ คณะ ๓๐ เมษายน ๒๕๓๕ เรามี ๑๘ คณะ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๓๕ เรามี ๒๑ คณะ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๘ เรามี ๒๓ คณะ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๓๙ เรามี ๒๓ คณะ ปี ๒๕๔๔ เรามี ๓๑ คณะ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๘ เรามี ๓๑ คณะเช่นกัน ท่านประธานที่เคารพครับ หลังจากเราได้พิจารณาในคณะกรรมการร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรแล้ว เรามีความเห็นและมีความเห็นตรงกันว่าจำนวน ๓๒ คณะที่จะเพิ่มขึ้นตามภารกิจที่เพิ่มขึ้น อย่างเช่น เรามีคณะกรรมการท้องถิ่นที่เราเห็นว่ามีสำคัญมากขึ้นเพราะว่าเป็นองค์กรส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วก็การปกครองท้องถิ่นมีความขยายตัว การกระจายอำนาจ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เรามีความเห็นสมควรที่จะมีคณะกรรมการเพิ่มขึ้นอีก ๑ คณะ ท่านประธานครับ ในที่ประชุมเรามีความเห็นสมควรตรงกันในเบื้องต้นว่า คณะกรรมาธิการจำนวน ๓๒ คณะเพิ่มจากปี ๒๕๔๘ อยู่ ๑ คณะมีความเหมาะสมดี โดยคณะกรรมการเราก็จะไม่พุ่มเฟ้อมากเกินไป ยังคงความศักดิ์สิทธิ์ของสภา แล้วเรา

๑๗๖

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ศิริลักษณ์ ๗๔/๒

เชื่อมั่นว่าจำนวน ๓๒ คณะเดิมมีความกะทัดรัดเพียงพอ เพียงพอต่อสภาวะของสภา จำนวนห้องประชุม กรรมการเอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเอง เราเปลี่ยนจำนวน กรรมการจาก ๑๗ คนให้เหลือ ๑๕ คน แต่สิ่งนั้นเพราะเราคำนึงว่ากรรมการสามัญ หรือที่พวกเราตั้งใจเป็นกรรมการสามัญถ้า ๑๕ คน เราจะลงตัวกับ ส.ส. จำนวนคนละหนึ่งในสภาผู้แทนราษฎร

(ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ขออนุญาตท่านประธานประท้วง
นิดหนึ่งครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคพลังประชาชน ผมขออนุญาต
ประท้วงท่านประธานที่ไม่ได้ฟังท่านผู้อภิปรายว่าท่านอยู่ในประเด็นหรือเปล่า ต้องกราบเรียนว่า
สิ่งที่ท่านกำลังอภิปรายมันไม่ใช่ประเด็นที่เป็นข้อขัดแย้งระหว่างกรรมการเสียงข้างน้อย
หรือข้างมาก เพราะทั้ง ๒ ฝ่ายก็ ๓๒ คณะเหมือนกันหมด แต่เหตุผลที่อภิปรายนี้บอกว่ามี
ฝ่ายหนึ่งจะเพิ่มให้มากกว่านี้ ซึ่งผมคิดว่าประเด็นนั้นจะมีหรือเปล่าผมไม่แน่ใจครับ
ท่านประธาน แต่ว่าถ้าปล่อยให้ท่านอภิปรายล่วงหน้าโดยที่เรายังไม่ได้ข้อมูลนี้มันก็เหมือนกับ
ความสับสนในสภา ด้วยความเคารพผมก็คิดว่าเข้าใจครับท่านครับว่าอาจจะมีการสู้กัน
อยู่ระหว่างกรรมการ ๒ ส่วน แต่ในหลักฐานที่เราเห็นขณะนี้คณะกรรมการที่ไปยื่น
ไปยุบรวมก็ยังอยู่ที่ ๓๒ คณะ แล้วฝ่ายที่สงวนความเห็นก็ยัง ๓๒ คณะตัวเลขไม่ได้แตกต่างกัน
แล้วจะปล่อยอภิปรายไปเรื่อย ๆ คงนอกประเด็นมากไปครับท่านครับ ขอประท้วงครับ

๑๗๗

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

บุศยรินทร์ ๗๕/๑

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณท่านกฤษณ์ทศพร ท่านเชนท่านมีสิทธิที่จะลุกขึ้นอภิปรายได้ ๒ สถานะนะครับ ท่านฟัง
ผมวินิจฉัยนัดหนึ่ง สถานะที่ ๑ พุดในฐานะผู้ที่ส่งวงความเห็นในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย
เพราะท่านเป็นหนึ่งในนั้นที่ได้ส่งวงความเห็นเอาไว้ สถานะที่ ๒ คือชี้แจงในฐานะ
กรรมาธิการซึ่งก็ต้องพุดในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างมาก เห็นด้วยตามคณะกรรมการ
เสียงข้างมากเห็นด้วยอย่างไรนะครับ หรือถ้าพุดในอีกสถานะหนึ่งในฐานะส่งวงความเห็น
ก็ต้องพุดเห็นด้วยกับร่างเดิมอย่างไร ประเด็นที่จะพุดพุดได้แค่นี้ครับ

นายเชน เทือกสุบรรณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม เชน
เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะ
กรรมาธิการ แต่อย่างที่ผมเรียนท่านประธานว่า ผมขอพุดในเรื่อง ๒ สถานะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านครับ ท่านพุดทีเดียวใน ๒ สถานะไม่ได้ เพราะมันขัดแย้งกันนะครับ มันแย้งกันในตัวครับ
ท่านต้องได้แค่สถานะเดียวเท่านั้น

นายเชน เทือกสุบรรณ (กรรมาธิการ) : ยินดีครับท่านประธาน คือที่ผม
ทำความเข้าใจท่านประธานนี้ผมมีเพียงเรื่องเดียวครับ ที่ยืนยันกับท่านประธานก็คือ ๓๒ คณะ
ผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการส่วนใหญ่ เรา ๓๒ คณะมีความเหมาะสม กะทัดรัด สถานที่
ห้องประชุมพอ กรรมาธิการก็สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ นอกจากนั้นแล้ว
ในสภาเรายังมีคณะกรรมการวิสามัญต่าง ๆ ผมและเพื่อนสมาชิกในสภาที่เคยดำรง
ตำแหน่งสภามาและเคยทำงานกรรมาธิการทั้งหลายมาคงทราบดีว่า ขณะที่การประชุมสภา
และพวกเราหลายคนที่ต้องไปประชุมสภาหลาย ๆ ครั้ง บางคนมีประชุมวันเดียวกัน ๒-๓ ครั้ง
มันไม่สามารถปฏิบัติงานได้หรอกครับ อย่างนี้เป็นต้น ผมถึงสนับสนุนกรรมาธิการว่า เรามี
๓๒ คณะ มีความเหมาะสม ความพอควรอยู่แล้ว แต่สิ่งที่ผมแตกต่างไปจากกรรมาธิการ
ผมกราบเรียนท่านประธานว่า เดิมผมเองผมก็สนับสนุนว่าถ้าจำกัดอยู่ภายใต้ ๓๒ คณะ
เหมือนเดิมผมก็สนับสนุนอย่างนั้น แต่ว่าพอมาภายหลังเรามีกรรมาธิการหลายคนแล้วก็เสนอ

๑๗๘

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

บุศยรินทร์ ๗๕/๒

เราไม่ปฏิเสธข้อเท็จจริง ท่านประธานครับ ผมไม่อยากจะใช้เวลาของสภานี้ให้เปลืองไป เพราะว่าถ้าผมลุกขึ้นมาพูดหลาย ๆ ครั้งในเรื่องเดียวกันนี้ก็จะเป็นเรื่องที่ไม่สมควร ผมก็อยากจะเรียนท่านประธานว่า ข้อเสนอสนับสนุนของผมครับ คณะกรรมการ ๓๒ คณะ เดิมผมก็เห็นว่าเหมาะสมอยู่แล้ว แต่เมื่อมีภารกิจที่หลาย ๆ คนเสนอความเห็นในคณะกรรมการ ในระยะหลังผมก็คิดว่าถ้าเราให้อยู่ใน ๓๒ คณะ เราก็เห็นดีเห็นงามด้วย แต่ว่ามาภายหลัง มันเพิ่มมากขึ้น ท่านประธานเห็นในข้อเท็จจริงว่าในการแปรญัตติมันมีถึง ๓๕ คณะ หรือเรามีการพูดกันมากกว่านั้น เมื่อเข้านี้พวกกรรมการทั้งหลายเราก็นั่งประชุมกัน สิ่งที่เราเห็นนี่นะครับ สิ่งที่จะเกิดปัญหาในอนาคตมันคืออะไร เราคงไม่ปฏิเสธข้อเท็จจริงว่า สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่จะต้องเกิดขึ้น ผมถึงเรียนท่านประธานนะครับว่า โดยข้อเท็จจริงอย่างนี้ เราไม่เคยปรากฏว่าสภามีคณะกรรมการมากกว่านี้มาก่อน ๓๒ คณะนี้ก็มากที่สุดแล้ว และผมว่า เราต้องตอบกับสังคม ตอบกับบุคคลภายนอกให้ได้ด้วยว่าจำนวนผู้แทนราษฎร ที่ตั้งคณะกรรมการใน ๓๒ คณะนี้พี่น้องประชาชนสามารถรู้ สามารถเข้าใจได้ด้วยนะครับ แล้วก็ ี่มีความเป็นสากลเพียงพอ พวกเราทุกคนต้องแบกหน้าของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไป ท่านประธานที่เคารพครับ ผมยืนยันกับท่านประธานว่าผมสนับสนุนในฐานะของ กรรมการเสียงข้างน้อย ๓๒ คณะ แล้วก็คณะกรรมการตามเดิม ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ ผมไปที่ท่านนั้จมุคตึนเลยนะครับ

นายนั้จมุคตึน อูมา (นราธิวาส) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นั้จมุคตึน อูมา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส พรรคพลังประชาชน ในฐานะผู้แปรญัตติ ได้ขอสงวน ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมได้ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น (๒/๑) ในข้อ ๘๒ โดยให้มี คณะกรรมการกิจการชายแดนไทยเพิ่มอีก ๑ คณะ -----

๑๗๙

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กมลทิพย์ ๗๖/๑

ซึ่งข้อจำกัดที่ว่าจะมี ๓๒ คณะ หรือเกินจากนี้หรือไม่ผมไม่มีความจำกัดอยู่ตรงนั้น ผมมีความตั้งใจจะให้มีความกระรมาธิการชุดนี้ โดยให้มีอำนาจหน้าที่กระทำการ พิจารณา สอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหาและการพัฒนาชายแดนไทย ท่านประธานสภาที่เคารพ ประเทศไทยของเรานั้นมีพื้นที่ที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้านทั้ง ๔ ทิศ รวมทั้งหมด ๓๒ จังหวัดซึ่งใน ๓๒ จังหวัดนั้นหลาย ๆ พื้นที่ที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้าน มีพื้นที่ที่มีความสำคัญทั้งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงอยู่หลายจุด พื้นที่ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจนั้นก็จะเป็นที่รู้จักในหมู่สาธารณชนอย่างกว้างขวาง แต่พื้นที่ที่มีความสำคัญด้านความมั่นคงมักจะไม่เป็นที่รับรู้ของสาธารณชนหรือแม้แต่ฝ่ายนิติบัญญัติของเราเอง ท่านประธานสภาที่เคารพ ความสำคัญของความมั่นคงของประเทศโดยเฉพาะในพื้นที่แถบชายแดนนั้นเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นที่สภาแห่งนี้จะต้องมีข้อมูลรองรับเพื่อการเตรียมความพร้อมในทุก ๆ ด้านสืบเนื่องจากว่าในแต่ละชายแดนนั้นจะมีปัญหาอยู่คล้าย ๆ กัน กล่าวคือ

ปัญหาข้อที่ ๑ ปัญหาการก่อการร้ายระหว่างประเทศ

ปัญหาข้อที่ ๒ ปัญหาแรงงานเถื่อนและการค้ามนุษย์เหมือนที่เกิดขึ้นที่จังหวัดระนองเมื่อไม่กี่วันที่ผ่านไป

ปัญหาข้อที่ ๓ ปัญหายาเสพติดที่ข้ามเข้ามาจากประเทศเพื่อนบ้าน

ปัญหาข้อที่ ๔ คือปัญหาโจรผู้ร้ายตามแนวตะเข็บ

ปัญหาข้อที่ ๕ ปัญหาสินค้าเถื่อนข้ามแดน

ปัญหาสุดท้าย คือปัญหาบุคคล ๒ สัญชาติที่เป็นเรื่องปกติของผู้คนที่อยู่ตามแนวชายแดนอยู่แล้ว

ท่านประธานสภาที่เคารพ ตามแนวชายแดนนั้นนอกจากจะมีปัญหา ด้านความมั่นคงแล้วก็จะมีปัญหาด้านเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้นระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน ที่ผ่านการค้าขายระหว่างประเทศซึ่งนับวันจะมีปัญหาเพิ่มทวีคูณทุกวัน ขณะเดียวกัน ปัญหาสังคมที่เกิดจากแรงงานอพยพหรือบุคคลไร้สัญชาติก็จะเป็นปัญหาอยู่ตลอดเวลา

๑๘๐

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

กมลทิพย์ ๗๖/๒

และจะเป็นปัญหาที่มีความทับถมต่อไปเรื่อย ๆ ท่านประธานสภาที่เคารพ ประเทศไทย
ของเรานั้นมีพื้นที่ที่ติดกับแนวชายแดนทั้งสิ้น ๓๒ จังหวัด กล่าวคือ ทิศเหนือติดกับ
สหภาพพม่าและประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวซึ่งมีทั้งสิ้น ๑๐ จังหวัด
กล่าวคือ จังหวัดระนอง จังหวัดชุมพร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัด
กาญจนบุรี จังหวัดตาก จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดเชียงราย ทิศใต้
ติดกับประเทศมาเลเซียซึ่งอยู่ทางใต้สุดคือ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ซึ่งมีจังหวัดที่ติด
พรมแดนทั้งสิ้น ๔ จังหวัดคือ สตูล สงขลา ยะลา และนราธิวาส ทิศตะวันออกติดกับ
ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและกัมพูชาซึ่งมีทั้งสิ้น ๗ จังหวัด คือ
อุบลราชธานี ศรีสะเกษ สุรินทร์ บุรีรัมย์ สระแก้ว จันทบุรี และตราด และทิศตะวันตก
ติดกับประเทศสหภาพพม่า และทิศตะวันออกติดกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาวและกัมพูชา ท่านประธานสภาที่เคารพ จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นที่ผมได้กล่าว
เมื่อข้างต้นจะเห็นได้ว่าขณะนี้มีความจำเป็น อย่างยิ่งที่สภาแห่งนี้จะต้องมีคณะกรรมการ
กิจการชายแดนไทยเกิดขึ้น เนื่องจากว่าในทุกสมัยที่มีการเลือกตั้งหรือในทุกสมัยที่มี
สภาผู้แทนราษฎรที่ดี ที่มีสภานิติบัญญัติที่ดี ท่านจะเห็นได้ว่ก็จะได้มีการตั้งคณะกรรมการ
เพื่อศึกษาปัญหาชายแดนเกือบทุกครั้ง ผมจึงขอสงวนแล้วก็ขอเรียนต่อท่านประธานสภา
ให้ทราบว่า ขอให้สภาแห่งนี้ได้มีการพิจารณา เพื่อเพิ่มคณะกรรมการกิจการชายแดนไทย
ในข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรฉบับนี้ด้วย -----

๑๘๑

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กมลมาศ ๗๗/๑

และหากสภาแห่งนี้ได้เห็นชอบตามข้อเสนอของผมเพื่อให้มีคณะกรรมการกิจการชายแดนไทยแล้วขอให้คณะกรรมการได้แก้ไขใน (๖/๑) หน้า ๑๕ โดยตัดข้อความที่เขียนว่า (๖/๑) คณะกรรมการความมั่นคงแห่งรัฐ มีอำนาจหน้าที่กระทำการ พิจารณา สอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับกิจการชายแดนและความมั่นคงแห่งรัฐ โดยผมขอเสนอว่าหากสภาแห่งนี้ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบที่จะเพิ่มให้มีคณะกรรมการกิจการชายแดนไทยแล้ว ขอให้คณะกรรมการได้ตัดข้อความใน (๖/๑) ที่ระบุว่า กิจการชายแดนออกไป ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอประเด็นนี้นะครับ มีท่านใดจะอภิปรายไหมครับ กรรมการจะชี้แจงใช่ไหมครับ เชิญอาจารย์พีรพันธุ์ครับ

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผมพีรพันธุ์ พาลุสุข ขอชี้แจงเพิ่มเติมในฐานะกรรมการเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น เหตุผลของคณะกรรมการนะครับ ในจำนวนของคณะกรรมการทั้ง ๒ ฝ่าย ไม่ว่าจะ เป็นฝ่ายข้างน้อยหรือข้างมาก ก็มีความเห็นในตอนต้นว่าจะต้องมีอยู่ ๓๒ คณะ แต่ผมจำได้ ในการประชุมหลายครั้งนะครับว่า ๓๒ คณะนี้จะมีคณะไหนบ้าง ถ้าเราจะจำกัดตัวเองอยู่แค่ ๓๒ คณะ มันก็คงจะไม่ยากครับที่จะดูตามร่างที่มีการยกเข้ามาแล้วก็ลอกจำนวนเหล่านั้น โดยไม่ต้องเพิ่มเติมอะไรขึ้นมา แต่ว่าในที่ประชุมนั้นกรรมการหลายท่านก็ได้อภิปรายว่ามันมีภารกิจใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น มีหลายเรื่องที่ยังเกิดขึ้นและอยู่นอกเหนือตามร่างที่ได้เสนอ ขึ้นมานะครับ เพราะฉะนั้นในงานของคณะกรรมการมันควรที่จะมีภารกิจที่มันจะก้าวหน้ากัน ออกไปมากกว่านั้นอีก อย่างเช่น ในเรื่องขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ถึงแม้จะมีหลายท่าน บอกว่า องค์กรตามรัฐธรรมนูญนี้สภาจะไปตรวจสอบไม่ได้ แต่เราก็ตรวจสอบกฎหมายแล้วว่า สภาห้ามตรวจสอบคณะกรรมการองค์กรอิสระ แต่เขาไม่ได้ห้ามที่จะไปตรวจสอบตัวองค์กร หรือสำนักงานเลขาขององค์กร เพราะองค์กรเหล่านี้ยังต้องเสนอรายงานต่อสภา อยู่เป็นประจำทุกปี เพราะฉะนั้นมันก็น่าจะแยกส่วนกันได้ ยังมีอีกหลายองค์กร องค์กรมหาชน

๑๘๒

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

กมธมาศ ๗๗/๒

เหมือนกัน กองทุนต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่มาก รัฐวิสาหกิจก็เช่นเดียวกัน มีเรื่องของความมั่นคงครับ ในเรื่องของความมั่นคงขณะนี้มันมีแนวคิดใหม่ที่นักวิชาการหลายท่านได้พยายามเสนอว่า ถ้าเราพูดถึงเรื่องความมั่นคงปัจจุบันนี้ถ้าเราจำกัดตัวเองอยู่แค่เรื่องความมั่นคงทางทหาร เราก็จะมีความคิดที่จะจำกัดกรอบอยู่มากครับ ถ้าท่านมีโอกาสไปร่วมประชุมในเรื่องของ องค์การระหว่างประเทศ ท่านประธานครับ ผมเพิ่งกลับจากการประชุมไอพียู (IPU) มา เขาก็มีการตั้ง คณะกรรมาธิการเกี่ยวกับเรื่องความมั่นคงขึ้นมาเช่นเดียวกัน แต่ว่าในเรื่องความมั่นคงของเขานั้น เขาไม่ได้จำกัดตัวเองอยู่แค่เรื่องความมั่นคงทางทหาร เขาพูดถึงเรื่องความมั่นคงทางเศรษฐกิจ พูดถึงเรื่องความมั่นคงทางสังคม แม้กระทั่งพูดถึงเรื่องความมั่นคงทางประชาธิปไตยซึ่งเป็น กระแสของโลกอยู่ เพราะฉะนั้นการที่เราจะมีคณะกรรมาธิการเรื่องของความมั่นคงแล้วก็พิจารณา เรื่องเหล่านี้ให้มัน ชัดเจนยิ่งขึ้น ก็น่าจะเป็นประโยชน์นะครับ ในเรื่องเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ ซึ่งมันเกิดอยู่บ่อยมาก ผมเพิ่งได้รับข่าวเอสเอ็มเอส (SMS) เมื่อตอน ๖ โมง วันนี้เกิดฝนตก พายุพัด พายุไซโคลนยักษ์หล่นทับคนเสียชีวิตอีกแล้ว เหตุการณ์อย่างนี้มันเกิดขึ้นบ่อยมาก เพราะฉะนั้นถ้าจะมีคณะกรรมาธิการสักชุดหนึ่งมาดูแลเรื่องการบรรเทาสาธารณภัย และภัยธรรมชาติ ไม่ใช่ไปรอให้มันเกิดขึ้นแล้วก็ไปเที่ยวแจกข้าวของกันอยู่ทุกวัน ๆ อย่างนี้ มันก็จะไม่ทันเหตุการณ์ แต่ถ้ามีเรื่องขึ้นมาอย่างนี้มันก็น่าจะเป็นประโยชน์ แต่เนื่องจาก คณะกรรมาธิการนั้นได้ไปจำกัดตัวเองอยู่ที่ ๓๒ คณะ

(ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ผมขออนุญาตประท้วงครับ ท่านประธาน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

คุณกุเทพประท้วงอะไรครับ

๑๘๓

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

กมธมาศ ๗๗/๓

ร้อยโท กุเทพ ไส้กระจำง (ศรีสะเกษ) : ขออนุญาตประท้วงนะครึบ กระผม
กุเทพ ไส้กระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคพลังประชาชน ขออนุญาต
ประท้วงท่านประธานอีกครั้งหนึ่ง -----

- ๗๘/๑

คือถ้าเราจะปล่อยให้กรรมการมาตอบที่ไม่ตรงประเด็นแบบนี้มันไม่มีทางจะบริหารเวลาได้ เมื่อสักครู่ที่ท่านสมาชิกผู้แปรญัตติแปรในกรณีจะตั้งคณะกรรมการกิจการชายแดน ผมก็เข้าใจว่าท่านกรรมการจะมาตอบประเด็นนั้น แต่ที่ท่านมาตอบประเด็นทั่วไปหมด ซึ่งผมคิดว่ามันอยู่นอกประเด็น ถ้าผมไม่ประท้วงเหมือนกับว่าผมไม่รักษามาตรฐาน เมื่อสักครู่ผมประท้วงสมาชิกที่อยู่ชีกประชาธิปไตย วันนี้ผมต้องประท้วงอีกเพราะท่านไม่ฟังเลยว่าคุณสมาชิกอภิปรายเรื่องอะไร และท่านประธานเมื่อสักครู่ที่ท่านเป็นคนตรงประเด็น ท่านก็หวังว่าท่านที่ขึ้นมาชี้แจงต้องชี้แจงประเด็นที่ท่านนั่งมุดตีนอภิปรายว่าท่านเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอย่างไร นี่ท่านไปไล่เอาคณะกรรมการทั้งหมดอย่างนี้เวลาสภามันเสียไป เพราะผมได้ฟังหลายครั้งแล้ว ประเด็นมันอยู่ตรงนี้ครับท่าน ผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่า ต้องให้กรรมการตอบให้ตรงประเด็นและเวลาจะได้กระชับ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณกฤเทพครับ ผมวินิจฉัยนะครับ ก็ต้องขอความกรุณากรรมการได้ตอบคำถามตรงตามที่คุณส่งวนคำแปรญัตติไว้ นะครับ ส่งวนความเห็นไว้ ขอความกรุณาอาจารย์พีรพันธุ์ รวบรวมด้วยครับ

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข (กรรมการ) : ขอพระคุณท่านประธานครับ ก็กำลังจะไปถึงจุดนั้นพอดี เพียงแต่ผมขอย้อนนิดหนึ่งเพื่อให้เกิดความเข้าใจนะครับ ฉะนั้นเมื่อลิมิต (Limit) ไว้ที่ ๓๒ คณะแล้วก็เดินหน้ากันไปตามนั้น บัดนี้ได้มีผู้ขอส่งวนคำแปรญัตติเพิ่มขึ้นมาครับ ซึ่งท่านจะสังเกตว่าผู้ส่งวนคำแปรญัตตินั้น คณะกรรมการที่ท่านส่งวนไม่ใช่คณะกรรมการที่อยู่ใน ๓๒ คณะ เป็นเรื่องใหม่เลยครับ เป็นคณะกรรมการกิจการชายแดน คณะกรรมการกิจการชาวไทยโพ้นทะเล คณะกรรมการส่งเสริมราคาพืชผลเกษตรกรรมและคณะกรรมการแก้ไขปัญหาหนี้สินแห่งชาติ เป็นเรื่องใหม่มันอยู่นอกเหนือ ๓๒ คณะ ฉะนั้นคณะกรรมการก็เห็นว่าขอให้ท่านที่ส่งวนเหล่านี้ได้มาชี้แจงต่อที่ประชุม และถ้าหากที่ประชุมเห็นด้วยกับผู้ส่งวนคำแปรญัตติ มันก็จะเป็นผลทำให้จำนวนคณะกรรมการเพิ่มขึ้น ถ้ามันเพิ่มขึ้นแบบนี้แล้วการที่ไปลิมิตไว้กับตัวเองว่าอยู่ที่ ๓๒ คณะก็อาจจะเป็นปัญหา ซึ่งอันนี้ก็คงจะขึ้นกับ

๑๘๕

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

พระราชวรณ ๗๘/๒

ท่านประธานว่าในการขอมตินั้นท่านจะขออย่างไร ถ้าไปลิมิทไว้แค่ ๓๒ คณะ ไม่เปิดเลยนะครับ แต่ว่าถ้าที่ประชุมนี้เห็นด้วยว่าที่สงวนไว้ ๓-๔ ท่าน มันน่าจะมี เพราะฉะนั้นมันจะเกิน ๓๒ คณะ เพราะฉะนั้นการลงมติตรงนี้ก็คงจะต้องหารือกันกับที่ประชุมต่อไปว่าจะทำอย่างไรครับ
ขอบคุณท่านประธานครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณหมอวงศ์พาดพิงหรืออะไรครับ

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม (พิชณูโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์วงศ์ เดชกิจวิกรม ประชาธิปัตย์ พิชณูโลก พอดีเมื่อสักครู่นี้มีการอภิปรายคือ ท่านนั่งมุดตีน ขออนุญาตเอ่ยนาม ใน (๒/๑) ซึ่งมันเกิน (๒๙) ผมเลยขออนุญาตกลับมา (๒๙) นิดหนึ่งครับท่านประธาน เนื่องจากว่า (๒๙) ว่าด้วยคณะกรรมการการสาธารณสุขนั้น กรรมการได้มีการเปลี่ยนแปลง ผมจะขอใช้สิทธิตรงนี้ก็กลับมาที่ (๒๙) ในกรณี ที่คณะกรรมการได้มีการเปลี่ยนแปลงในข้อที่ว่าด้วยคณะกรรมการการสาธารณสุข ซึ่งทางคณะกรรมการได้เปลี่ยนแปลงแก้ไขเขียนออกมาสั้น ๆ ดังนี้ครับ ท่านเขียนไว้ว่า คณะกรรมการการสาธารณสุข มีอำนาจหน้าที่กระทำการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการแพทย์และการสาธารณสุข ซึ่งตรงนี้

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ผมต้องขอคุณหมอยังคงอย่างนั้นครับ ขอให้ผู้สงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายไปจนจบก่อนครับ แล้วเดี๋ยวเราก็มาอภิปรายในส่วนที่คณะกรรมการแก้ไขกันที่หลังนะครับ เดี่ยวต่อจาก อีก ๓ ท่าน ขอความกรุณาด้วยครับ ต่อไปเชิญนายแพทย์ชลน่าน ศรีแก้วครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์ชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน พรรคพลังประชาชน กระผมได้แปรญัตติ ในข้อ ๘๒ (๒๙) เรื่องของคณะกรรมการการสาธารณสุข ผมขออนุญาตอ่าน ท่านประธานครับ คณะกรรมการการสาธารณสุข มีอำนาจหน้าที่กระทำการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษา เรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับ คำแปรญัตตินะครับ ----- - ๗๘/๑

การแพทย์ การสาธารณสุข ในด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสุขภาพ ตลอดจนการพัฒนาสุขภาพอนามัยของประชาชนและชุมชน ซึ่งคำแปรญัตติของผมนั้นทางท่านกรรมาธิการไม่เห็นด้วย แล้วไปขอแก้ไขในส่วนของกรรมาธิการเป็นอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมาธิการแก้ไขตามร่างใน (๒๙) ของข้อ ๘๒ ขออนุญาตท่านประธานนะครับ กรรมาธิการแก้ไขเป็น คณะกรรมาธิการการสาธารณสุข มีหน้าที่กระทำการพิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการแพทย์และการสาธารณสุข นอกนั้นตัดออกหมดเลย ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเองสงวนคำแปรญัตติของผมไว้เพื่อมากราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกสภาแห่งนี้เพื่อช่วยพิจารณาว่า คำแปรญัตติของผม น่าจะเป็นความหมายที่ครอบคลุมเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมาธิการการสาธารณสุข โดยแท้ที่จริงแล้วผมคิดว่าคณะกรรมาธิการส่วนใหญ่มีความเห็นคล้ายกับผม เพราะว่า ได้เพิ่มคำว่า การแพทย์และการสาธารณสุข เข้าไป แล้วตัดถ้อยคำข้างหลังออกทั้งหมด ท่านประธานที่เคารพครับ ในเรื่องของการแพทย์ การสาธารณสุขมีหลายมิติมาก แต่มิติที่เรายอมรับว่าเป็น ๔ มิติใหญ่ ๆ ที่จะมาดูแลสุขภาพของพี่น้องประชาชน ไม่ว่าจะเป็นร่างกาย จิตใจ จิตวิญญาณ และสังคมมันต้องครอบคลุมทั้ง ๔ ด้านก็คือ เรื่องของการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสุขภาพ ผมเองยังคงร่างเดิมไว้เรื่องของการพัฒนาสุขภาพอนามัยของพี่น้องประชาชนและชุมชน เพราะความหมายของคำว่า สาธารณสุข โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันนี้เราได้ทำพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ ออกมา ซึ่งได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่สมัยรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณที่ผ่านเข้ามาสู่ คณะกรรมาธิการ แล้วก็ทาง สนช. (สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) ได้ให้ความเห็นชอบแล้วก็กฎหมายประกาศใช้แล้ว ท่านประธานครับ เนื้อหาตรงนั้นส่วนใหญ่มุ่งเน้นวิถีสุขภาพทางด้านชุมชนและสังคมร่วมด้วย ท่านประธานครับ ความหมายของอำนาจหน้าที่ตรงนี้เองเขียนลักษณะอย่างนี้ คนที่มาทำงานในฐานะเป็นกรรมาธิการก็มีความชัดเจนในเรื่องบทบาทและหน้าที่ ไม่ว่าจะเป็นไปสืบสวน ศึกษาในเรื่องของการส่งเสริมสุขภาพ เรื่องการป้องกันโรค การดูแลรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสุขภาพ ตลอดจนบริบท

๑๘๗

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

กุลนิษฐ์ ๗๙/๒

เรื่องการพัฒนาสุขภาพด้านต่าง ๆ ไม่เฉพาะระบบสุขภาพ ภาพรวมทั้งหมดที่เป็นองค์รวมที่เกี่ยวข้องกัน เพราะฉะนั้นผมเองก็กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ถ้าคำแปรญัตติของผมเองสามารถที่จะช่วยสภาแห่งนี้ ช่วยคณะกรรมการการสาธารณสุขได้ไปทำหน้าที่อย่างครบถ้วน ไม่มีข้อสงสัยหรือไม่มีการแปรความที่ขาดหายไปนี้ ก็กราบเรียนท่านประธานไปยังท่านประธานคณะกรรมการ แล้วก็ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่านโปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบกับคำแปรญัตติของผมด้วยจะเป็นพระคุณอย่างสูงครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญกรรมการครับ เชิญนายแพทย์วรงค์ครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม (พิชณูโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดพิชณูโลก ผมเห็นการเขียนร่างของทางคณะกรรมการในมาตรา ๘๒ (๒๙) นี้ผมจำเป็นที่จะต้องให้คำแนะนำและพร้อมทั้งแสดงความเห็นผ่านประธานไปยังคณะกรรมการ เหตุผลที่ผมต้องพูดอย่างนี้ เนื่องจากว่างานทางด้านสาธารณสุขเป็นงานวิชาการ การที่เราจะถกเถียงว่า จะต้องใช้คำพูดว่า การแพทย์และสาธารณสุข แล้วใช้เสียงข้างมากยกมือนั้นไม่ได้ ผมกำลังจะชี้ให้เห็นว่า ถ้าท่านเอาไฮโดรเจน ๒ ตัว กับออกซิเจนมาภายใต้อุณหภูมิที่เหมาะสมจะได้เป็นน้ำ ไม่มีทางที่จะใช้เสียงส่วนใหญ่ในการโหวตว่าให้ไฮโดรเจน ๒ ตัว บวกออกซิเจน ๑ ตัวไปเป็นโซเดียมคลอไรด์ (Sodium chloride) เหมือนกันครับ ตรงนี้ท่านเขียนไว้ว่า พิจารณา สอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการแพทย์และการสาธารณสุข และหมายเหตุว่า ทุกด้าน คำว่าการแพทย์และการสาธารณสุข มันเป็นคำโบราณครับ คือ บุคลากรทางด้านสายแพทย์หรือพยาบาลสมัยก่อน หรือแม้แต่คนทั่ว ๆ ไปเวลาพูดถึงงานสาธารณสุขก็จะพูดถึงเรื่องงานการแพทย์และงานสาธารณสุข พยาบาลก็จะถามว่างานการพยาบาลและสาธารณสุขได้ไหม ทันตแพทย์ก็จะถามว่าเป็นงานทันตกรรมและงานสาธารณสุขได้ไหม ดังนั้นผมถือว่าเป็นความผิดพลาดอย่างมหันต์ที่ทางคณะกรรมการ เติมคำว่า การแพทย์และการสาธารณสุข

ผมจะซื้ออย่างนั้นนะครับว่า ในหลาย ๆ ครั้งที่เราไปประชุมร่วมกับบุคลากรทางด้านสาธารณสุข เราก็จะติดปากว่า ขณะนี้สังคมไทยขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์ หรือขณะนี้สังคมไทยขาดบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข เราถูกประท้วงตลอดครับ เขาบอกว่า สังคมไทยไม่ได้ขาดแต่แพทย์ ขาดพยาบาลด้วย ขาดเภสัชกรด้วย ขาดทันตแพทย์ด้วย จนกระทั่งมีการเรียกร้องว่าอย่าเรียกว่า บุคลากรทางการแพทย์ ให้ใช้ คำว่า บุคลากรทางด้านสาธารณสุข หรือ บุคลากรทางด้านสุขภาพ แล้วแต่แต่ส่วนใหญ่แล้วขณะนี้นักวิชาการส่วนใหญ่จะแนะนำให้ใช้คำว่า บุคลากรทางด้านสาธารณสุข ดังนั้นบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการการสาธารณสุขที่คณะกรรมการเขียนอย่างนี้ เขียนไม่ได้นะครับ ท่านอาจจะยอมตัดคำว่า การแพทย์ ออก อาจจะเขียนคำว่า มีอำนาจหน้าที่กระทำการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการสาธารณสุข แต่ถ้าเขียนแค่นี้ไม่ได้เหมือนกัน ถ้าออกไปแค่นี้คนในสังคมจะเห็นว่า คณะกรรมการการสาธารณสุขมีความรู้เรื่องสาธารณสุขแค่นี้เองหรือ เพราะท่านก็รู้อยู่แล้วว่า งานสาธารณสุขอย่างที่คุณหมอชลอนานพูดนี้ครอบคลุมงาน ๔ ด้าน ท่านก็ควรจะทำงาน ๔ ด้านไปขยายงาน ๔ ด้านก็คือ งานส่งเสริมสุขภาพ งานป้องกันโรค งานฟื้นฟูสุขภาพ และงานรักษาพยาบาล ผมต้องย้ำตรงนี้นะครับว่าที่ผมได้ลำดับงานส่งเสริมสุขภาพ งานป้องกันโรค งานฟื้นฟูสุขภาพ และงานรักษาพยาบาล ถ้าท่านไปพูดคำว่า งานสาธารณสุข นั้นครอบคลุมไปด้วยเรื่องรักษาพยาบาล ส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค ฟื้นฟูสุขภาพ ก็จะถูกนักวิชาการทางด้านสาธารณสุขตำหนิครับ เนื่องจากว่าขณะนี้แนวโน้มของกระแสสังคมต้องการให้เน้นการส่งเสริม ป้องกัน มากกว่าการรักษาพยาบาล ดังนั้นแค่การเรียงลำดับก็มีความหมายทางด้านสาธารณสุข ดังนั้นอยากจะฝากเรียนท่านประธานไปยังคณะกรรมการว่า ให้ท่านตัดคำว่า การแพทย์ ออก แล้วให้ใช้คำว่า การสาธารณสุข ครอบคลุมในด้านส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค ฟื้นฟูสุขภาพ และการรักษาพยาบาล ซึ่งจะครอบคลุมงานทั้งหมดทางด้านสุขภาพหรือสาธารณสุขทั้งหมดและถูกต้องตามหลักวิชาการครับ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญกรรมการครับ

นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม นายแพทย์วรรณรัตน์ ชาญนุกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา
พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา กรรมการ ในนามของคณะกรรมการใคร่ขออนุญาต
เรียนชี้แจงให้ท่าน ส.ส. ผู้ทรงเกียรติผู้ที่ได้อภิปรายเมื่อครั้งที่ ๒ ท่านน่าจะทราบว่า ตามที่
ท่านนายแพทย์ชลน่านได้ขอแปรญัตติไว้จากตามที่ทางคณะกรรมการส่วนใหญ่ได้พิจารณา
แปรญัตติจากร่างเดิม ขออนุญาตอ่านร่างเดิมนะครับว่า คณะกรรมการสาธารณสุข
มีอำนาจหน้าที่กระทำการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการแพทย์
และการสาธารณสุข การรักษาพยาบาล การส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพอนามัยของ
ประชาชนและชุมชน ซึ่งโดยหลักแล้วการให้บริการสุขภาพหรือการแพทย์นั้นมีองค์ประกอบ
๔ องค์ประกอบอย่างที่ว่า ๒ ท่านได้กล่าวไปแล้ว ก่อนการเจ็บไข้ได้ป่วยก็มี ๒ องค์ประกอบหลัก
คือ การป้องกันโรค และการส่งเสริมสุขภาพหรือการสร้างเสริมสุขภาพ ถ้าเจ็บป่วยแล้วก็มี
๒ องค์ประกอบหลักอีกคือ การรักษาพยาบาล ถ้าการรักษาพยาบาลหายก็แล้วไป ถ้าหายแล้ว
ยังมีความพิการหลงเหลืออยู่ก็กลายเป็นฟื้นฟูสมรรถภาพหรือฟื้นฟูสุขภาพ ตามที่
ท่าน ส.ส. ท่านนายแพทย์ชลน่านได้แปรญัตติเพิ่มเติมมาจริง ๆ แล้วไม่ผิดครับ ถูกต้อง
แต่คณะกรรมการเห็นว่า คำว่า การแพทย์ นั้นมันก็ครอบคลุมทั้ง ๔ องค์ประกอบอยู่แล้ว
แล้วทำไมไม่ตัดสาธารณสุข การสาธารณสุขก็มีหลายองค์ประกอบของมัน มีหลายองค์ประกอบ
เช่น การสุขภาพสิ่งแวดล้อม การสุขภาพอาหาร การอนามัยแม่และเด็ก การวางแผน
ครอบครัวเหล่านี้เป็นต้น ถ้าเราจะเขียนรายละเอียดมันจะมีรายละเอียดเยอะ เราจะเขียน
คำว่า การแพทย์และการสาธารณสุข ครอบคลุมอยู่แล้ว แล้วถามว่าทำไมไม่เกี่ยวกับการพยาบาล
ไม่เกี่ยวกับการทันตกรรม เภสัชกรรม มันก็จะเยอะแยะไปอีก ดังนั้นคำว่า การแพทย์
นั้นครอบคลุมไปอีกทั้ง ๔ องค์ประกอบแล้ว แล้วครอบคลุมทั้ง ๓ มิติ ทั้งการวิจัย การวิจัย
(Research) ศึกษาหาความรู้ องค์ความรู้ใหม่ทั้งการเทรนนิ่ง (Training) การศึกษาอบรมครับ

๑๙๐

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ณัฐวัฒน์ ๘๐/๓

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การถ่ายทอดความรู้และการให้บริการ ทั้ง ๓ มิติและ ๔ องค์ประกอบ
มันครอบคลุมเรื่องการแพทย์เรียบร้อยแล้ว และการสาธารณสุขพูดคำเดียวก็ครอบคลุมได้
ทุก ๆ มิติที่เกี่ยวกับการสาธารณสุข เพราะฉะนั้นกรมการจึงมีความเห็นที่ใช้คำว่า การแพทย์
และสาธารณสุข นั้นครอบคลุมหมดทุกอย่างแล้วไม่มีความจำเป็นต้องอธิบายรายละเอียด
เพิ่มเติม เพราะเราจะอธิบายรายละเอียดเพิ่มเติมนั้นมันจะยืดยาว จะฟุ่มเฟือยเกินไป
กรมการก็เลยใช้คำพูดสั้น ๆ ว่า มีอำนาจหน้าที่กระทำกิจการ พิจารณาสอบสวน หรือ
ศึกษาเรื่องใด ๆ เกี่ยวกับการแพทย์และสาธารณสุข ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

คุณหมอวงศ์ครับ

๑๙๑

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

นิรรา ๘๑/๑

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายแพทย์วงศ์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก ผมขออนุญาต
กราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังคณะกรรมการ ผมเข้าใจดีว่าคำพูดที่ว่า การแพทย์
และสาธารณสุขเป็นคำที่ใช้กันติดปาก แต่มันเป็นคำโบราณครับท่าน วันนี้สังคมแนวโน้ม
ในเรื่องการดูแลสุขภาพของประชาชนมันเปลี่ยนไปเยอะ มีการเรียกร้องจากนักวิชาการ
ทางด้านสุขภาพหรือนักวิชาการทางด้านสาธารณสุขพยายามไม่ให้ใช้คำว่า การแพทย์
ให้ใช้คำว่า การสาธารณสุข อย่างเดียว เพราะว่าขณะนี้บุคลากรทุกอาชีพในด้านสาธารณสุข
ของประเทศนั้นมีคุณค่าและมีความสำคัญเท่า ๆ กัน ไม่ว่าจะ เป็นพยาบาล เป็นเภสัชกร
เป็นเจ้าของที่อนามัยล้วนมีความสำคัญเท่า ๆ กัน แต่ผมเข้าใจดีครับว่าท่านก็เป็นแพทย์
รุ่นผู้ใหญ่และอาจจะคุ้นคำนี้จริง ๆ คุ้นคำว่า การแพทย์และสาธารณสุข แต่วันนี้เขากำลัง
เปลี่ยนแปลงไม่ให้ใช้คำนี้เพื่อกำลังจะยกฐานะทุกวิชาชีพในการดูแลสุขภาพอย่างเท่าเทียม
และเสมอภาค ทีนี้ผมต้องข้านะครับ อย่าให้ปล่อยหลุดออกไปนะครับ ขอให้ตัดคำว่า
การแพทย์ ทิ้ง และท่านจะขยายคำว่า ส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค ฟื้นฟูสุขภาพและ
การรักษาพยาบาล จะขยายหรือไม่ขยาย อันนี้อยู่ที่ท่าน ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญนายแพทย์วรรณรัตน์ครับ

นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นายแพทย์วรรณรัตน์ ชาญนุกูล ขออนุญาตเพิ่มเติมนะครับ คำว่า การแพทย์
สาธารณสุข นั้นความจริงแล้วไม่ใช่คำเก่า นะครับ เป็นคำที่คงใช้อยู่ในวงการแพทย์ แม้แต่
พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติก็ยังใช้คำว่า การแพทย์และสาธารณสุข อยู่ นะครับ ขอขอบคุณครับ
ท่านประธาน

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
นายแพทย์ชลน่านครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์ชลน่าน
ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน จังหวัดน่าน ต้องขออภัยท่านประธานจริง ๆ

๑๙๒

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

นิวกา ๘๑/๒

ที่ต้องแสดงความคิดเห็น จริง ๆ ผมไม่อยากจะคำว่า นายแพทย์ หรอกครับท่านประธาน ผมเองได้แปรญัตติเอาไว้ สาเหตุที่ยังคงเชื่อว่า คณะกรรมการการสาธารณสุข เอาไว้ ซึ่งจริง ๆ ผมอยากเปลี่ยนมาก แต่ผมไม่เปลี่ยนเนื่องจากว่าประเทศไทยเราเองภาคบริหาร ราชการแผ่นดินคือภาคฝ่ายบริหาร เขาใช้กระทรวงที่เขาไปดูแลยังใช้ชื่อว่ากระทรวง สาธารณสุขอยู่ ซึ่งถ้าแปลมิติของคำว่า สาธารณสุข ในทางวิชาการ ในทางนิยามแล้ว ความหมาย ต้องขออภัยท่านประธานครับที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษคือเรื่อง พับลิค เฮลท์ (Public health : สาธารณสุข) นี้ก็จะไปอีกมุมหนึ่ง เพียงแต่ว่าในสมัยก่อนเราอนุโลม ชื่อตามกระทรวง แต่ว่าภารกิจหน้าที่นี้มันเป็นอำนาจหน้าที่ของการแพทย์และการสาธารณสุข ผมเลยเขียนคำว่า การแพทย์ ลงไปในภารกิจหน้าที่ของคณะกรรมการไป ไม่ใช่ชื่อของคณะกรรมการครับเป็นภารกิจ ก็ขยายความออกมา ทั้ง ๔ ด้าน ที่นี้ถ้ากรรมการเองไปตัดร่างเดิมออกในเรื่องของการพัฒนาสุขภาพอนามัย ของประชาชนและชุมชน ตรงนี้ที่ทอดทิ้งหลายมิติออกไปโดยเฉพาะวิถีของชุมชน การดูแล สุขภาพจริง ๆ ชื่อควรจะเป็นคณะกรรมการสุขภาพด้วยซ้ำไป ความหมายกว้าง เรื่องของสุขภาพ เรื่องของเฮลท์ (Health) แต่ว่าเมืองไทยเรากระทรวงมันเป็นอย่างนี้อยู่ เมื่อเปลี่ยนชื่อกระทรวงไม่ได้ก็ต้องเอาตามนี้ก่อนไม่เป็นไร แต่สิ่งที่ผมอยากจะทำ กราบเรียนว่า การที่กรรมการไปตัดออกนะครับ ผมขออนุญาตใช้ ๒ ฐานนะนะครับ อภิปรายในสิ่งที่กรรมการแก้ไขด้วย และสิ่งที่ผมได้แปรญัตติแล้วก็สงวนความเห็น ไว้ด้วยก็คือว่า การพัฒนาสุขภาพอนามัยของประชาชนและชุมชนมันมีความเกี่ยวเนื่อง เชื่อมโยงกัน ผมอยากให้เห็นภาพรวมเป็นองค์รวมนะครับ สุขภาพไม่ใช่เฉพาะปัจเจกชน ในขณะนี้ต้องเป็นสุขภาพของชุมชนด้วย การดูแลสิ่งแวดล้อม การดูแลองค์ประกอบ อื่น ๆ มันก็อยู่ในนี้ทั้งหมด เพราะฉะนั้นผมเองต้องกราบเรียนกับท่านประธานผ่าน ไปยังกรรมการครับ ไม่ได้ถือว่าเป็นเรื่องชนะคะคานใด ๆ แต่มันเป็นเรื่องของ ความชัดเจนในการที่จะทำให้คณะกรรมการชุดนี้เขาเห็นภาระหน้าที่เขาอย่างชัดเจน ผากท่านประธานครับ ไม่อย่างนั้นสิ่งที่มันเกิดขึ้นอย่างจังหวัดน่านบ้านผมนี้ชื่อลูกขึ้นปลา

๑๙๓

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

นิรนา ๘๑/๓

ท่านประธานครับ เขาเขียนว่า เป็นลูกชิ้นปลากลายเอามาทำเป็นแกงจืดในงานศพ คนกิน ๓๐๐ คนนี้ป่วย ๒๐๐ คน ภาษาอังกฤษใช้คำว่า ท็อกซิน (Toxin) ต้องขออนุญาต ท่านประธานครับ ที่เกิดจากสิ่งที่ปนเปื้อนอยู่ในลูกชิ้นปลา ถามว่าลูกชิ้นปลานี้ ปลากลาย มีพิษหรือ ไม่มีครับ เราสงสัยว่ามันจะเป็นปลาปักเป้า จะทะเลหรือน้ำจืดเราไม่ว่า เทโทรโดท็อกซิน (Tetrodotoxin) ของปักเป้าทะเล ซึ่งมี ส.ส. เราหลายท่านให้ความสนใจ อยู่เป็นพิษมาก พิษรุนแรงกว่า แต่ปลาปักเป้าน้ำจืดนี้ แซกซิท็อกซิน (Saxitoxin) นี้ฤทธิ์ มันเบาบาง -----

- ๘๒/๑

พี่น้องบ้านหลวงผมนอนโรงพยาบาลคืนสองคืนเขาก็กลับบ้าน ลินชา ปากซา ตาแห้ง คอแห้ง หายใจไม่ออกครับท่านประธานครับ เหมือนโดนสารพิษเข้าไป แต่ตอนนี้ผมเองไม่กล้าหาใคร เพราะว่าเราเอาเศษที่เหลือไปตรวจมันไม่เจอครับ แต่อาการ อาการแสดงระบาศวิตถวมมันเข้าทุกอย่าง เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เองครับผมอยากจะยกตัวอย่างให้ท่านประธานได้เห็นภาพรวมมันเกี่ยวกับวิถีชุมชน วิถีประชาชนเขาด้วย ก็ฝากท่านประธานไปยังท่านประธาน คณะกรรมการการสาธารณสุขซึ่งเป็นนายแพทย์ด้วยครับ ฝากไว้เถอะครับให้ความชัดเจน กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณสมบุญณ์ ท่านกรรมการจะตอบก่อนใช่ไหมครับ ขอคุณสมบุญณ์เกี่ยวกับเรื่องที่คุณคณะกรรมการแก้ไขใช่ไหมครับ เชิญคุณสมบุญณ์ครับ

นายสมบุญณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสมบุญณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ พอถึงมาตรานี้รู้สึกคึกคักขึ้นในสภาแห่งนี้ กว่าที่สมาชิกซึ่งจะรออภิปรายในหัวข้อของการแก้ไขก็ต้องใช้เวลาของกรรมการกันก่อน ผมว่าจริง ๆ แล้ว กรรมการน่าจะคุยกันให้จบกันเสียก่อนว่าเราจะเอากันเท่าไรดี เราจะเอาคณะไหนบ้าง ผมเชื่อว่าขณะนี้กรรมการเองยังไม่ลงตัวครับ ต่างพรรคก็อยากจะเอาคณะนี้เข้ามา พรรคเดียวกันก็บอกอยากเอาคณะโน้นเข้ามา เรื่องจริงครับท่านประธาน ผมรู้ว่าขณะนี้มีการตั้งธงว่าจะต้องเอา ๓๕ คณะ หรืออาจจะเอา ๓๖ คณะ เอาคณะไหนบ้าง พรรคประชาธิปัตย์ เราก็เสนอว่าเอา ๓๒ คณะเดิม ทางกรรมการก็บอกว่าเอา ๓๒ คณะที่แก้ไขใหม่แล้วกัน รวมกับของที่แปรญัตติอีกสัก ๓ คน หรือ ๔ คนเข้ามาเป็น ๓๕ คณะ ๓๖ คณะ เพราะอ้างว่า รัฐธรรมนูญมันบังคับ รัฐธรรมนูญมันเผด็จการ ท่านครับ เราก็เกิดมาจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้แหละครับ ไม่ควรจะไปโทษที่มาของมัน ถู่ว่าที่มาเป็นสิ่งที่มีความคุณ ท่านจะตั้งเท่าไร ก็ตั้งเถอะครับ แต่เราขอให้สิ่งที่เกิดขึ้นมันเกิดกับพี่น้องประชาชนจริง ๆ ผมจะพูดถึง ๓๒ คณะเดิม แล้วก็ ๓๒ คณะใหม่ครับ อยากแสดงความคิดเห็นให้กรรมการและ

๑๙๕

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

เบญจมาภรณ์ ๘๒/๒

เพื่อสมาชิกได้พิจารณา ๓๒ คณะเดิมมาเป็น ๓๒ คณะใหม่ มีการยุบคณะกรรมการ การกีฬาไปวกับคณะกรรมการการท่องเที่ยว ยุบคณะกรรมการติดตามผลการปฏิบัติ ตามมติของสภาผู้แทนราษฎรไปรวมกับคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร ยุบสื่อมวลชน ไปรวมกับคณะกรรมการพัฒนาการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน ไปเพิ่ม คณะกรรมการกิจการองค์กรตามรัฐธรรมนูญ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน และกองทุน ไปเพิ่มคณะกรรมการป้องกันภัยธรรมชาติ ไปเพิ่มคณะกรรมการมั่นคงชายแดน ท่านประธานครับ ผมไปดูที่เราพยายามตั้งคณะกรรมการกันโดยยึดอะไรบ้าง ก็ไปดูว่า มีการยึดตามกระทรวง มีการเปลี่ยนกระทรวงกันทั้งหมดเป็น ๒๐ กระทรวงเมื่อในสมัย รัฐบาลของนายกรัฐมนตรีทักษิณ ผมไปดูแล้วคณะกรรมการทั้ง ๓๒ คณะมีครบครัน มีครบทุกกระทรวง ตั้งแต่สำนักนายกรัฐมนตรีไปจนถึงกระทรวงศึกษาธิการ ท่านประธานครับ มีภารกิจ เช่น กิจการสภาผู้แทนราษฎร คุ่มครองผู้บริโภค

(นายสถาพร มณีรัตน์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณสถาพรประท้วงอะไรครับ

นายสถาพร มณีรัตน์ (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สถาพร มณีรัตน์ พรรคพลังประชาชน จังหวัดลำพูน ผมขอประท้วงท่านประธานครับ คือตอนนี้ผม ก็เป็นผู้แปรญัตติคนหนึ่งที่กำลังแปรญัตติที่จะอภิปรายจำนวนคณะกรรมการ และขณะนี้ เป็นเรื่องของการแปรญัตติของหมอล้านาน เรื่องของคณะกรรมการการสาธารณสุข แต่ท่านประธานก็ปล่อยให้สมาชิกบางคนก็ได้แปรญัตติ บางคนก็ไม่ได้แปรญัตติได้อภิปราย ซึ่งจะทำให้เสียเวลา เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้มันชัดว่าคนที่ตั้งใจแปรญัตติคือคนที่จะต้อง ได้สิทธิก่อนเพราะมีความตั้งใจอย่างแรงกล้า ตรงนี้ต่างหากครับท่านประธาน

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ทราบแล้วครับ เชิญนั่งลงครับ ก่อนที่ผมจะเปิดโอกาสให้คุณสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล

๑๙๖

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

เบญจมาภรณ์ ๘๒/๓

อภิปรายนะครับ ก็ได้ถามคุณสมบุรณ์ว่าขอให้อภิปรายในส่วนที่คณะกรรมการแก้ไข
ซึ่งเป็นสิทธิโดยชอบธรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนจะอภิปรายได้ -----

- ๘๓/๑

๑๙๗

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สายชล ๘๓/๑

ซึ่งก็คิดว่าคุณสมบุรณ์จะอภิปรายในเรื่องที่คุณหมอชลอนานได้ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ แต่ปรากฏว่าคุณสมบุรณ์พูดถึงการแก้ไขในเรื่องอื่น แต่อย่างไรก็ตามผมขออนุญาตอย่างนี้โดยขออนุญาตคุณสมบุรณ์ก่อน ให้ผู้ที่เสนอคำแปรญัตติได้อภิปรายให้จบนะครับ แล้วเดี๋ยวผมก็จะเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกท่านที่ต้องการอภิปรายในเรื่องที่คณะกรรมการการแก้ไขได้อภิปรายกันทุกคนครับ ต้องขอความกรุณาคุณสมบุรณ์รอสักนิดนะครับ แล้วเดี๋ยวจะเรียนเชิญให้ลุกขึ้นมาเป็นคนแรกครับ ท่านกรรมาธิการ คุณหมอประสงค์ บุรณ์พงศ์ ได้ตอบสิ่งที่คุณหมอทั้ง ๒ ท่านได้อภิปรายไปเมื่อกี้ละครับ

นายประสงค์ บุรณ์พงศ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์ประสงค์ บุรณ์พงศ์ ส.ส. นครพนม ในฐานะประธานคณะกรรมการครับ กระผมได้รับฟังการอภิปรายของคุณหมอชลอนาน ขออภัยที่เอ่ยนาม คุณหมอมวงศ์ก็มีเหตุผลรายละเอียดที่น่ารับฟังครับ ส่วนท่านวรรณรัตน์นั้นท่านก็มีเจตนาที่ถูกต้อง ท่านเป็นกรรมาธิการท่านบอกว่า การแพทย์ การสาธารณสุขก็ครอบคลุมแล้ว แต่ว่าเมื่อฟังดูแล้วก็น่าจะส่งเสริมในการที่จะเพิ่มเติมรายละเอียดอีกมากมายนะครับ แล้วก็ทั้งการแพทย์ การสาธารณสุขไว้หมดก็คงจะเป็นประโยชน์ไม่ใช่เฉพาะกรรมาธิการเท่านั้น คงจะขยายความไปถึงประชาชนด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าเพื่อไม่ให้เสียเวลาในการที่จะมาโหวตอะไรกัน ผมขอเสนอคณะกรรมการสาธารณสุขดังนี้ครับ ก็มีอำนาจหน้าที่ กระทำกิจการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการแพทย์ ไม่ตัดการแพทย์ การสาธารณสุข ในด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค รักษาพยาบาล การฟื้นฟูสุขภาพตลอดจนการพัฒนาสุขภาพอนามัยของประชาชนและชุมชนให้ใหม่ครับ เอาอย่างนี้ ดีไหม เห็นด้วยไหมครับ ท่านวงศ์ครับ ถ้าอย่างนั้นก็ไม่ต้องโหวตนะครับ อันนี้ก็ขอผ่านไปเลยขอบคุณครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ต่อไปก็จะเป็นผู้สงวนคำแปรญัตติท่านต่อไปคุณสถาพร มณีรัตน์ ครับ

๑๙๘

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สายชล ๘๓/๓

นายสถาพร มณีรัตน์ (ลำพูน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
สถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน จังหวัดลำพูน กระผม
ขอแปรญัตติในข้อ ๘๒ ตามความในวรรคหนึ่ง แก้ความในวรรคหนึ่ง และเพิ่มความเป็น
(๓๓) (๓๔) และ (๓๕) ในข้อ ๘๒ ดังนี้

ข้อ ๘๒ ให้สภาตั้งคณะกรรมการสามัญขึ้นสามสิบห้าคณะ แต่ละคณะ
ประกอบด้วยกรรมการมีจำนวนสิบห้าคน โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังนี้ ซึ่งประเด็นนี้ผมจะ
ขออนุญาตอภิปรายเพื่อผ่านไปยังท่านกรรมาธิการวิสามัญยกร่างข้อบังคับการประชุม
สภาผู้แทนราษฎรและเพื่อนสมาชิกอันทรงเกียรติ ซึ่งยุทธศาสตร์นี้กระผมเรียกว่า กุ้งฝอย
ตกปลากระพง ท่านประธานที่เคารพครับ คณะกรรมการที่ผมเสนอขึ้น ๓ คณะนั้น
ประกอบไปด้วย

(๓๓) คณะกรรมการตรวจสอบองค์กฤษฎีระตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ
มีอำนาจหน้าที่กระทำการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับองค์กฤษฎีระ
ตามรัฐธรรมนูญ ได้แก่ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน คณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

(๓๔) คณะกรรมการติดตามและตรวจสอบกองทุนตามบทบัญญัติ
ของกฎหมาย มีอำนาจหน้าที่กระทำการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับ
กองทุนต่าง ๆ ที่จัดตั้งตามบทบัญญัติของกฎหมาย

(๓๕) คณะกรรมการติดตามและตรวจสอบรัฐวิสาหกิจ มีอำนาจหน้าที่
กระทำการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งตาม
กฎหมาย

๑๙๙

๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

จิรุษ ๘๔/๑

ท่านประธานที่เคารพ ทั้ง ๓ คณะที่ผมขอเพิ่มนั้น ถ้าดูจำนวนงบประมาณที่สภาแห่งนี้ ได้อนุมัติมีเงินจำนวนหลายแสนล้านบาท ท่านประธานครับ ผมเองนั้นคิดว่า คณะกรรมการ ๓๕ คณะนั้นถือว่าพอเหมาะพอควรกับยุคสมัยของบ้านนี้เมืองนี้ ยามที่กฎหมายรัฐธรรมนูญ กำลังถกเถียงกันอยู่ว่ามาจากเผด็จการจะแก้หรือไม่แก้ ท่านประธานครับ ผมเองเป็นสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรมาหลายสมัย สมัยนี้น้อยเนื้อต่ำใจ เหลือเกินในการที่จะเข้าไปสู่องค์กรต่าง ๆ ที่พี่น้องประชาชนของผมตั้งความหวังไว้ เราจำเป็นที่จะต้องเข้ามาพิจารณาถึงเนื้อหาสาระอย่างแท้จริงครับ ไม่ควรใช้อารมณ์ ในการพิจารณาประกอบ เราควรใช้สติใช้ความสมานฉันท์ และความต้องการของ พี่น้องประชาชนเป็นหลัก ผมเข้าใจครับว่ากรรมการแต่ละคณะที่ตั้งขึ้นนั้นจำเป็นต้องมี งบประมาณที่เพิ่มขึ้น จำต้องมีวัสดุ อุปกรณ์เจ้าหน้าที่ที่เพิ่มขึ้น ที่กระผมอุปมาอุปไมย เป็นกุ่มฝอยตกปลาจะพงนั้น เนื่องจากว่าคณะกรรมการแต่ละชุดถ้าเราเอาสาระ กันจริง ๆ มาพูด ๑ คณะมีคณะอนุกรรมการหลายสิบคณะครับ ซึ่งคณะอนุกรรมการ เหล่านั้นก็มีความจำเป็นที่จะต้องใช้วัสดุ อุปกรณ์ ห้องประชุมเหมือนกัน แต่ถ้าเรามี ๓๕ คณะ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ว่าคณะอนุกรรมการหรือประเด็นปัญหาต่าง ๆ จะได้รับการแก้ไขครับ หลายคนท้วงติงว่า คณะกรรมการตรวจสอบองค์กรอิสระตามกฎหมาย รัฐธรรมนูญนั้น เราจะผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒ ผมเองนั้นก็ยังแปลกใจว่า แล้วทำไมองค์กรอิสระเหล่านั้นมารายงานสภา ถ้าเรามีอำนาจตรวจสอบไม่ได้ เขาก็เป็น องค์กรอิสระที่ไม่ต้องกลับมาสภา ตรงนี้เป็นประเด็นวินิจฉัยที่เราเองก็ทำทายเหมือนกัน เราไม่ใช่ไปตรวจสอบคำวินิจฉัยขององค์กรอิสระ แต่เราอยากจะทำว่าองค์กรอิสระ เหล่านั้นได้งบประมาณแผ่นดิน ได้มีการวัดผล ประเมินผล ได้มีการกระทำการใด ๆ บริสุทธิ์โปร่งใสหรือเปล่า วันนี้เรากำลังสงสัยขององค์กรอิสระหลายองค์กรครับ ที่ผ่านมานั้น เราก็ยังสงสัยไม่ว่า กกต. (คณะกรรมการการเลือกตั้ง) สตง. (สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน) ไม่ว่า ป.ป.ช. (คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ไม่ว่า ผู้ตรวจการแผ่นดิน ซึ่งยังมีที่มาที่ยังงุดงิดกันอยู่ ตรงนี้ต่างหากครับท่านประธานที่เคารพ

ที่เราคิดว่าสภาคงจะมีส่วนตรวจสอบด้วย แต่ถ้าคณะกรรมการยกกว้างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่าไม่มีใครเป็นประธานคณะกรรมการคณะนี้ ผมสมัครเองครับ ผมสมัครเองในการเป็นประธานคณะกรรมการชุดนี้ เพราะนี่คือการตรวจสอบที่มีศักดิ์มีศรี เพราะเป็นองค์กรอิสระที่มีที่มาบอกว่าบริสุทธิ์ผุดผ่องสามารถชี้เป็นชี้ตายนักการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อเข้ามาแล้วต้องถูกตรวจสอบ ใบเหลือง ใบแดง ต้องแจ้งบัญชีทรัพย์สิน ติดที่ศาลากลางไม่พอ จ่ายไปให้ อบต. ด้วย เราถูกตรวจสอบ ประธานโทษ โลงใจังหมดแล้ว ขนก็เดินไม่เหลือแล้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเห็นหมด ลูกก็คน เมียก็คน มีทรัพย์สินเท่าไร บางที่ชาวบ้านยังสงสัยอีกว่าผู้แทนราษฎรที่แจ้งทรัพย์สินนี้จริงหรือเปล่า นี่คือข้อเท็จจริงในสังคมปัจจุบัน แต่ในทางกลับกันผู้มีอำนาจในองค์กรเหล่านี้ผมไม่รู้ครับ ผมไม่รู้ว่าคุณมีที่มาบริสุทธิ์หรือเปล่า มีทรัพย์สินอย่างไร จ้างลูกตัวเองเป็นเลขานุการหรือเปล่า สิ่งเหล่านี้ต่างหากครับท่านประธาน ผมอยากจะใช้กลไกรัฐสภา กลไกสภาผู้แทนราษฎรชี้ได้ همینครั้งผู้แทนราษฎร เข้าไปใช้บทบาทของผู้แทนราษฎรไปตรวจสอบ ไปรู้ไปเห็นในองค์กรอิสระ นี่คือเหตุผลความจำเป็นที่ผมขออนุญาตสภาแห่งนี้ให้ความเมตตาในการที่จะรับคำแปรญัตติของผม ซึ่งผมอุปมาแล้วว่ากึ่งฝอยตกปลากะพง เราใช้คณะกรรมการ ๑ คณะตรวจสอบสิ่งเหล่านี้อาจจะประหยัดงบประมาณและหรืออาจจะรู้ในสิ่งที่พี่น้องประชาชนไม่รู้ก็ได้

๒๐๑

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

วันทนา ๘๕/๑

ประการที่ ๒ ที่ผมขออนุญาตแปรญัตติในการตั้งคณะกรรมการติดตาม และตรวจสอบกองทุนตามบทบัญญัติของกฎหมาย ท่านประธานที่เคารพ จากการจัด รวบรวมกองทุนต่าง ๆ ที่รัฐบาลอยู่ในกำกับเงินอุดหนุนงบประมาณ ปรากฏว่ารวบรวม เป็นร้อยละกว่ากองทุนครบท่านประธาน มีเงินที่อยู่ในกองทุนนั้นมากกว่างบประมาณ ในแผ่นดินเสียอีก เป็นกองทุนที่สะสมครบ ผมยกตัวอย่างเช่น กองทุนสงเคราะห์เกษตรกร ซึ่งรัฐบาลแต่ละปี อย่างปี ๒๕๕๐ เราอุดหนุนให้กองทุนต่าง ๆ เหล่านี้ กองทุนสงเคราะห์ เกษตรกรอุดหนุนให้ปีละ ๕๐๐ ล้านบาทครับ แล้วมีเงินสะสมอยู่ในกองทุนนี้เป็นจำนวน มหาศาล แต่เราไม่ทราบเลยว่ากองทุนเหล่านี้เอาเงินไปใช้อะไรบ้าง กองทุนหมุนเวียน โรงงานเภสัชกรรมทหารอุดหนุนให้ปีละ ๑๐ ล้านบาท กองทุนหมุนเวียนโรงงานฟอกหนัง ๑๒๐ ล้านบาท กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ๕๐ ล้านบาท กองทุนจัดสวัสดิการ สังคม ๔๕๐ ล้านบาท กองทุนคุ้มครองเด็ก ๖๐ ล้านบาท กองทุนสนับสนุนคนพิการ พิ้นฟูคนพิการ ๖๐ ล้านบาท กองทุนผู้สูงอายุ ๖๐ ล้านบาท กองทุนจัดรูปที่ดิน ๑๓๐ ล้านบาท กองทุนพัฒนาสหกรณ์ ๕๐๐ ล้านบาท กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ๕๐๐ ล้านบาท กองทุน โครงสร้างการผลิตเกษตรกรและเพิ่มขีดความสามารถ การแข่งขันของประเทศด้านเกษตรกร ๑๐๐ ล้านบาท กองทุนส่งเสริมการค้าระหว่าง ประเทศ ๔๕๐ ล้านบาท และกองทุนอีกจำนวนมาก กองทุนเหล่านี้เป็นกองทุนภาษี แต่ไม่มีหน่วยงานใดไปตรวจสอบ มีแต่บอร์ด (Board) ข้าราชการระดับ ๑๐ ระดับ ๑๑ มีรถประจำตำแหน่ง มีเบี้ยประชุมครับ แต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อนุมัติเงินไปนี้ ยังโบกแท็กซี่เลยครับ ยังไม่มีห้องทำงานเลย วันนี้ผมจึงบอกว่าแม้แต่กองทุน กบข. ยังดีอยู่ นะครับ มีกองทุนชื่อประหลาด ๆ กองทุนจัดการซากดึกดำบรรพ์ แปลกนะครับ นี้ใช้งบเป็นร้อยละล้านบาทครับ กองทุนจัดการซากดึกดำบรรพ์ แล้วสิ่งที่ยังคาใจพี่น้อง ประชาชน กองทุน ประส. (องค์การปฏิรูประบบสถาบันการเงิน) ตอนลดค่าเงินบาท เมื่อปี ๒๕๔๐ แล้วเอาของแพงไปขายถูก เอาของถูกไปขายแพงนี้ยังคาใจประชาชน อยู่ นะครับ ประส. นี้ ถ้าเรามีคณะกรรมการกองทุนเหล่านี้จะได้มีที่ไปที่มา จะได้ว่า

๒๐๒

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

วันทนา ๘๕/๒

เงินเหล่านี้อยู่ที่ไหนบ้าง กองทุนประกันภัยตัวเองของเครื่องจักรรัฐวิสาหกิจ ผมเองนั้น เป็นอดีตพนักงานรัฐวิสาหกิจ รัฐวิสาหกิจแต่ละรัฐวิสาหกิจไม่ต้องไปพึ่งบริษัทประกันภัย ภายนอกครับ ตัดเองงบประมาณของตัวเองแล้วไปประกันภัยตัวเอง มีเงินหลายหมื่น ล้านบาท การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ปตท. (การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย) การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคควางสายพาดเสา มีเงินประกันแต่ไม่ใช้เงิน ของบริษัทประกัน เป็นงบประมาณที่เขากันออกนอกงบประมาณใช้จ่ายโดยอิสระเสรี ที่จะโยกเงินเหล่านี้ไปใช้อย่างไรก็ได้ โดยมีบอร์ดซึ่งเป็นข้าราชการระดับ ๑๐ ระดับ ๑๑ ดูแลอยู่ห่าง ๆ ครับ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพของรัฐวิสาหกิจ กองทุน กบข. ของข้าราชการ กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา กองทุนอ้อยและน้ำตาล กองทุนอุดหนุนเรื่องสงเคราะห์ สนวนยาง กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีเงินจำนวนมหาศาล กองทุน น้ำมันเชื้อเพลิงวันนี้เราเติมน้ำมันไปลิตรหนึ่งเขาหัก ๕๐ สตางค์ บาทสองบาท แล้วเอา ไปใช้อะไรนอกจากเบอร์ ๕ เราไม่รู้ครับ แทนที่กองทุนเหล่านี้จะมาช่วยกันถ้าเราเข้าไป ตรวจสอบ มาช่วยกันในการที่จะส่งเสริมพลังงานทดแทนโดยใช้เงินกองทุนเหล่านี้ เป็นประโยชน์ วันนี้ใครใช้เบอร์ ๕ ได้เงินทอน ๕,๐๐๐ บาท ผมก็ไม่รู้ว่าเท็จจริงนั้น เป็นอย่างไร ใครใช้บ้างผมอยากรู้ครับ ผมอยากตั้งข้อสงสัยกองทุนเหล่านี้ เพราะมี เงินจำนวนมากกว้างงบประมาณแผ่นดินนี้อีกครับท่าน นี่คือนี่สิ่งๆ ที่ผมเองนั้นตั้งอกตั้งใจ ที่จะขอแปรญัตติและสงวนคำแปรญัตติ -----

เชื่อมั่นว่าพวกเราที่มาจากพี่น้องประชาชนคงจะมีใจเป็นธรรมและเชื่อมั่นว่ากรรมาธิการที่นั่งอยู่ข้างบนนั้นคงจะมองออกกว่าการที่ได้แปรญัตตินั้นไม่ได้แปรเพื่อตัวเอง ทุกส่วนล้วนแต่ต้องการเห็นงบประมาณแผ่นดินและต้องการเห็นองค์การของรัฐสภาแห่งนี้มีความสง่างามครบถ้วนประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการอีกคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมาธิการรัฐวิสาหกิจ ท่านประธานที่เคารพ ท่านทราบไหมครับว่า ประเทศไทยนี้มีรัฐวิสาหกิจมากมายเหลือเกินครับ ทั้งตั้งโดยคณะปฏิวัติ ตั้งโดยรัฐบาล ตั้งโดยพระราชบัญญัติ ตั้งโดยมติคณะรัฐมนตรี มีทั้งหมด ๗๑ รัฐวิสาหกิจครับ สำนักงานรัฐมนตรีมีบริษัท อสมท มีโรงพิมพ์ตำรวจ กระทรวงกลาโหมนี้มีบริษัท อู่กรุงเทพ จำกัด กระทรวงการคลังครับ ซึ่งถือว่าเป็นมหาสมบัติของกระทรวงการคลัง มีรัฐวิสาหกิจที่อยู่ในกำกับ ๑๕ แห่งครับ โรงงานยาสูบ สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล โรงงานไฟ องค์กรสุรา บริษัทสหโรงแรม ธนาคารกรุงไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ธนาคารเพื่อการส่งออก ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย บริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย บรรษัทประกันภัยสินเชื่ออุตสาหกรรม บรรษัทธนรัักษ์พัฒนาอุตสาหกรรม ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ๑๕ แห่ง ท่านประธานครับ แล้วโครงสร้างของรัฐวิสาหกิจเหล่านี้เขียนล็อกไว้เลยครับว่า คนจะไปเป็นบอร์ดรัฐวิสาหกิจอย่างน้อยข้าราชการ ซี ๙ ผมถามว่า ข้าราชการ ซี ๙ กระทรวงการคลังวันนี้มีกี่คน แล้วบอร์ดอย่างต่ำนี้ละครับ บอร์ดรัฐวิสาหกิจอย่างต่ำนี้มีบอร์ดได้ประมาณ ๗ คน เบี้ยประชุมครั้งละ ๓๐,๐๐๐ บาท เดือนหนึ่งประชุม ๒ ครั้ง โบนัสต่างหาก หุ้นต่างหาก ทำไมสภาไม่คิดตรวจสอบครับ ทำไมสภาไม่คิดปกป้องผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชนโดยการตั้งคณะกรรมาธิการเหล่านี้ครับ ยังมีอีกนะครับ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีการกีฬาแห่งประเทศไทย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีการเคหะแห่งชาติ สำนักงานธนาคุณเคราะห์ หรือโรงรับจำนำ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ครับ มีองค์การส่งเสริมโคนม มีองค์การสวนยาง องค์กรตลาดเพื่อการเกษตร องค์กรสะพานปลา สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

๒๐๔

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

รัชนีพร ๘๖/๒

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณสถาพรไม่ต้องมาอ่านครบ ๗๑ หรือครบ เดียวหมดเวลาเสียก่อนครับ

นายสถาพร มณีรัตน์ (ลำพูน) : ผมเข้าใจท่านประธานที่ต้องการรักษาเวลา แต่ผมเองก็ต้องการรักษาผลประโยชน์ของสภาแห่งนี้เพื่อให้สภาแห่งนี้ได้รู้ข้อเท็จจริง บางประการครับ ซึ่งนานเหลือเกินเราไม่ได้มีเวลาอภิปรายในเนื้อหาสาระเหล่านี้ ท่านครับ บางทีเราเสียเวลาเรื่องที่ไม่เป็นเรื่องเยอะเหลือเกินครับ แต่เรื่องที่เป็นสาระขอโอกาสผมเถอะครับ ผมนั่งสภานี้ตั้งแต่เมื่อเข้าแล้วนะครับ เตรียมข้อมูลนานเหลือเกินครับ เพื่อโน้มน้าวให้ผู้แทนราษฎร ๔๘๐ คนเห็นผมครับ เพื่อเห็นว่าเราได้รับการผลประโยชน์ขององค์กร ถ้าให้เวลาผมน้อยนิดนี้เขาไม่เชื่อครับ เพราะทุกท่านมาจากพี่น้องประชาชน และกรรมาธิการนี้ วันนั้นเรียกผมไปชี้แจงก็ด้วยเวลาจำกัดเหมือนกัน ทำที่สุดนี้ครับท่านประธานครับ ด้วยความเคารพในสภาแห่งนี้ ผมเองเชื่อในเกียรติยศของพี่น้องสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ชิดเส้นได้อีกครั้งครับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และขออนุญาตท่านประธานคณะกรรมาธิการ และท่านกรรมาธิการวิสามัญกว้างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ถ้าเห็นว่าการสงวนคำแปรญัตติของกระผม ข้อ ๑ คือเพิ่มคณะกรรมาธิการขึ้นมาอีก ๓ คณะ เป็น ๓๕ คณะ ถ้าเห็นว่ามันสมควรพอเหมาะพอควรกับการที่จะได้เข้าไปทำงาน ซึ่งเชื่อว่าสภาแห่งนี้มีอายุ ๔ ปีก็ได้โปรดเถอะครับ และเชื่อว่า ๓ คณะกรรมาธิการที่ผมได้แปรญัตติ ผมมีความคิดเห็นว่าจะเป็นประโยชน์กับสภา จะเป็นประโยชน์กับรัฐบาล จะเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนมหาศาล และทำที่สุดผมเชื่อมั่นในเกียรติยศของสภาผู้แทนราษฎร ทั้ง ๔๘๐ คนว่าจะเชื่อในสิ่งที่ผมสงวนคำแปรญัตติและสนับสนุนตัวกระผม ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญนายแพทย์ประสงค์ บุรณพงศ์ ครับ

๒๐๕

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สุทธาทิพ ๘๗/๑

นายประสงค์ บุรณพงษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม ประสงค์ บุรณพงษ์ ส.ส. นครพนม ในฐานะประธานคณะกรรมการนะครับ ก็ต้องขอขอบพระคุณท่านผู้แปรรูปคดี ท่านสถาพร มณีรัตน์ ที่ท่านสงวนไว้ครับ พอดีก็ตรงกับความคิด แนวคิดของกรรมการเรานะครับ ผมก็กราบเรียนท่านผู้แปรรูปคดี แล้วก็ท่านสมาชิกท่านอื่น ๆ ที่มีความเห็นตรงกันว่าเราได้ใส่ไว้แล้วในรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ ท่านดูหน้า ๑๔ ใน (๒๑) เรามีคณะกรรมการกิจการองค์กรตามรัฐธรรมนูญ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และกองทุน มีอำนาจหน้าที่กระทำการพิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของหน่วยงานขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ การดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ รวมทั้งการบริหารจัดการขององค์การมหาชน และกองทุนก็คงจะเป็นคณะกรรมการที่ใหญ่มากนะครับ ไม่ใช่ ๓ คณะ เป็นคณะเดียวจึงเรียนท่านกรรมการผู้ทรงเกียรติได้ทราบครับ เรียนท่านสมาชิกผู้แปรรูปคดีได้ทราบครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้ผู้สงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายจบหมดแล้วนะครับ ต่อไปผมจะเปิดโอกาสให้ท่านสมาชิกทั่วไปได้อภิปรายในส่วนที่คณะกรรมการแก้ไขนะครับ ตามที่ผมได้จดเรียงลำดับไว้มีดังนี้ครับ คุณนริศ ขำนุรักษ์ คุณอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ คุณอรรถวิรัช สุวรรณภักดี คุณรังสิมา รอดรัศมี แล้วยกมือไว้เดี๋ยวผมก็จะจดเพิ่มตามลำดับไปนะครับ ขอเชิญคุณสมบุญ อุทัยเวียนกุล ที่เมื่อกี้ค้างอยู่ก่อนนะครับ

นายสมบุญ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนประธานสภาที่เคารพครับ กระผม นายสมบุญ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานที่ให้โอกาสได้แสดงความคิดเห็นในข้อ ๘๒ ของข้อบังคับในครั้งนี้ ดีใจที่มีเพื่อนสมาชิกบางท่านก็ประท้วงเนื่องจากจะขอเพิ่มคณะกรรมการขอเป็นประธานด้วยก็ดีใจด้วยครับ เป็นความก้าวหน้าของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรท่านประธานครับ เราดูภารกิจของคณะกรรมการต่อการทำหน้าที่ในกระทรวงต่าง ๆ

๒๐ กระทรวงนครรับ แล้วก็มีภารกิจที่เพิ่มเติม เช่น กิจการสภา การคุ้มครองผู้บริโภค ตำรวจ ฟอกเงิน รวมด้วยยาเสพติด หรือของ ป.ป.ช. เรื่องพัฒนาการเมือง สื่อมวลชน การมีส่วนร่วมของประชาชน แล้วก็ติดตามงบประมาณ ท่านครับ ผมก็ดูว่ากรรมการ เขาใช้วิธีไหนคิดกัน ผมคิดว่า ๑. ก็คือเขาเอาไปใส่ในกระทรวง กระทรวงมีภารกิจอะไรบ้าง ก็ใส่เข้าไป เช่น กระทรวงกลาโหมมีภารกิจอะไรบ้าง ก็ตั้งคณะกรรมการทหารขึ้นมา มีความมั่นคงชายแดนแห่งรัฐขึ้นมา กระทรวงการคลังก็ใส่คณะกรรมการเข้าไป ต่างประเทศก็มี ท่องเที่ยวและกีฬา ก็จับไป พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ก็เอาเด็ก สวัสดิการ สังคมเข้าไป ๒๐ กระทรวงครับ ก็มีครบ ทีนี้ภารกิจก่อนหน้านี้ครับ ท่องเที่ยวและกีฬา เป็นภารกิจแยกภารกิจกัน ก็มีคณะกรรมการการท่องเที่ยว ๑ คณะ คณะกรรมการ การกีฬา ๑ คณะ แต่ผลปรากฏว่าท่านกรรมการไม่รู้คิดกันอย่างไรเห็นมีกระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา ก็เลยเอาท่องเที่ยวและกีฬาไปจับต่อกันครับประธาน ต่อไปนี่ก็มีคณะกรรมการ การท่องเที่ยวและกีฬาต่อกันไป ท่านเป็นกรรมการการติดต่อหรืออย่างไรครับ ท่านรู้ไหมว่า กีฬา กับท่องเที่ยวมันไม่เหมือนกันครับ ขอขอบคุณท่านกรรมการถวิล ไพรสณฑ์ มากครับ ที่ท่านเข้าใจบทบาทของการกีฬากับการท่องเที่ยว แต่กรรมการบางท่านไม่รู้ครับ รู้แต่ว่านักกีฬาสามารถไปท่องเที่ยวได้ รู้แค่นั้นจริง ๆ ครับท่านประธาน กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬาขณะนี้พอเกิดขึ้นมาแล้ว ท่านประธานทราบไหมครับ มีคนเขาพูดกันทั่วประเทศเลยว่า การท่องเที่ยวเราเคยที่เจริญขึ้น ๆ อะเมซิ่ง ออฟ ไทยแลนด์ (Amazing of Thailand) ในสมัย ฯพณฯ ชวน หลีกภัย ทำรายได้เข้าประเทศเพิ่มขึ้นมาเรื่อย ๆ เป็นแสนล้านบาทแล้วตอนนี้ -----

๒๐๗

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สุภาภรณ์ ๘๘/๑

แต่พอเข้าไปสู่ระบบรัฐจากรัฐวิสาหกิจเป็นรัฐบาลดูแลควบคุม รายได้ไม่รู้เพิ่มขึ้นเท่าไร กีฬาครบท่านประธาน เป็นกิจกรรมที่เขาไปส่งเสริมสร้างสุขภาพให้กับประชาชนให้มีความแข็งแรงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สร้างวินัยให้คน สร้างความภาคภูมิใจให้กับประเทศชาติเมื่อส่งนักกีฬาไปแข่งขันแล้วได้รับรางวัลชนะเลิศเหมือนกับการท่องเที่ยวอยู่นิดเดียวท่านประธาน ก็คืออาจจะออกไปที่อื่น หรือใครเล่นกีฬาเก่งก็ไปเป็นกีฬาอาชีพ สร้างรายได้แค่นั้นเองครบท่านประธาน ท่านเคยเห็นมีการรายงานงบประมาณใหม่ครบ รายงานรายได้ของประเทศจากการกีฬามีที่บาทมันไม่มี เพราะฉะนั้นท่านประธานนี้ภาพผมเถอะครับ วันนี้กรรมการการท่องเที่ยวและการกีฬามานั่งกันเต็มเลย ผมเชิญโค้ช (Coach) ชาญวิทย์ ผลชีวิน มาด้วย โค้ชหรั่งครับ โค้ชฟุตบอล แต่พอดีวันนี้มีญาติที่จะพูดกันในคณะกรรมการ ๒ เรื่อง เรื่องแรกคือ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยการเอาเครื่องบินไปทำปะการังเทียมที่จังหวัดภูเก็ตแล้วเราจะไปทำที่พังงา ไปทำที่ตรังเพื่อให้นักท่องเที่ยวไปเที่ยวกัน ครูหรั่ง ชาญวิทย์ ผลชีวิน เป็นโค้ชแชมป์ของยุโรปครับ โค้ชยอดเยี่ยมแห่งเอเชีย ทำทีมฟุตบอลไทยได้เหรียญซีเกมส์ แก่ไม่รู้หรือเรื่องปะการังจะทำอย่างไร ที่นี้พอเราจะพูดถึงญาติที่ ๒ ก็คือ การสร้างนักกีฬาหรือนักกีฬาไทยโดนหลอกเนื่องจากมีสโมสรที่อังกฤษหลอกว่าไปแข่งแล้วจะเป็นตัวทีมสโมสรแต่ไม่ให้เงิน เราพอพูดตรงนี้ ส.ส. เฉลิมลักษณะ เก็บทรัพย์ เก่งทางด้านท่องเที่ยวแจะรู้เรื่องหรือครับ ท่านเอาอะไรคิด แต่ยังทันนะครับท่านที่ท่านจะเปลี่ยนแปลง ที่ยุบอีก ๑ คณะกรรมการครบท่านประธาน คณะกรรมการติดตามผลการปฏิบัติตามมติของสภาผู้แทนราษฎร ในขณะที่ท่านคิดว่าอันนี้เป็นเรื่องสภาก็เอาไปรวมกับคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎรแล้วกัน คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมรวมแล้วก็รวมอันนี้ไปอยู่ด้วยกัน แต่รู้ไหมท่านประธานเขาเอาอะไรไว้ คณะกรรมการติดตามการบริหารงบประมาณชี้ให้เราเห็นอะไรครบท่านประธาน เอาคณะกรรมการติดตามการบริหารงบประมาณไว้สำนักงบประมาณจะได้มานั่ง คุณทำไมให้ที่นี่ไปเท่าไร ต้องลงไปจังหวัดนี้ เพื่อผมจะได้เปอร์เซ็นต์ บริษัทผมจะได้ทำ อย่างนั้นหรือท่านประธาน สิ่งที่มีคุณค่าคุณไม่เอา แต่คุณเอาคิดว่ามันอาจจะเกิดประโยชน์กับคุณอย่างนั้นหรือครับ

๒๐๘

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สุภาภรณ์ ๘๘/๒

คณะกรรมการติดตามผลการปฏิบัติตามมติของสภาผู้แทนราษฎรคราวที่แล้วท่านวินัย
เสนเนียม ส.ส. จังหวัดสงขลา เป็นประธาน ผมเป็นเลขานุการครับท่านประธาน ท่านตั้งคณะ
อนุกรรมการติดตามช่วยเหลือผู้ประสบภัยสึนามิครับท่านประธาน รัฐบาลบอกว่า เด็กทุกคน
ที่เกิดปัญหา เราจะให้ทุนการศึกษาคนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ใครที่พ่อแม่เสียชีวิตถือเป็นเด็กกำพร้า
ให้ ๒๕,๐๐๐ บาท ก่อนวันเกิดสึนามิคือวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ เขาไปหลอกไว้ พอคลื่น
ซัดหายไปแล้ว คนตายตายไปแล้ว การเลือกตั้งเสร็จสิ้นแล้ว เงินไม่ถึงเด็ก ผมเป็นประธาน
ติดตามครับ ได้เงินช่วยเหลือเด็กทุนสึนามิจนได้ครบทุกคน สิ่งนี้มันเกิดประโยชน์กับพี่น้อง
ประชาชนท่านเอาไปรวม ไปยุบไว้ ทำไมคณะกรรมการติดตามการบริหารงบประมาณเอาไว้ละ
ท่านประธานครับ ท่านจะเอา ๓๒ คณะ ๓๕ คณะ ๓๖ คณะ หรือ ๔๘ คณะก็ได้ครับท่านประธาน
แต่ขอให้คิดอย่างเดียวคิดว่าทำให้เกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชนเถอะครับ เรากำลังห่วงกัน
มากกว่าขณะนี้การเมืองเป็นที่เอือมระอาของพี่น้องประชาชน สภาเราเราต้องยึดความเป็น
ผู้แทนราษฎรของเราทำหน้าที่ให้กับพี่น้องประชาชน ท่านครับ บางคณะที่ท่านตั้งขึ้นมา เช่น
ความมั่นคงแห่งรัฐ ท่านทราบไหมครับว่า จังหวัดชายแดนมีกี่จังหวัด มี ๓๐ จังหวัด แล้วเขารวม
จังหวัดปัตตานีเข้าไปด้วย เนื่องจากปัตตานีอาจจะไม่ติดชายแดน แต่ถือว่รวมเป็นจังหวัดอยู่ใน
ชายแดน อยู่ในคณะกรรมการทหารก็ได้ครับ ทำเป็นแค่ส่วนส่วนหนึ่งและการทำภารกิจ
ที่เกี่ยวกับความมั่นคงมันแยกออกมา ทำไม่ได้หรอกครับ มันต้องใช้การบูรณาการกัน -----

๒๐๙

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ประกาศลักษณะ ๘๙/๑

การป้องกันภัยครับ สาธารณภัยทั้งหลาย ตั้งคณะกรรมการเดียวไม่ได้เช่นเดียวกันครับ ท่านประธาน เหมือนที่ผมบอกว่า ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ ครับ ประเทศไทยมีคนตายกัน ๕,๐๐๐ กว่าคน สูญหายกัน ๓,๐๐๐ กว่าคน บาดเจ็บกันหมื่นกว่าคน ทั่วทั้งเอเชีย ทั่วทั้งโลก ตายกัน ๒ แสนกว่าคน เวลาเกิดเหตุการณ์ถามว่า คณะกรรมการคณะเดียวไปช่วยได้หรือครับ มันต้องช่วยกันทั้งหมดครับ เพราะฉะนั้นวันนี้ผมขอเรียนท่านประธานว่า ท่านจะเอาที่คณะก็ได้ครับท่านประธาน ท่านจะยึด ๓๒ คณะเดิมก็ได้ แต่ขอให้ท่านเลือกภารกิจที่คิดว่ามันเกิดประโยชน์ ผมมีอยู่ ๒ วิธีครับท่านประธานตอนนี้ ๑. ก็คืออาจจะเอาตามกรรมการที่ท่านกรรมการแก้ไขมาแล้ว ๓๒ คณะ หรือท่านจะเอา ๓๒ คณะก็ได้ ๓๓ คณะก็ได้ ๓๕ คณะก็ได้ หรือ ๔๘ คณะก็ได้ เพื่อบางที่ท่านอาจจะโดนบีบมาจาก พรรคการเมือง ตั้งเลยครับ แต่ขอให้เราลงมติกันแต่ละคณะกรรมการได้ใหม่ เช่น คณะกรรมการการยุติธรรมเอาใหม่ ถ้าเอาก็ลงคะแนนกันไป เอาให้ได้จนถึง ๓๕ คณะ หรือ ๔๘ คณะ มันจะเกิดประโยชน์จริง ๆ ก็ขอกราบเรียนว่า การอภิปรายในครั้งนี้อภิปรายด้วยความปรารถนาดีต่อพี่น้องประชาชนอยากให้เขาได้มีความสุขครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญนายแพทย์ประสงค์ บุรณพงศ์ ครับ

นายประสงค์ บุรณพงศ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายแพทย์ประสงค์ บุรณพงศ์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ผมต้องขอขอบพระคุณ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้อภิปรายอย่างกว้างขวางนะครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่า ในการพิจารณาของคณะกรรมการนี้เราพิจารณามีกฎ มีเกณฑ์โดยใช้หลักของปี ๒๕๔๔ เสร็จแล้วเราก็มีทั้งหมด ๓๒ ท่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งนั้น โดยทุกพรรคการเมือง เข้ามาร่วมกันทุกท่านคงทราบดีนะครับ แล้วก็กราบเรียนว่าได้พิจารณาโดยสุจริตไม่มีใครมาบีบบังคับ เรามองเสมอไปที่ประชาชน เราต้องตอบประชาชนได้ สื่อมวลชนมาถามต้องตอบ ได้ว่าจะมีประโยชน์อะไร แต่ละท่านที่พูดในคณะกรรมการก็มีเหตุผล พูดที่สภาใหญ่ก็มี

๒๑๐

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ประกาศลักษณะ ๘๙/๒

เหตุผล แต่เราคงจะยึดถือตามหลักประชาธิปไตยนะครับ เมื่อมีเหตุผลแต่ละคนก็คงจะมีการมาลงมติกันว่าเอาอย่างไร แต่แน่นอนความเห็นทั้งหลายที่ท่านเสนอนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องเป็นสิ่งที่เราจะมาปฏิบัติด้วยครับ ทางกรรมาธิการพวกระดมและตอนประชุมก็รับฟังอยู่ตลอด แต่การรับฟังนั้นก็ต้องมีข้อสรุป ยกตัวอย่างว่า เรื่องการท่องเที่ยวและกีฬาที่ประชุมกรรมาธิการเรียนต่อท่านผู้ทรงเกียรติว่า เราก็ไม่เห็นเหมือนกันหมดนะครับ แต่โดยเหตุที่กระดมกรรมาธิการเรียนว่าเราประชุมมีกฎมีเกณฑ์ เมื่อเสียงส่วนใหญ่เห็นว่าจะต้องรวมก็รวมไป แต่ก็มีโอกาสที่จะยื่นญัตติสงวนมาพูดในที่นี้ได้ ถ้าที่ประชุมเห็นว่าแยกก็ต้องแยกครับ รวมก็ต้องรวมครับ นี่คือหลักประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนที่ประชุม ผู้ทรงเกียรติ ผู้ที่กล่าวถึงอีกครั้งหนึ่งครับว่า กระดมทำโดยสุจริตใจนะครับ ไม่มีใครบีบคั้นทั้งสิ้น ไม่มีไบแอส (Bias : อคติ) ว่าจะได้ก็คณะไม่สำคัญ สำคัญตั้งเป้าไว้ว่าเราเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ สิ่งใดที่จะทำเพื่อประโยชน์กับประชาชนให้สูงสุดนั้นก็ต้องทำ เงินทองหามาได้ ถ้ามันจะต้องเพิ่มก็เพิ่ม ลดก็ลด อยู่ที่ที่ประชุมของส่วนรวมในคณะกรรมาธิการ แล้วก็ตัดสินใจโดยสภาใหญ่ี่ละครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณนริศ ขำนุรักษ์ ครับ คุณอภิชาติ การิกาญจน์ ครับ เมื่อคืนนี้ผมขออภัยครับ ไปเรียกเป็น
คุณอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ ครับ

นายอภิชาติ การิกาญจน์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระดม อภิชาติ การิกาญจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์จาก
จังหวัดนครศรีธรรมราช ผมมีเพียงประเด็นเดียวในข้อบังคับ ข้อ ๘๒ (๒๗) ในส่วนของ
คณะกรรมาธิการ การศึกษาครับ คณะกรรมาธิการไปขยายขอบเขตอำนาจหน้าที่ของ
คณะกรรมาธิการออกไปอีก ๒ ส่วน ซึ่งผมจะขออ่านนะครับ -----

๒๑๑

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

จกณอม ๙๐/๑

คณะกรรมการการศึกษา มีอำนาจหน้าที่กระทำการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษา เรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา และการพัฒนาการศึกษาของชาติ อันนี้เดิมนะครับ เดิมจะจบแค่นี้ ๒ ส่วนคือ เกี่ยวกับระบบจัดการศึกษาและการพัฒนาการศึกษาของชาติ คณะกรรมการเพิ่มเติมไปอีก ๒ ส่วน เป็น และการส่งเสริมวัฒนธรรมประชาธิปไตย รวมทั้งแนวทางการปรับฐานการเรียนรู้ของประชาชนสู่โลกยุคโลกาภิวัตน์ ผมขออนุญาต อ่านเหตุผลของคณะกรรมการประกอบนิตหนึ่งก่อนที่จะแสดงความคิดเห็น คณะกรรมการ ให้เหตุผลว่า เนื่องจากปัจจุบันปัญหาอันเนื่องมาจากความแตกต่างของแนวคิดทุนนิยม และแนวคิดต่อต้านทุนนิยมมีผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก จึงควรให้ คณะกรรมการศึกษามีภารกิจเพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวให้แก่ประชาชน ประเด็นของการเพิ่มเติมในส่วนของการส่งเสริมวัฒนธรรมประชาธิปไตย ผมคิดว่าเป็น ความจำเป็นภายใต้กระแสสังคมของเรา เราเปลี่ยนแปลงการปกครองมาตั้งแต่ปี ๒๔๗๕ แต่ผมคิดว่าวันนี้เรายังมีปัญหาในเรื่องการจัดการในเรื่องการเมืองอยู่หลายเรื่อง ทั้งการเมือง ในเชิงหลักการและการเมืองในเชิงกระบวนการ ความเข้าใจการเมืองในเชิงหลักการ ผมคิดว่านอกจากประชาชนส่วนใหญ่ยังต้องการการเรียนรู้ ต้องการการเข้าใจแล้ว ในบรรดา นักการเมืองก็เช่นเดียวกัน ผมคิดว่าความจำเป็นที่เราจะต้องทำความเข้าใจในเรื่องเหล่านี้ ตั้งแต่เบื้องต้นเป็นความสำคัญอย่างยิ่งครับ ตัวอย่างที่ผมจะเรียนท่านประธานก็คือ เราอยู่ในระบอบรัฐสภาแบบมีการอภิปราย มันมีหลักอยู่ ๓ เรื่องครับ เรื่องที่ ๑ การอภิปราย ในสภาผู้แทนราษฎรจะต้องอภิปรายบนข้อมูล บนข้อเท็จจริงที่จะมานำเสนอ เมื่อเรามี ข้อมูลแล้ว ประการที่ ๒ ก็คือการเสนอความคิดเห็นในสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเสนอ ข้อมูลที่ได้มาบนหลักของเหตุและผล แน่นนอนครับ เนื่องจากเป็นการแสดงความคิดเห็น ย่อมมีผลกระทบ ถ้าพูดดีก็พอใจ ถ้ามีการพูดแล้วกระทบกระทั่งกันก็ทำให้เกิดความไม่พอใจ มันจึงมี ข้อที่ ๓ ว่า เนื่องจากเป็นระบอบการอภิปราย ข้อที่ ๓ เลยเป็นเรื่องสำคัญว่า ทุกคนที่ทำหน้าที่ในสภาผู้แทนราษฎรจะต้องทำข้อนี้ให้ได้คือต้องให้อภัยในการทำหน้าที่ ของกันและกัน นี่เป็นตัวอย่างหนึ่งเท่านั้นเองในหมู่นักการเมือง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพี่น้อง

๒๑๒

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

จงถนอม ๙๐/๒

ประชาชนก็ยังมีหลายเรื่อง เช่น การพัฒนาประชาธิปไตยในเชิงกระบวนการ กระบวนการในการจัดการเลือกตั้ง กระบวนการในการไปใช้สิทธิ ใช้เสียงของพี่น้องประชาชน กระบวนการในการตัดสินใจทางการเมืองที่โปร่งใสเป็นธรรม ที่มีเหตุมีผล สิ่งเหล่านี้ต้องได้รับการดูแลซึ่งผมไม่ขัดข้อง แต่ประเด็นที่ ๒ ที่เพิ่มขึ้นมาที่เป็นการปรับฐานการเรียนรู้ของประชาชนสู่โลกยุคโลกาภิวัตน์ ผมคิดว่าเป็นเรื่องเข้าใจยาก ผมคิดว่าปัญหาของประชาชนชาวไทยไม่ใช่ปัญหาการเรียนรู้ เราพัฒนาการศึกษาเรามีการปฏิรูปมา ๒ ครั้งใหญ่ วันนี้คนมีการเรียนรู้ที่เพียงพอ มีความเข้าใจ มีดุลยพินิจในการใช้ชีวิต แต่ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้คนไม่ใช่เรื่องการเรียนรู้ เป็นปัญหาในเรื่องระบบการคิด ปัญหาในระบบการคิดกลายเป็นเรื่องที่เป็นปัญหาในสังคมไทย คนเรียนรู้เยอะ เรียนสูงแต่ตัดสินใจไม่ได้ว่าสิ่งไหนถูกต้องควรทำ สิ่งไหนไม่ถูกต้องไม่ควรทำ เราเรียนมากแต่ไม่สามารถตัดสินใจถึงความผิดชอบชั่วดีในสิ่งที่เราพบในชีวิต ผมจึงขอเสนอคณะกรรมการอย่างนี้นะครับว่า เพื่อให้เป็นผลในการไปดำเนินงานของคณะกรรมการการศึกษาอย่างแท้จริงจะปรับเป็นว่า รวมทั้งแนวทางการปรับฐานระบบคิดให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในโลกยุคโลกาภิวัตน์ ผมขอเสนอกรรมการนะครับ จากเดิมว่า -----

๒๑๓

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สิริพร ๙๑/๑

รวมทั้งแนวทางการปรับฐานการเรียนรู้ของประชาชนไปสู่โลกยุคโลกาภิวัตน์ เป็น รวมทั้งแนวทางการปรับฐานระบบคิดของประชาชนให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงทางสังคมในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งผมว่าน่าจะเป็นประโยชน์มากกว่า ปัญหาเรื่องระบบคิดเป็นปัญหาของคนทุกกลุ่มในสังคมของเรา คณะกรรมการจะได้ไปทำหน้าที่ว่าเราจะทำอย่างไรให้คนในสังคมซึ่งผมเชื่อวันนี้เขามีฐานความรู้ มีความรู้ มีความรอบรู้เพียงพอ แต่ระบบคิดจะทำอย่างไรให้คนในสังคมนี้คิดให้แตกต่าง คิดอย่างท้าทาย คิดอย่างสร้างสรรค์ แล้วก็คิดอย่างเชื่อมโยง ถ้าเรามีระบบคิด การมีความรู้ การมีข้อมูล การมีความรอบรู้ ยกกระดับขึ้นมาสู่การมีระบบคิดที่ดี จะนำไปสู่การตัดสินใจที่เชื่อว่าตัดสินใจได้ถูกต้องในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตอย่างรอบด้าน ผมไม่ได้แปรญัติแต่อยากจะเสนอความคิดเห็นเหล่านี้ผ่านไปยังคณะกรรมการ เพื่อขอปรับความคิดในเรื่องเหล่านี้ แล้วมันเป็นไปได้ในทางปฏิบัติที่น่าจะง่ายกว่าการที่ไปให้ความรู้กับคนซึ่งค่อนข้างจะลดระดับต่ำลงไปมากและยุ่งยากมากครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณนริศ ขำนุรักษ์ ครับ

นายนริศ ขำนุรักษ์ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ กรณีที่ท่านประธานได้เรียกชื่อผมเมื่อสักครู่ นะครับ ที่จริงผมเป็นคนสงวนความเห็นไว้แล้วก็ได้อภิปรายในข้อ ๘๒ ไปแล้ว เพื่อจะมีคนฟังอยู่ทางบ้านนี้กว่าผมไม่อยู่ในที่ประชุม แต่ว่าผมได้อภิปรายข้อนี้ไปก่อนหน้านี้อแล้วครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ก็ต้องขออภัยคุณนริศด้วยนะครับ ผมนึกว่าคุณนริศยังอยู่ แล้วก็มีชื่อที่ท่านรองสมศักดิ์ ผากไว้ ต่อไปคุณรังสีมา รอดรัศมี คุณอรรถวิชัย สุวรรณภักดี ตามลำดับที่เมื่อก็ได้พูดไว้

นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อรรถวิชัย สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขต ๔ พรรคประชาธิปัตย์ ผมมีประเด็นในเรื่องของตัวหนังสือที่เขียนผิด แต่ไม่แน่ใจว่า

๒๑๔

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สิริพร ๙๑/๒

ผิดโดยความตั้งใจหรือผิดโดยความประมาท ในข้อ ๘๒ (๒๑) เรื่อง การตั้งคณะกรรมการ
การพัฒนาการเมือง การสื่อสารมวลชน และการมีส่วนร่วมของประชาชน เข้าใจว่าเป็น
การนำเอา ๒ คณะกรรมการ ในเรื่องของการพัฒนาการเมืองและสื่อสารมวลชน
มารวมกัน แต่มีถ้อยคำอยู่คำหนึ่งที่ท่านตัดแล้วผมกังวลใจเหลือเกิน ของเดิมที่ประชาธิปไตย
เราพยายามที่จะสนับสนุนอยู่ใช้คำว่า เผยแพร่การเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ชิดเส้นใต้ ๕๐๐ ครั้งอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
แต่สิ่งที่ท่านแก้แล้วใน (๒๑) ท่านใช้คำว่า ส่งเสริมวิถีคิดและวิถีปฏิบัติที่เป็นประชาธิปไตย
ผมไม่ทราบว่าจะเกิดโดยความตั้งใจหรือความประมาทที่ตัดคำว่า อันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุข ท่านประธานครับ ระบบประชาธิปไตย และระบบประชาธิปไตย
ที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขนั้นมีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง และนี่เป็น
ความภาคภูมิใจของคนไทยทั้งประเทศ ที่เรามีระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุข ท่านลองดูนะครับ เพราะว่าในร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ท่านตัด
คำนี้ทิ้งไป ขอให้ท่านประธานช่วยชี้แจงในหัวข้อนี้ด้วยว่าเกิดโดยประมาทหรือเกิด
โดยตั้งใจ ขอให้ช่วยอธิบายนะครับ

อีกประเด็นหนึ่ง ใน (๒๖) (๒๗) ต่อเนื่อง (๒๖) นั้นใช้คำว่า เป็นเรื่องของ
คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม มีคำว่า วัฒนธรรมประชาธิปไตย
ที่ท่านต้องส่งเสริมอยู่ ชิดเส้นใต้ ๕๐๐ ครั้งในคำว่า วัฒนธรรมประชาธิปไตย ใน (๒๖)
ปรากฏว่า (๒๗) เรื่องของคณะกรรมการการศึกษาผู้สงวน ขอประทานโทษนะครับ
กรรมการเพิ่มมาบอกว่า ส่งเสริมวัฒนธรรมประชาธิปไตย -----

๒๑๕

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

พรมีมล ๙๒/๑

รวมทั้งแนวทางการปรับฐานการเรียนรู้ของประชาชนผู้โลกยุคโลกาภิวัตน์โดยให้เหตุผลว่า ปัจจุบันคนสับสนเรื่องแนวคิดทุนนิยม พูดก็ครั้งถึงครั้งว่า วันนี้มันมีแนวทางที่เกิดขึ้นใหม่ เรื่องของแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง แต่วันนี้ท่านยังติดอยู่แนวคิดทุนนิยม ผมย้อนกลับ วัฒนธรรมประชาธิปไตยนั้นเขามีอยู่แล้วใน (๒๖) ในชุดของคณะกรรมการการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ไม่มีความจำเป็นเลยครับที่ต้องมาเพิ่มเติมอีกใน (๒๗) ในเรื่องของ คณะกรรมการการศึกษาเพราะซ้ำซ้อนครับ ผมมี ๒ ประเด็นฝากเรียนท่านประธาน ช่วยตอบด้วยครับว่าที่หายไป คำว่า อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข นี้เกิดขึ้นโดยการประมาทถ้าประมาทก็แก้เสียแต่ถ้าตั้งใจต้องอธิบายครับ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณรังสิมา รอดรัศมี ครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน รังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสมุทรสงคราม ดิฉันอยู่พรรคประชาธิปัตย์ ท่าน ส.ส. สมบูรณ์ก็อยู่พรรคประชาธิปัตย์ แต่ความคิดมันไม่ตรงกัน แต่ประชาธิปัตย์เป็นพรรคที่เป็นประชาธิปไตยนะคะ เพราะฉะนั้นดิฉันก็อยากจะกราบเรียน ท่านประธานว่า ท่าน ส.ส. สมบูรณ์อยากให้มีความกรรมการ ๓๕ คณะ ๔๘ คณะ แต่ดิฉันไม่เห็นด้วย ดิฉันคิดว่าไม่ควรมีมากกว่า ๓๒ คณะ เพราะว่าการที่ควรมีนี่ดิฉันก็เห็นด้วย เพราะว่าปัจจุบันที่มีอยู่ท่านลองสังเกตดูสิคะ ดิฉันเคยอภิปรายไว้เมื่อวาระที่ ๑ ขนาดมีอยู่แค่ ๓๒ คณะ ห้องประชุมก็ไม่พอต้องมานั่งแย่งกัน แล้วส่วนใหญ่ก็ต้องมาประชุมวันพุธกับ วันพฤหัสบดีซึ่งตรงกับวันประชุมสภาใหญ่ ดิฉันจึงอยากจะเสนอแนะคะว่า ดิฉันไม่เห็นด้วย ที่จะให้คณะกรรมการมาประชุมในวันพุธกับวันพฤหัสบดีซึ่งตรงกับที่ประชุมสภาใหญ่ เพราะอะไรรู้ไหมคะ อันที่ ๑ ส.ส. ที่เป็นกรรมการบางคนเป็น ๒ คณะ วึ่งเห็นชื่อคณะนี้ เสร็จวิ่งไปเห็นชื่อคณะโน้นพอเสร็จบอกไม่ว่างเดี่ยวจะต้องเข้ามาประชุมสภาใหญ่ ห้องประชุมสภาใหญ่ก็ไม่มี ส.ส. ประชุมไม่พอนะคะ เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าถ้ามีมาก อย่างที่ ส.ส. สมบูรณ์เสนอนี่ดิฉันคิดว่าสิ้นเปลืองงบประมาณโดยใช้เหตุแล้วเจ้าหน้าที่

๒๑๖

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

พรมิมล ๙๓/๒

ก็ไม่เพียงพอต้องจ้างเจ้าหน้าที่เพิ่มมากขึ้น และดิฉันก็อยากจะกราบเรียนว่า การที่จะเป็น คณะกรรมการอะไรก็แล้วแต่ หรือแม้จะควรรวม อย่างเช่น คณะกรรมการการท่องเที่ยว คณะกรรมการการกีฬา แต่ถ้า ส.ส. ของเรามีจิตสำนึก มีความรับผิดชอบ มันต้องทำได้ ส.ส. นี้มันทำได้ทุกอย่างล่ะคะ สภากระเบียดย่นเรือรบทำได้หมด เพราะฉะนั้นดิฉันจึงอยากจะให้ทุกท่าน ถึงแม้จะรวมก็จะต้องทำให้ดีนะคะ แล้วก็ต้องศึกษาให้ตรงกับคณะกรรมการที่ท่านเป็น เพราะฉะนั้นดิฉันอยากจะให้มีน้อยกว่า ๓๒ คณะด้วยซ้ำไปคะ ขอขอบคุณคะ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เดี๋ยวนี้ขอมาทางชาวบ้านนะครับ คุณสุชาติ ลายน้ำเงิน ครับ

นายสุชาติ ลายน้ำเงิน (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุชาติ ลายน้ำเงิน พลังประชาชน เขต ๑ จังหวัดลพบุรี ก็ขอสนับสนุนนะครับ ที่จะตั้ง คณะกรรมการก็ได้อ่านหลายคณะแล้ว อ่านไปอ่านมาก็หั้งง หั้งเวียนหัว อันที่จริงแล้ว วันนี้เราต้องมองเรื่องจริง ต้องมองเรื่องระบบประชาธิปไตยกว่าเราจะได้ประชาธิปไตย แ่่งอำนาจมาจากเผด็จการนี้เลือดตาแทบกระเด็น พอวันนี้ประชาชนอยากจะมี ความหวัง เหลือเกินนะครับว่ากลับไปบ้านเขาถามว่าท่าน ส.ส. เป็นกรรมการคณะอะไร ได้เป็น ประธานใหม่ เป็นมากี่สมัยแล้ว ผมก็ตอบว่าผมเป็นมา ๓ สมัยประธานยังไปไม่ถึงหรอก ผมก็ บอกว่าอย่างนี้ท่านประธานครับ เพราะมันยังมีคนที่มากกว่าเราไปเป็นประธาน อาจจะไม่ตรงประเด็นนะครับ อารัมภทครับท่านประธาน ทำไมต้องพูดอย่างนี้ ที่ผมพูดอย่างนี้ เพราะสภาอันทรงเกียรติตรงนี้แหละครับที่จะมีคณะกรรมการท่านนั้นที่จะไปทำงาน ให้ประชาชนได้เอาไว้อัยตรวจสอบ เอาไว้อัยศึกษา เหตุผลที่ต้องเอามาศึกษาเพราะอะไร ท่านครับ -----

๒๑๗

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ยุพเยาว์ ๙๓/๑

ผมยกตัวอย่าง อย่างเมื่อกี้เพื่อนผมอธิบายแล้วกลับบ้านไปหรือเปล่านั้นก็ยังไม่รู้ สถานการณ์วีรชน ผมนั่งฟังอยู่น้ำตาแทบไหลแทนประชาชน บอกให้มีอีก ๓๕ คณะ คณะที่ ๑ นั่งอยู่ตรงนี้เพิ่งได้ยินว่า งบประมาณที่ไปอยู่ที่อื่นนะครับเป็นแสน ๆ ล้านบาท จริงครับผมเคยอยู่คณะกรรมการการแรงงานไปตรวจสอบเงินประกันสังคมไม่ได้ด้วยซ้ำไป เพราะเขาไปตั้งคณะขึ้นมา บอร์ดไปนั่งอย่างที่ท่านสภาพรูด ประชุมครั้งหนึ่ง ๓๐,๐๐๐ บาท เดือนหนึ่งประชุม ๒ ครั้ง ครั้งละ ๓๐,๐๐๐ บาท ๒ ครั้ง ๖๐,๐๐๐ บาท ท่านประธานครับ ผมเป็นผู้แทนราษฎรเงินเดือนแสนกว่าบาทโดนหักกักธนาคารไปเหลืออยู่ ๓๐,๐๐๐ บาท กลับไปบ้านงานศพ งานแต่ง งานบวชหมดแล้วครับ นี่ก็ความเป็นจริง วันนี้ผมเลยลุกมาสนับสนุนเพื่อนผมที่เสนอ ๓๕ คณะ เหตุผลที่ผมจะบอก ๓๕ คณะ คือ ๑. เหตุผลเขาดี คือเขาได้เพิ่มอีก ๓ คณะข้างท้าย ๑. เรื่องรัฐวิสาหกิจ ประเทศไทยรัฐวิสาหกิจไปอยู่ตรงไหนบ้าง ๒. ตรวจสอบเรื่ององค์กฤษฎีสนะครับผมว่าดี ทำไมผมถึงพูดว่าดี ท่านประธานครับ อำนาจสูงสุดก็อยู่ข้างบน ผมเลือกตั้งผมกลัวที่สุด กลัว กกต. ท่านประธานไม่กล้าพูด กลัวเหลือเกิน เขาบอกถ้าพูดมากโบแดง พูดน้อยหน่อยโบเหลือง พูดมาก ๆ ยุบพรรคเลย นี่แหละครับต้องเอาคนไปดูบ้างเขาจะได้กลัวครับ มันเหมือนพระครับ ผมยกตัวอย่าง พระถ้าเป็นเจ้าของวาสไปว่าเณรไม่ได้เลย และถ้าเณรไปบอกแม่มาด่าพระไม่ได้ครับท่านประธาน นี่มันก็เหมือนกัน วันนี้เราต้องมีคนไปดูองค์กฤษฎีสนะ ไปดูนะครับ ไม่ต้องไปตรวจสอบเขาหรอก ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาอย่างที่คุณผมอภิปรายไป ๑๕ คน เอา ๑๕ คนไปคอยกันไว้ว่าคุณอย่าเดินล้ำเส้นนะ คุณทำเพื่อประชาธิปไตย คนหนึ่งไปเดินหาเสียงมา ๑ คนต่อ ๑ เขต ๑๕๐,๐๐๐ คน ประชาชนให้เกียรติมาอยู่ในสภาผู้แทนราษฎร แต่โดนคน ๔-๕ คนกำชับไว้ว่า เฮ้ย มีเงื่อนงำนี่คือเหตุผลท่านประธานครับ ผมก็เลยเห็นว่าเห็นเพื่อนผมพูดดีแล้วไม่รู้อยู่ตรงไหนสนับสนุนไป ๓๕ คณะ อีกคณะหนึ่งที่เพื่อนผมพูดไว้ก็คือคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบกองทุน ตามบทบัญญัติของกฎหมาย ท่านประธานดูที่เมืองไทยหรือเปล่า กองทุนมีก็กองทุน คณะอื่นที่เพื่อน ๆ พูดมาดีหมดครับผมชื่นชมหมด แต่ผมยังชื่นชนเพื่อนผมคนที่พูดไว้เสนอไว้ ๓ คณะที่หลังนะครับ กองทุนในประเทศไทยมีไม่รู้ทำอะไร ท่านประธานครับ ไปตั้งกองทุน

๒๑๘

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ยุพเยาว์ ๙๓/๒

ทุกชนิด ๆ แล้วเอาบอร์ดไปนั่งหาประโยชน์ ซี ๙ ซี ๑๐ ต่อไปผู้ใช้งานอย่างพวกผมนี้เดินหน้าทำงานทั้งวันทั้งค่ำ ไม่มีโอกาสที่จะไปนั่งข้างบน ถ้าตั้งคณะนี้ขึ้นมาครั้นมาอยู่ในคณะกรรมการเชิญมาเป็นที่ปรึกษา ต่อไปคุณจะได้ไปสู้กับเขาได้ เหมือนสหภาพตั้ง ท่านประธานครับสหภาพตั้งให้แรงงานเพื่อไปตรวจสอบผู้บริหาร วันนี้ถ้าตั้งคณะกรรมการปุ๊บ เอาพวกนี้ไปตรวจสอบบอร์ด งบประมาณประเทศจะได้ชาวสะอาดขึ้น ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
กรรมการท่านอาจารย์ผู้สดี ตามไท

นางผู้สดี ตามไท (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉัน ผู้สดี ตามไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์นะคะ ในฐานะกรรมการขออนุญาตเรียนชี้แจงต่อข้อซักถาม แล้วก็ข้อสังเกตของสมาชิกซึ่งอภิปรายไปก่อนหน้านี้ถามถึงว่ามันเป็นความตั้งใจหรือเป็นอะไรที่ปรับเปลี่ยนข้อความในข้อ ๘๒ (๒๑) ซึ่งเราเขียนไว้ว่าไปเน้นในเรื่องวิถีคิดและวิถีปฏิบัติที่เป็นประชาธิปไตย ตรงนี้ไม่ได้หลงลืมไม่ได้ละเลย และไม่ได้อะไรแต่เป็นความตั้งใจอย่างยิ่ง ด้วยเหตุที่ว่าอันนี้แหละคะก็คือกรรมการคิดแล้วก็ถกสนทนารวมกันมากเหลือเกิน และเราบอกว่า นี่แหละคือหัวใจของการที่จะถูกพัฒนาให้สังคมนั้นเป็นประชาธิปไตยที่แท้จริง วิถีคิดตรงนี้แหละที่สำคัญและวิถีปฏิบัติตรงนี้แหละคะที่สำคัญ เราบอกว่าถ้าเราคิดว่าเราเป็นประชาธิปไตยจริงอะไรคะที่เป็นตัวบอก เป็นตัวชี้บ่ง ก็คือการที่เราจะต้องคิด เราจะต้องปฏิบัติในเรื่องของการเคารพคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์อย่างเสมอกัน เราจะต้องยอมรับในกติกาและกฎหมายที่เรา่วมกันกำหนดขึ้นมาในสังคม แล้วเราก็คงจะต้องเชื่อว่าอำนาจใด ๆ ก็แล้วแต่ต้องมีการตรวจสอบ มีการคานอำนาจ -----

๒๑๙

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ณัฐชนก ๙๔/๑

และเราก็มีทั้งเสียงข้างมากและเสียงข้างน้อย เราก็ต้องยอมรับในเสียงข้างมาก และเราก็ต้องฟังเสียงข้างน้อยด้วย หลักก็คือตัวอย่างนี้ล่ะคะ เวลาเราพูดถึงระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขนั้นถูกต้อง และเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญแล้วเรียบร้อย ดังนั้นตรงนี้ได้พูดถึงเรื่องของระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เรามีเขียนไว้ว่า การพิทักษ์รัฐธรรมนูญซึ่งหมายความรวมถึงสิ่งที่กล่าวไป แต่ตรงนี้หัวใจคือทำอย่างไรคณะกรรมการพัฒนาการเมือง รวมถึงการสื่อสารมวลชน แล้วก็การมีส่วนร่วมของประชาชนจะได้ใช้พลังสร้างสรรค์ร่วมกันสร้างพลเมืองที่มีวิถีคิด และวิถีปฏิบัติที่เป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง เป็นความเจตนาค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

ร้อยโท ดอกเตอร์ กุเทพ ไสกระจ่าง ครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคพลังประชาชน ผมได้รอคอยที่จะอภิปรายในส่วนที่จะมีสิทธินั้นนะครับ ก่อนอื่นต้องกราบเรียนว่า ก็มีความข้องใจในเรื่องการใช้ภาษา แต่ก็เชื่อว่าทางคณะกรรมการก็มีนักภาษาที่เก่งอย่างอาจารย์มุสดีตามไท เมื่อสักครู่นี้ก็เข้าใจว่าคงเหมือนกับที่ปรึกษาด้านภาษาของคณะกรรมการอยู่ แต่ผมก็ยังได้ยินกรรมการบางท่านยังอ่าน กั้น-มา-ทึ-กาน อยู่นะครับ เริ่มตั้งแต่การอ่านเลย เราต้องพูดตรงกันว่าที่ถูกต้องก็คือ ก้า-มา-ทึ-กาน เวลาพูดก็ต้องกำกั๊บบั๊นกันเลยทีเดียวครับ ผมเข้าใจว่าการตั้งชื่อคณะกรรมการนี้ทางกรรมการก็คงมีหลักตรรกะที่จะพิจารณาชื่ออยู่ แต่ดูชื่อที่ปรากฏนี้ไม่ค่อยสอดคล้องกันทั้งหมด เราจะนิยมอย่างชุดแรกท่านใช้ว่า คณะกรรมการการกฎหมาย การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน เมื่อไปดู (๑๕) คณะกรรมการการที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดูเหมือนว่าท่านต้องการอยากจะวางหลักว่า ถ้าเป็นชื่อคณะกรรมการมันจะมี ๒ ลักษณะที่ใช้ได้อย่างใดอย่างหนึ่ง คือถ้าไม่ใช่กิจการ ก็เป็นการ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าใน (๑) ถ้าจะเอาหลักแบบนี้ เอา การ ตัวแรกก็คงจะเป็นว่า คณะกรรมการการกฎหมาย ยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน เพราะยุติธรรมก็เป็นคำนำ

๒๒๐

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ณัฐชนก ๙๔/๒

(Noun) หรือว่าเป็นคำนามอยู่แล้วนะครับ คล้าย ๆ กับ (๑๕) ที่ท่านไม่ได้เติมคำว่า การที่ดิน การทรัพยากรธรรมชาติ แต่ก็ต้องมีข้อยกเว้น ถ้าเป็นการเงิน การคลังก็อาจจะมีข้อยกเว้น ตรงนั้นนะครับอาจารย์ แต่ประเด็นก็คือว่าในเรื่องภาษานี้ผมพยายามตรวจสอบดู อย่าง (๖/๑) ที่เพิ่มขึ้นมา คณะกรรมการความมั่นคงแห่งรัฐ ท่านไม่ได้เติมว่า คณะกรรมการความมั่นคงแห่งรัฐ เพราะฉะนั้นในเรื่องภาษาตั้งข้อสังเกต ท่านจะตอบก็ตอบเลยนะครับ แต่กราบเรียนว่าดูแล้วไม่ค่อยจะมีความสอดคล้องอย่าง (๒๑) ที่บอกว่า คณะกรรมการการพัฒนาการเมือง สื่อสารมวลชนและการมีส่วนร่วมของประชาชน ท่านยังไปเติมการสื่อสารมวลชนอยู่ ซึ่งจริง ๆ แล้ว การ นั้นถ้าใช้บรรทัดฐานเดียวกันก็ไม่น่าจะมี และต้องด้วยความเคารพท่านประธานคณะกรรมการเวลาท่านตอบท่านอ่านคณะกรรมการให้ผมฟังเมื่อสักครู่ท่านตก การ ทั้งหมด ท่านอ่านเป็นชื่อคณะกรรมการแบบคำพูดไปเลย ประเด็นที่อยากกราบเรียนท่านประธานในเวลาจำกัดสั้น ๆ ตรงนี้ก็คือ คณะกรรมการ (๒๖) คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ต้องกราบเรียนว่า ท่านพยายามจะไปเปลี่ยนแปลงแก้ไขภาระหน้าที่ อำนาจหน้าที่ แต่ผมกราบเรียนอย่างนี้นะครับ สิ่งที่ท่านพยายามแก้ไขนี่มันเกิดความสับสนอยู่พอสมควรและไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ควรจะเป็น ท่านบอกว่า มีอำนาจหน้าที่กระทำการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการอุปถัมภ์ ทำนุบำรุงและคุ้มครองศาสนาและโบราณสถาน อ่านไปก็ฟังดูดีครับ ท่านครับ แต่ต้องดูดี ๆ ว่าทำนุบำรุงหรือทะนุบำรุง คำนี้ผมก็ไม่ได้ตรวจสอบพจนานุกรม แต่คำในรัฐธรรมนูญตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ถึงปีปัจจุบัน ปี ๒๕๕๐ ก็จะใช้คำนี้ว่า ที่เกี่ยวกับการอุปถัมภ์และคุ้มครอง จะไม่มีทำนุบำรุงมา เพราะอุปถัมภ์มันรวมทุกอย่างอยู่แล้ว อุปถัมภ์และคุ้มครอง -----

๒๒๑

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สาริศา ๙๕/๑

แต่ถ้าจะให้สวยงามตามหลักที่เราเขียนกันมาแต่ต้นต้องบอกว่า และคุ้มครองพระพุทธศาสนา และศาสนาอื่น ตรงนี้เราต้องยอมรับว่าสังคมพุทธเป็นสังคมที่ต้องการเชิดชูว่าพระพุทธศาสนา มีความสำคัญจึงได้เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญว่า อุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ส่วนโบราณสถานก็ควรที่จะบอกว่า การดูแลรักษาโบราณสถาน การอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปะ ซึ่งหลังจากนั้นไปผมก็ไม่ได้ตั้งใจและที่ท่านเพิ่มคำว่า วัฒนธรรมประชาธิปไตย มา ผมก็ชื่นชม จากคำอธิบายของท่านกรรมาธิการผู้สดี ตามไท เมื่อสักครู่นี้ก็จะเห็นว่าคณะกรรมการ การชุดนี้ได้พยายามปลูกฝังวัฒนธรรมประชาธิปไตยเป็นวิถีชีวิตก็เป็นเรื่องที่ดี แต่ถ้าเอามาอยู่ในคณะกรรมการชุดนี้ เราเคยศึกษาวัฒนธรรมทางการเมือง ซึ่งแน่นอนครับ วัฒนธรรมทางการเมืองของเราก็คือวัฒนธรรมประชาธิปไตยนั่นเอง ผมก็จึงชื่นชม แต่ก็กราบเรียน ท่านประธานฝากไปยังประธานคณะกรรมการและคณะครับว่า ในชุดนี้ถ้าจะปรับเปลี่ยน ให้สอดคล้องกับข้อความในรัฐธรรมนูญ ซึ่งท่านสุนัย จุลพงศธร ด้วยความเคารพอาจจะ คิดใจว่าในฉบับปัจจุบันมีข้อความไม่อยากจะไปอ้างนัก แต่ก็อยู่ในฉบับประชาชนคือ ปี ๒๕๔๐ ด้วย เพราะเป็นข้อความที่ลงตัวแล้ว ถ้าจะแก้ก็กรุณา ถ้าไม่แก้ก็ไม่ได้ตั้งใจอะไรครับ เพียงแต่ว่าอยากกราบเรียนให้ท่านได้เห็นมุมมองของสมาชิกที่ไม่ได้มีโอกาสไปนั่งถกเถียง กับท่านในห้องประชุมคณะกรรมการ แต่เมื่อท่านนำมาเสนอก็มีความเห็นเพิ่มเติม ก็อยากกราบเรียนท่านประธานไว้ในช่วงเวลาสั้น ๆ อย่างนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญกรรมาธิการ อาจารย์ดอกเตอร์ผู้สดี ตามไท ครับ

นางผู้สดี ตามไท (กรรมาธิการ) : ขอพระคุณคะ ท่านประธานคะ ดิฉัน ผู้สดี ตามไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะ กรรมาธิการ ขออนุญาตอีกนิดเดียวนะคะ ขออนุญาตชี้แจงเพิ่มเติม ดิฉันไม่ใช่เป็น ผู้ชำนาญการที่ไหน แต่ว่าได้รับมอบหมายจากท่านประธานแล้วก็กรรมาธิการท่านอื่น ให้ช่วยไปสนทนาธรรมและปรึกษาหารือในเรื่องของการใช้ภาษา ซึ่งดิฉันก็ได้ไปทำงาน อย่างนี้ แล้วก็ได้ไปพูดคุยปรึกษาหารือกับท่านราชบัณฑิตทางภาคภาษาไทย แล้วก็ได้

๒๒๒

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สาริศา ๙๕/๒

ความมาว่าอย่างนี้ละคะ ก็คือในแต่ละคำนั้นเราไม่อาจที่จะใช้กฎเดียวกันกับคำทุกคำได้ ดิฉันก็ให้ชื่อเหล่านี้ไปแล้วก็สนทนาธรรมกัน อันนี้คือสิ่งที่ได้รับคำตอบมานะคะ คำว่า การยกตัวอย่าง ในอันแรกเลย กฎหมายเวลาจะต้องเติมคำว่า การ นั้น มันเป็นคำที่สะท้อน ถึงความครอบคลุมทั้งหมด หากใช้คำกฎหมายคำเดียวก็จะหมายถึงตัวกฎหมายแท้ ๆ แต่ว่าถ้าใช้คำว่า การ เพิ่มเข้าไป ก็หมายความว่าถึงความกว้างขวางขึ้น หมายถึงทั้งวิธีการ กระบวนการ ขั้นตอนในเรื่องของการพิจารณาด้วย ก็ขออนุญาตชี้แจงไว้ในลักษณะที่จะ เป็นคำอธิบายต่อ ๆ ไป ในส่วนคำอื่นที่ไม่ได้เติมนั้นโดยความของมันก็กว้างอยู่แล้ว เช่น ความมั่นคงแห่งรัฐ เป็นต้น ขอบพระคุณคะ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล ครับ คุณอรรถวิเศษมีอะไรที่จะติดพันหรือเปล่าครับ

นายอรรถวิเศษ สุวรรณภักดี (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ อรรถวิเศษ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขต ๔ พรรคประชาธิปัตย์ครับ ประเด็นที่ผมอภิปรายไปครับ เกรงว่าจะเข้าใจกันคลาดเคลื่อนนะครับ เกรงว่าท่านดอกเตอร์ผู้สติ อาจจะไม่คลาดเคลื่อนสักนิดนะครับ ขออนุญาตเอ่ยนามครับ ผมย้ำอีกครั้งร่างเดิมใช้คำว่า ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข อันใหม่เหลือเพียงแต่คำว่า ประชาธิปไตย ผมไม่ได้เถียงคำว่า วิถี ท่านดอกเตอร์ผู้สติพยายามจะพูด แล้วพยายาม จะอภิปราย ในเรื่องของวิถีซึ่งมันถูกต้องแล้ว คำนั้นผมเห็นด้วยและเป็นคำใช้ภาษาไทยที่สละสลวย แต่คำที่กังวลว่าหายไปครับ เพราะวาระขอบประชาธิปไตยกับระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขนั้นไม่เหมือนกัน เลยอยากจะฝากท่านประธานไปยัง ท่านประธานคณะกรรมการและท่านกรรมาธิการทั้งคู่ช่วยอธิบายผมหน่อยครับว่า ตัดออกคำคำนี้ด้วยความจริงใจ หรือด้วยความประมาทครับ ถ้าประมาทท่านยอมรับแล้วก็ ใส่มันกลับเข้าไปที่เดิมเหมือนในร่างที่พวกเราเห็นด้วยครับ ประเด็นนี้ไม่ใช่เรื่องวิถี หรือไม่วิถีครับ ขออนุญาตครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญอาจารย์ผู้สติครับ

๒๒๓

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สาริศา ๙๕/๓

นางผู้สดี ตามไท (กรรมธิการ) : ขอบพระคุณคะ กราบเรียนท่านประธาน
ดิฉัน ผู้สดี ตามไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์
ก็ขออนุญาตเรียนชี้แจงอีกครั้งหนึ่ง ไม่ได้เป็นความประมาทแต่ประการใด หากท่านจะช่วย
กรุณาอ่านดี ๆ นะคะ วันนี้ตรงนี้ไม่ได้พูดถึงระบอบประชาธิปไตยเลยนะคะ เราจะพูดถึง
วิถีคิดและวิถีปฏิบัติที่เป็นประชาธิปไตย ไม่มีที่ไหนในโลกกระมังคะที่จะต้องเขียนว่า -----

- ๙๖/๑

๒๒๔

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ศิริลักษณ์ ๙๖/๑

เป็นวิถีคิดและวิถีปฏิบัติที่เป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพราะฉะนั้น
ตรงนี้จะละจะเป็นความที่เราพูดถึงเรื่องของวิถีคิดและวิถีปฏิบัติที่เป็นประชาธิปไตย
เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นคำว่า อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตรงนั้นมันเป็น
คำอธิบายความเรื่องระบอบประชาธิปไตย ดิฉันขออนุญาตชี้แจงไว้แค่นี้ค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณอรรถวิเศษผมว่าพอแล้วครับผมฟังเอง

นายอรรถวิเศษ สุวรรณภักดี (กรุงเทพมหานคร) : นิดเดียวครับท่านประธาน

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ที่อาจารย์ผู้สืบทอดอธิบาย ผมเองผมว่าก็เข้าใจดีนะคะ

นายอรรถวิเศษ สุวรรณภักดี (กรุงเทพมหานคร) : นิดเดียวครับท่านประธาน

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
จะได้เปิดโอกาสให้ท่านอื่นอภิปรายต่อนะคะ

นายอรรถวิเศษ สุวรรณภักดี (กรุงเทพมหานคร) : นิดเดียวครับท่านประธาน

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ขอสั้น ๆ นะครับ

นายอรรถวิเศษ สุวรรณภักดี (กรุงเทพมหานคร) : ผมไม่สบายใจครับ แม้ท่าน
เป็นพรรคเดียวกับผมก็คงต้องชี้แจงครับ มีที่ประเทศไทยนี้ละครับท่าน ระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และสิ่งที่ยื่นพุดนี้ สิ่งที่ไม่ได้ขอท่านกรรมาธิการ
ขอทั้งสภาผู้แทนราษฎรครับ ขอให้ใส่คำนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เท่าที่ผมฟังท่านอาจารย์ผู้สืบทอดอธิบายผมเข้าใจอย่างนั้นนะครับว่า ถ้าพูดถึงเรื่องระบอบ
ประชาธิปไตยของประเทศไทยก็ต้องบอกว่า ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุข แต่คณะกรรมการกำลังพุดถึงวิถีคิดในวิถีประชาธิปไตยก็เป็นเรื่องที่เป็น
ความคิดนะคะ เข้าใจอย่างนี้น่าจะถูกต่อนะครับอาจารย์ เชิญคุณสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล ครับ

นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล (สุโขทัย) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผมสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสุโขทัย กระผมขอโอกาสที่จะอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องของคณะกรรมการนิรโทษกรรม ซึ่งคณะกรรมการจะมี ๓๒ คณะหรือ ๓๕ คณะนั้นผมว่าทุกคนก็ทราบดีอยู่แล้วว่า ตอนนี้มีธงอยู่แล้วว่าจะมีกี่คณะ แต่คณะกรรมการคณะหนึ่งที่ได้เพิ่มขึ้นมาจากเมื่อเก่านั้นไม่มีคณะนี้เลย ก็คือใน (๑๗) คณะกรรมการการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเขียนไว้ว่า มีอำนาจหน้าที่กระทำการพิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารราชการและการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าในคณะกรรมการชุดนี้ะครับเป็นคณะกรรมการการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น มีอำนาจหน้าที่สอบสวนเกี่ยวกับเรื่องในกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ท่านประธานครับ จะเห็นว่าปัจจุบันนี้ที่ข่าวฮือฮามากก็เกี่ยวกับเรื่องการทำท้องถิ่นที่มีการทุจริตมาก จนเป็นข่าวหน้า ๑ มาตลอดของหนังสือพิมพ์ ไม่ว่าจะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทางเทศบาล ทางองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ในการเขียนข้อความใน (๑๗) นั้น ผมก็ฝากถึงคณะกรรมการได้โปรดพิจารณาด้วยนะครับว่า การบริหารราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น คำว่าผู้บริหาร หมายถึง ตัวนายกองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น รองนายกองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ส่วนเรื่องเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นก็จำกัดความในพระราชบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างชัดเจนก็คือ ตั้งแต่ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นทั้งหมด แต่ในข้อความ (๑๗) นั้นไม่มีเขียนคำว่า ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เลยนะครับ มีแต่เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉะนั้นถ้าหากมีการกระทำความผิดใด ๆ ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่ ป.ป.ช. เข้าไปดำเนินการ สตง. เข้าไปดำเนินการทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้บริหารนั้นจะรอดพ้นมาตลอด เจ้าหน้าที่จะเป็นผู้รับกรรมมาตลอด แต่ในข้อนี้ไม่มีเขียนถึงผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผมฝากกับคณะกรรมการได้โปรดพิจารณาเรื่องนี้ด้วยนะครับ ให้เขียนเพิ่มคำว่า ผู้บริหาร

๒๒๖

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ศิริลักษณ์ ๙๖/๓

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สักนิตหนึ่ง แล้วคำว่า เจ้าหน้าที่ ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ
ปี ๒๕๕๐ นี้ก็เปลี่ยนใช้คำว่า เป็นข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วนะครับ
ได้โปรดลองพิจารณาดูครับ ขอขอบคุณมากครับ

- ๙๗/๑

๒๒๗

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

บุศยรินทร์ ๙๗/๑

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง ครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยนาท พรรคพลังประชาชน ผมขอกราบ ขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างยิ่งที่ให้โอกาสผมได้มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็น ในครั้งนี้ ต้องถือว่าข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรนั้นเป็นเรื่องใหญ่แล้วก็เป็นเรื่อง สำคัญ เพราะว่าการทำงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาของเรานั้นจะได้ดีมากน้อย ขนาดไหนอย่างไรก็ตามแต่ จะมีผลงานมากน้อยขนาดไหนอย่างไรก็อยู่ที่ข้อบังคับการประชุม สภานี้ครับ ในความเห็นของคณะกรรมการที่สภาได้มอบไปให้ดำเนินการในการศึกษา พิจารณา ในการปรับและแก้ไข ได้ไปดำเนินการแล้ว ได้ยังคงอยู่ในคณะกรรมการเช่นเดิมคือ ๓๒ คณะ แต่ก็ปรากฏว่าได้เปลี่ยนแปลงคณะหรือชื่อคณะใหม่ ๒ คณะด้วยกัน คือ คณะที่ ๔ และคณะที่ ๑๒ คณะที่ ๔ ที่เพื่อนสมาชิกได้มีโอกาสอภิปรายไปแล้วก็คือ การนำคณะกรรมการ การกีฬานั้นไปรวมกับคณะอื่น อีกคณะหนึ่งนั้นก็เรียนต่อท่านประธานว่า นั่นคือเป็น การตัดออกเช่นเดียวกัน ผมเองในส่วนความเห็นของผมนั้นต้องเรียนต่อท่านประธานว่า มีคณะกรรมการหลาย ๆ คณะ หลาย ๆ เรื่องที่เราอยากจะมีเข้าไป แต่ก็อาจจะทำให้ คณะกรรมการนั้นเยอะเกินไปหรือมากเกินไป มีจำนวนสูงหลายคณะ เพราะว่าแต่ละ คณะนั้นต้องใช้งบประมาณหรือใช้เงินนับจำนวนพอสมควรทีเดียว แต่ก็เพื่อไม่ให้มาก จนเกินไปหรือน้อยจนเกินไป ผมคิดว่าน่าจะตามภารกิจหน้าที่ ผมเองมีความเห็นอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ คณะกรรมการที่น่าจะคงมีหรือน่าจะมีในบ้านเมืองของเรา นั่นก็คือปัญหา ที่พี่น้องประชาชนหรือคนในแผ่นดินนี้ครับ ในประเทศเรานี่ ซึ่งเราถือว่าประเทศเรานี่ เป็นประเทศยากจน แล้วคนที่น่าเห็นใจที่สุด คนที่น่าสงสารที่สุด แล้วก็น่าให้ความช่วยเหลือ หรือดูแลที่สุดก็คือคนที่มืหนี่มีสิน คนมืหนี่มีสินนี้อย่าว่าแต่คนจนเลยท่านประธาน คนมี ฐานะ คนมีก็เป็นปัญหาค่ะครับ เพราะว่าสิ่งต่าง ๆ นี้จะต้องใช้ความรู้หรือองค์ความรู้ที่เข้ามา แก้ไข ปัจจุบันนี้ต้องบอกอย่างนี้ครับท่านประธานว่า เราได้ใช้ความรู้ที่เขามีอยู่โดยตัวตน

๒๒๘

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

บุศยรินทร์ ๙๗/๒

เขาเอง ซึ่งความจริงแล้วต้องกราบเรียนต่อท่านประธานครับว่า แต่ละคน แต่ละท่านนั้น มีความรู้และความเข้าใจที่ต่างกัน แน่นนอนที่สุดครับ เขาไม่ได้มีความรู้ที่จะไปดำเนินการ ในการแก้ไขปัญหานี้สิน เขาไม่มีความรู้ความเข้าใจในการที่จะไปขอสินเชื่อหรือใด ๆ ก็ตามแต่ เท่าที่มีมาก็คือการที่จะเก็บหอมรอมริบทำมาหากินไปวันหนึ่งเกิดปรากฏมีปัญหาทางด้าน การบริหารประเทศเหมือนกับในปี ๒๕๔๐ ก็ดี หรือในปีนี้ก็ตามแต่ ในปีนี้ต้องบอกกับ พี่น้องประชาชนหรือท่านประธานอย่างนี้ครับ บางคนเห็นว่าเศรษฐกิจค่อนข้างจะไปได้ หรือมีปัญหาหน่อย ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานครับว่า ปีนี้พี่น้องประชาชนเกษตรกร ส่วนหนึ่งดีใจ ดีใจเพราะขายข้าวราคาได้ดี แต่คนที่กลุ่มใจแล้วคนที่มีปัญหาก็คือคนที่ หลายคนกำลังพูดบอกคนที่ไปซื้อข้าวกิน ไม่ใช่ครับ ส่วนหนึ่ง ใช่ แต่ไม่ใช่ทั้งหมด มีคน อีกจำนวนหนึ่งที่แม้จะทำนา แต่ว่าเขาขายข้าวไปหมดแล้ว คือหมายความว่าผลผลิตนี้ก่อนที่ ราคาข้าวเปลือกมันสูงเขาไม่มีแล้ว หมดแล้ว เขาขายไปหมดแล้ว แต่อันใหม่ที่กำลังลงทุน นี้ทุนมันสูง ถามคำถามกลับว่าที่ดินก็เอาไปจำนอง จำนำหมดแล้วที่ ธ.ก.ส. ธนาคารก็เอาไป จำนอง จำนำหมดแล้วครับ ถามคำถามว่า วันนี้ถ้าค่าลงทุนการทำนານี้มันสูงขึ้น ไร่หนึ่ง ตั้งประมาณ ๒,๐๐๐ บาท คำถามถามกลับว่า แล้วจะเอาเงินที่ไหน เอาเงินที่ไหน เอาทุน ที่ไหนไปทำ นี่คือสิ่งที่ต้องไปช่วยกันขบคิดว่า -----

๒๒๙

สผ ๑๘/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

กมลทิพย์ ๙๘/๑

แล้วเราจะขยายอย่างไร เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานครับว่า ตรงนี้ เพื่อให้ดำเนินการไปลักษณะของการกระตุ้นเป็นนโยบายที่ผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะมีส่วนร่วมในการทำงานเพื่อกระตุ้นการทำงานของฝ่ายบริหารนั่นก็คือ ผมอยากจะให้มีการตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นแล้วก็ทุนในการที่จะทำมาหากิน ให้กับพี่น้องประชาชนคนไทยทั่วประเทศนะครับ มีอำนาจหน้าที่ในการกระทำกิจการ พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับหนี้สินนะครับ ภาคธุรกิจ อุตสาหกรรม ข้าราชการ แล้วก็เกษตรกรรวมทั้งประชาชนทั่วไป นี่คือนโยบายที่จะให้มี เพราะว่าเราจะได้ไปช่วยกันดำเนินการในการที่จะสร้างสิ่งเหล่านี้ให้เป็นกลไกให้ พี่น้องประชาชน วันนี้ลำพังแต่ท่านรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีทำงานท่านเหนื่อย ปัญหา ประเทศชาติเราเยอะครับ เดียวน้ำมันราคาขึ้น อ้ายโน่นจะนี่ อ้ายโน่นจะนั่น อ้ายนี้จะโน่น เยอะแยะไปหมดครับท่าน เพราะฉะนั้นตรงนี้สำคัญเราต้องมาช่วยกันผู้แทนราษฎร ที่มีกันอยู่ ๔๘๐ ท่านมาช่วยกันทำงานตรงนี้เพื่อให้เป็นผลประโยชน์ เป็นมรรคผลกับ พี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ผมเองก็มีความเห็นอย่างนี้ ในคณะกรรมการอีก ๒ คณะเพื่อน ๆ ก็ได้แสดงความคิดเห็นไปแล้ว เพื่อประหยัดเวลา ผมขอกราบขอบคุณท่านประธาน เพราะฉะนั้นก็หวังเป็นอย่างยิ่งท่านกรรมการ ช่วยนะครับ เพื่อช่วยเหลือพี่น้องประชาชน ขอกราบขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกที่รักครับ เดิมผมตั้งใจว่าจะเปิดโอกาสให้พวกเราอภิปรายจนหมดนะครับ แต่ได้เห็นว่าเราอภิปรายกันมาเป็นเวลาพอสมควร มีรายชื่อที่ผมจดไว้ที่จะต้องอภิปราย ต่อไปก็คือ อาจารย์ฝั่งศรี ธาราภูมิ คุณชัยวุฒิ ธนาคมานุสรณ์ คุณจุมพฏ บุญใหญ่ คุณนิยม เวชกามา แต่ผมเห็นว่าวันนี้เราอภิปรายมาพอสมควรแล้ว ขอปิดประชุมก่อนครับ แล้วเลื่อน การอภิปรายการลงมติไปไว้ในวันพรุ่งนี้นะครับ ปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๒.๑๓ นาฬิกา

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๒๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

รายนามคณะผู้จัดทำ

<u>ที่ปรึกษา</u>	นายจเร พันธุ์เปรื่อง นางสาวยุพา ศิริประภาพร	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสำนักรายงานการประชุม และชวเลข
------------------	--	---

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นางสุจิตรา อรุโณ	ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๔
นางสติมา จันทน์ไพจิตร	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสันทนา ททรัพย์พูนผล	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสาวพัชรี ไซคำพา	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางเยาวเรศ นवलสกุล	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางรพีพร ดิยามา	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสาวชนิกา ศรีสมวงษ์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘

ผู้จัดรายงานการประชุม (กลุ่มงานชวเลข ๔)

นางสาวประภาลักษณ์ ปุณบุตรดา	นางสาวพรชวรารณ แก้วนิล
นางจงถนอม ศรีธนูมาศ	นางสาวกุลนิษฐ์ พัฒนประเสริฐ
นางสาวสิริพร ณ น่าน	นายณัฐวัฒน์ อนันต์สิทธิพงศ์
นางสาวพรภิมล ยอดทอง	นางดวงใจ มั่นคงดี
นางสาวยุพเยาว์ แสงไธสงค์	นางนิรรา คำงาม
นางณัฐชนก วงษ์นิล	นางสาวเบญจมาภรณ์ รงค์ทอง
นางสาวสาริศา สิงห์เมธา	นางสาวสายชล ไทยรวมมิตร
นางศิริลักษณ์ สุวัตถิ	นางจิรนุช มานะกอบการ

นางสาวบุศยรินทร์ พจนวิชัย นางวันทนา วงษ์ชมภู
นางกมลทิพย์ บุญรอดฤทธิ นางสาวรัชนีพร มณีนิล
นางสาวกมลมาศ ทังสุภูติ ศิริสัมพันธ์ นางสาวสุทธาทิพ ศรีทองอินทร์
นางสุภาภรณ์ เพ็ชรนิล

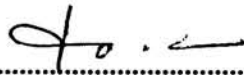
**สำนักรายงานการประชุมและตัวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร**

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุม และเปิดเผยรายงานการประชุมลับ
ในคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร

ลำดับที่	รายชื่อ	ลายมือชื่อ
๑	นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์	
๒	นายสากล ม่วงศิริ	
๓	นายภราดร ปริศนานันทกุล	
๔	นายนิจสาล จันทรตระกูล	
๕	นายประยุทธ์ สวัสดิ์เรียวกุล	
๖	นางอำไพ วิทยวิโรจน์	
๗	นายชนภัทร ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา	
๘	นายประเชิญ ดิยะปัญญาณิช	
๙	นายไพบุลย์ แสงเจริญตระกูล	

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๕ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

สภารับรองในคราวประชุม
ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันที่ พุธที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

(นายชัย ชิดชอบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร